
Torsdag den 2. november 2000 kl. 17.30

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet. Velkommen til alle og en speciel velkomst til Erik Jacobsen, der sidder ved min højre side, som er den nye administrerende direktør for Økonomiforvaltningen. Velkommen til dig også.

Jeg skal sige, at Poul Nielsen fra Dansk Folkepartis Gruppe, der har meldt afbud til mødet i aften på grund af sygdom, på en udvalgsrejse med Miljø- og Forsyningsudvalget har været ude for et uheld, har været ude for et overfald, hvor han fik frarøvet sin taske og faldt og brækkede armen. Jeg går ud fra, jeg har forsamlingen fuldt og helt bag mig, når vi sender et telegram til Poul Nielsen med ønsket om god bedring.

Dansk Folkepartis Gruppe har i den anledning bedt om, at Gunhild Legaard indkaldes som stedfortræder for Poul Nielsen. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er der ikke. Så vil jeg byde Gunhild Legaard velkommen til arbejdet og samarbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 32 punkter og så en tillægsdagsorden med 3 punkter.

Punkt 1 og 2 på tillægsdagsordenen, sag 443/2000 og 441/2000 om henholdsvis dispensation fra lokalplan Titangade og budgetforslag for skorstensfejervæsenet, vil jeg foreslå behandles i den nævnte rækkefølge efter punkt 13 på dagsordenen.

Punkt 3 på tillægsdagsordenen, sag 442/2000 om salg af aktier, vil jeg foreslå behandlet efter punkt 32 som den sidste sag for lukkede døre.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sagerne på tillægsdagsordenen behandles som foreslået? (*Ophold*). Det er der ikke. Så skal jeg høre, om der er bemærkninger til dagsordenen i øvrigt? (*Ophold*). Det er der heller ikke. Så er den godkendt.

1) BR 439/2000. Arbejdsnedlæggelse på fritidshjemmene

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Indstilling om orientering om den igangværende arbejdsnedlæggelse på fritidshjemmene.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

og

BR 438/2000. Forældrebetaling i strejkeramte daginstitutioner

Indstilling om, at forældrebetalingen for strejkeramte daginstitutioner reduceres med det beløb, der forholdsmæssigt modsvarer forældrebetalingen for de dage, hvor institutionen har været lukket på grund af strejke.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Kommentar [CJ2]: 00038332
DOC

samt

BR 340/2000. Anvendelse af bodsbeløb

Indstilling om det af borgerrepræsentanterne Jens Johansen og Bo Asmus Kjeldgaard (begge F) fremsatte forslag til beslutning om, at "Københavns kommune anvender de arbejdsretlige bøder, som de strejkende pædagoger og pædagogmedhjælpere er blevet pålagt af Arbejdsretten, på fritidshjem og klubber, og at pengene administreres decentralt af de enkelte forældrebestyrelser."

(Økonomiudvalget)

Kommentar [CJ3]: 00038454
DOC

Sagerne behandlede under ét.

Borgmester **Per Bregengaard**: Sagen omhandler jo flere punkter. Et af dem er, at forældrene får penge tilbage for den periode, de ikke fik deres børn passet på fritidshjem, klubber osv. Vi synes, det er et sundt princip, når kommunen ikke kan levere ydelsen, at man så får det bidrag tilbage, som man betaler.

Jeg forstår også, man har fundet en løsning omkring anvendelsen af bodspengene, men det vil jeg godt vente med at kommentere, til den er præsenteret, og det forstår jeg sker her i aften.

Jens Johansen (F): Kommunen har i forbindelse med den arbejdsnedlæggelse, der har været på fritidshjemmene, haft uforudsete indtægter i form af en bod, som er idømt medarbejderne af Arbejdsretten, hvor sagen blev indbragt af Økonomiforvaltningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Det er ikke blot en almindelig bod på 40 kr. i timen for den tid, de har nedlagt arbejdet, men også en skærpet bod på 30 kr. i timen, således at medarbejderne ud over ikke at kunne modtage lønninger har skullet betale 70 kr. for hver time, de har nedlagt arbejdet.

Det har, hvis man anfører en gennemsnitsbetragtning, kostet hver eneste af medarbejderne ca. 10.000 kr., og her bortses fra, at det er beskattede kroner, man skal bruge til at betale en bod med.

Vi synes i SF, at det er vigtigt, at den lønandel, som ikke er udbetalt, men også den bod, som er indbetalt til Økonomiforvaltningen, til kommunens kasse, at de penge kommer fritidshjemsområdet til gode. Vi har i aftalen om budget 2001 en aftale om, at der skal tilføres området 6 mill. kr. En anden af forligspartiernes eller aftalepartiernes ordførere vil fremlægge det ændringsforslag, der er til den samlede sag, som vi her har, som omfatter såvel de ikke-udbetalte lønkroner som bod.

Men derudover er der penge tilovers. Dem mener vi i SF skal anvendes på området, og at pengene skal tilbageføres til forældrebestyrelserne for de fritidshjem, der har været berørt af arbejdsnedlæggelsen, således at de kan beslutte, hvordan de skal anvendes på området og i forhold til de medarbejdere, som er på fritidshjemmene.

Lars Engberg (A): Jeg kan sige, at vi er i Socialdemokratiet enige i den intention, der ligger fra SF, om, at de penge, som kommunen har sparet i forbindelse med konflikten, dels de penge, vi har fået ind som bod, dels de sparede lønmidler, fratrukket den tilbagebetaling til forældrene, som vi skylder dem, skal tilgå fritidshjemssektoren.

Imidlertid bygger SF's forslag på den antagelse, at de penge, vi får ind i bod, vil kunne dække de 6 mill. kr., som blev aftalt i forbindelse med stemmeaftalen ved budget 2001. Det rækker ikke helt. Men i hvert fald bliver vi også nødt til at bruge nogle af de penge, der kommer fra de sparede lønudgifter.

Jeg har for at få SF's beslutningsforslag, som, hvis ikke jeg husker meget galt, er stillet inden, endda længe inden, budgettet blev vedtaget og stemmeaftalen blev lavet, i overensstemmelse med stemmeaftalen et ændringsforslag, som lyder som følger, og jeg skal advare om, at det er rimelig langt og teknisk, men det er for at få alle kontonumre og ting og sager med på den rigtige måde, men jeg læser det op:

»Der etableres i 2001 en pulje på 6 mill. kr. til udvikling af samarbejdet mellem skole og fritidshjem. Puljen fortsætter i 2002. Puljen finansieres i 2001 via de indbetalte bodspenge samt sparede lønmidler fra arbejdsnedlæggelserne på fritidshjems- og klubområdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Puljen placeres under Uddannelses- og Ungdomsudvalget på konto 5.10.1., Børn og Unge Tilskud. Puljen udmøntes efter ansøgning om midler til projekter, der ligger inden for puljens formål. Såvel institutioner under Uddannelses- og Ungdomsudvalget som under Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget kan ansøge om puljemidler.

Puljen på 6 mill. kr. tilvejebringes via de sparede lønudgifter i forbindelse med arbejdsnedlæggelsen samt de indbetalte bodspenge.

Der anvises kassemæssig dækning for de 4 mill. kr. under Uddannelses- og Ungdomsudvalget, konto 5.14.1., Integreerede institutioner: Fritidshjem/Klubber. Disse midler overføres til 2001. Der anvises endvidere kassemæssig dækning for de resterende 2 mill. kr. på de midler, der indbetales til Økonomiforvaltningen i bodspenge. Indtægten forventes indbetalt i begyndelsen af 2001, konto 6.51.1.«

Martin Geertsen (V): Vi er i Venstre sådan set enige med de 2-3-4 forrige talere i, at selvfølgelig skal de sparede lønmidler gå tilbage til forældrene. Det er jo sådan, at de københavnske forældre har oplevet en serviceforringelse i den periode, hvor strejken stod på, stik imod intentionerne om Det Nye København. Så selvfølgelig skal forældrene kompenseres for det.

Så er der den del, der handler om boden, som jeg kan forstå på Socialdemokratiet og forligspartierne, at man vil proppe tilbage i området. Det er jo et signal, Lars Engberg og andre gode folk, til Københavns Kommunes medarbejdere om, at det kan betale sig at strejke, det kan betale sig at stille sig nede på Rådhuspladsen eller stille sig andre steder i byen med bannere og plakater og andet godt i bestræbelserne på at opnå det, som man mener, man rettelig burde opnå.

Det kan for Københavns Kommunes medarbejdere øjensynligt efter den her stemmeaftale betale sig at blokere. Det vil jeg sige er stik imod, meget stik imod, intentionerne om Det Nye København.

Så kan jeg forstå, at puljen skal bruges til samtænkning af skole- og fritidshjemsområdet. Det undrer mig egentlig. Jeg troede sådan set, at Socialdemokratiet havde gjort sin stilling ret klar på det her område. Jeg bliver nødt til endnu engang at erindre Lars Engberg og andre om, at vi havde jo rent faktisk en aftale på det her område, en aftale, som tog sit udgangspunkt i, håbede vi i Venstre, at Socialdemokratiet havde gjort sin stilling klar.

Vi synes egentlig, at de blokademidler hellere skulle bruges til noget ekstraordinært. Vi har før i den her slags situationer givet penge til socialt set dårligt stillede københavnske børn, som kunne komme ud og få lidt frisk luft om sommeren.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Giv pengene til noget, som ikke var et signal til Københavns Kommunes medarbejdere om, at bare I strejker, så skal Socialdemokratiet nok bøje sig. Jeg synes, det er en farlig vej, Socialdemokratiet har bevæget sig ind på. Det er en uskik, og det er i hvert fald ikke noget signal om et Nyt København.

Lars Hutters (L): Venstres ordfører siger: Kan det virkelig være rigtigt, at det kan betale sig at strejke? Kan det virkelig være rigtigt, at forældre og medarbejdere i Københavns Kommune bruger deres grundlovssikrede rettighed til at gå frem i demonstrationer, til at bære plakater og også, når de synes, at de bliver uretfærdigt behandlet, strejker? Kan det virkelig være det rigtige signal?

Jeg er da glad for at se, at Socialdemokratiet ikke har glemt sine rødder. Naturligvis skal det være sådan, at det ikke kun er godsejere og rigmænd og gårdejere, som i Venstre, der skal have lov til at bestemme dagsordenen og resultatet i vores demokrati.

Der bliver talt om et nyt København fra Venstres side. Det er jo en direkte usandhed. Det er det gamle, reaktionære København under Estrup med sablen fremme og knække arbejderdemonstrationer og dem, der strejker. Det er jo det, Venstre taler om, det skal vi ikke glemme. Der er ét år til vi skal have valg, og vi ved godt, hvad det er Venstre og de andre reaktionære fra De Konservative tænker på. Det er rart at se, at de kaster masken, og det skal vi ikke glemme.

Jeg er glad for, at Socialdemokratiet har valgt side og har lyttet til forældre og medarbejdere, til københavnernes. I har valgt rigtigt, og det skal I roses for.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Vi går til 2. runde.

Lars Engberg (A): Jeg vil godt sige til Martin Geertsen, at jeg tror da nok, at de pædagoger, der har strejket og betalt bod og ikke har fået løn i den pågældende periode, har lidt vanskeligt ved at sige, at det ligefrem kan betale sig at strejke. Det er i hvert fald ikke penge, som jo går ned i deres egen lomme.

Men så vil jeg også godt kommentere det, Martin Geertsen siger om vores aftale om samtænkning, og måske også lige repetere for Martin Geertsen og Venstre, at det, vores aftale går på, er jo, at alle nye fritidshjem i København etableres som KKFO'er. Den aftale har vi sandelig tænkt os at holde, naturligvis. Vi holder de aftaler, der er.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Jeg skal lige sige, at vi har jo ikke nogen aftale med Venstre om, hvordan bodspenge og sparede lønmidler skal anvendes.

Borgmester Per Bregengaard: Hvis jeg skal starte med at være lidt polemisk mod Lars Engberg, så kender jeg faktisk Socialdemokratiets politik bedre end Engberg og samarbejdet. Det drejer sig ikke om alle nye fritidshjem, der skal laves til KKFO'er, men dér, hvor de kan etableres på skolens grund, ikke dér, hvor man etablerer dem andre steder i byen. Men det regner jeg med var en fortalelse.

Så vil jeg sige til Martin Geertsen, at jeg tror næppe der er nogen, der går ud i en strejke for at aflevere bod og lønninger, som kan indgå i driftsmidler til at drive de arbejdsområder, de er. Hvis Martin Geertsen tror, det er derfor, man strejker, så kunne han jo lige teste det af på en anden måde, om ikke det var mere rimeligt, at man udsendte et girokort til de offentligt ansatte, hvor man bad dem om at indbetale en del af deres løn til driften af deres institutioner. Det ville faktisk være mere forenklet, hvis han tror, det er det, der er baggrunden for den konflikt, vi har set.

Omkring de 6 mill. kr. synes jeg, at der er store perspektiver i dem, og perspektiver, som Martin Geertsen – hvis han ellers gad lytte efter – også måtte slutte op omkring, som ligger i forlængelse af de aftaler, der er lavet på området, og også i forlængelse af de afstemninger, vi har haft tidligere, nemlig at midlerne skal bruges til samtænkning mellem skoler og fritidshjem.

Jeg tror, det er vigtigt, at omdrejningspunktet for samtænkningen bliver de udviklingsfora, som vi har besluttet der skal være, og som består af en skole og de dertil knyttede fritidshjem, at det er det, der bliver omdrejningspunktet for de projekter og samtækningsforløb, man vil lave. Det er et samarbejde, som jo både omfatter fritidshjem under familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen og under uddannelses- og ungdomsforvaltningen. Jeg vil sige, at det ville være fuldstændig håbløst, hvis ikke alle var med i den her proces.

Jeg lagde også mærke til, at der ikke sådan var en afsender på de her bodspenge, at bodspengene, som jo stammer fra de institutioner, som har været i konflikt, og det er jo dem, der har været det længst, i U- & U-forvaltningen, men midlerne kommer også fra familie- og arbejdsmarkedsinstitutionerne, som var ude, så vidt jeg er orienteret, i omkring 3 dages konflikt.

Så er der SF's overvejelser om, hvad det resterende lønbeløb skal bruges til, hvor deres forslag er, at det gives umiddelbart ud til de enkelte institutioners drift, hvor man kan disponere over dem lokalt. Det forslag synes jeg man skal overveje. Det er ikke nødvendigvis den bedste måde at anvende pengene på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Vi har f.eks. den overvejelse, der hedder, om ikke de 8 fritidshjem, som tidligere er blevet morgenlukket, skal have de samme tilbud og vilkår som de eksisterende andre fritidshjem. Det koster 600.000 kr., og jeg synes, en af de måder, man kan finansiere det på, var f.eks. over de her midler. Man kunne også inddrage andre overvejelser såsom koloniophold osv., som Martin Geertsen var inde på.

Men lad os diskutere, hvad restbeløbet skal anvendes til, mellem politikerne og i udvalgene. Humlen er, at det skal komme børnene til gode.

Martin Geertsen (V): Jeg vil først sige, at jeg er meget, meget enig i Lars Hutters' analyse af Socialdemokratiet – Socialdemokratiet for 50, 60, 70 år siden. Det er det Socialdemokrati, vi nu igen ser i København. Den analyse er jeg meget enig i.

Vi havde sådan set gjort os, vil jeg sige, i Venstres Gruppe nogle illusioner om, at vi nu så det strømlinede Socialdemokrati, en overborgmester, som ved flere forskellige lejligheder, bl.a. på den socialdemokratiske kongres, med brask og bram kaster sig ud i udliciteringsdiskussioner, fritvalgsdiskussioner, som jeg ved, Lars Hutters ved ligger Venstre meget på sinde. Der troede vi, at vi nu ville se et nyt Socialdemokrati.

Vi blev skuffet, fordi vi nu ser et Socialdemokrati, der står bag strejkende pædagoger, strejkende pædagoger med røde faner, et Socialdemokrati, som viser den københavnske befolkning, at det kan betale sig bogstavelig talt at gå på barrikaderne.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge den socialdemokratiske ordfører, som i dette tilfælde er Lars Engberg, om ikke det er sådan, at den strejke, vi har oplevet, er en strejke, vi har oplevet i indeværende budgetår, om det ikke er sådan, at der i indeværende budgetår er et forlig mellem Socialdemokratiet og 4 borgerlige partier, om det så ikke er sådan, Lars Engberg, at det rettelig burde være de 4 borgerlige partier, der kom ind over bodsdrøftelsen og var med til at bestemme, hvor pengene skulle anvendes henne.

Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på fra Lars Engberg, og når Lars Engberg så har givet det svar, så vil jeg sammen med de øvrige borgerlige partier tage stilling til, om vi i så fald vil stille et ændringsforslag. Men jeg afventer lige Lars Engbergs svar på det spørgsmål.

Jens Johansen (F): Nu skal jeg ikke blande mig i diskussionen mellem Venstres ordfører og Socialdemokratiets ordfører om pengene og årstallet.

Jeg vil da bare konstatere, at Martin Geertsen har ret. Det er stadig væk år 2000, og det er stadig væk rigtigt, at det er i år, pengene er sparet og at strejken er foregået, at lønnen ikke har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

været udbetalt, og at boden kommer ind. Det er rigtigt, det er også i år 2000, at der er indgået en aftale omkring budget 2001, som involverer de penge. Så det er simpelt hen korrekt nok, fordi det handler om budget 2001, det her. Det vil Martin Geertsen kunne se, hvis han ser på ændringsforslaget fra Socialdemokratiet, som vi kan tilslutte os.

Det er rigtigt, at vores forslag om anvendelse af boden er stillet før den aftale, som bevilger 6 mill. kr. til området. Den er indgået, og den står vi ved, og derfor kan vi også stemme for ændringsforslaget, men vil, da der er 2½ mill. tilovers i puljen, opretholde vores eget forslag og ønsker også det bragt til afstemning, således at vi skal stemme, om de penge skal udbetales til forældrebestyrelserne på fritidshjemmene.

Jeg vil så sige, at jeg synes, at Venstre og andre, som har været meget optaget af samordning af skole og fritidshjem, men også har gjort det til et spareprogram – her taler jeg ikke om De Radikale, hvis økonomiordfører ikke er her – burde glæde sig, fordi det har jo vist sig, at det ikke nytter at få et område med forskellige kulturer til at samarbejde og få det samordnet, når man gør det som en del af et spareprogram. Vi mener, at skal der udvikling til, så skal der også midler til at finansiere udviklingen, og vi kan se, at vi nu er et flertal, der mener det.

Derfor synes vi, at der er store perspektiver i den pulje, der hermed er skabt, og som ikke bare er 1-årig, men også gælder budget 2002. Det må kunne give et løft til det område at få skabt nogle samarbejdsmodeller for fritidshjem og skoler, som vi kan have glæde af, og børnene og medarbejderne kan have glæde af i Københavns Kommune.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Benhaddou, idet Ole Hentzen har renonceret på at få ordet.

A. Benhaddou (D): Vi havde et møde i CD's kommunalgruppe, og vi diskuterede meget frem og tilbage vores stillingtagen til det her forslag, men nåede frem til den konklusion, at i forhold til, at samtænkningen alligevel er død, når man ser på, at Socialdemokraterne har trukket sig tilbage, så synes vi, at SF's forslag er ret fornuftigt og ret sympatisk, at pengene skal lægges til forældrebestyrelserne.

Det, som gjorde os lidt skeptiske, var spørgsmålet med hensyn til selve styringen af formålet, altså brugen af de her midler og penge. Der kan jeg se, at det her forslag, som Socialdemokraterne har lagt frem, er mere formålsrettet end SF's forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Men det, der er problematisk ved det socialdemokratiske forslag, er, at jeg ikke kan se ud fra det her forslag, hvem der kan ansøge, om det er de enkelte institutioner, eller om det kun er forbeholdt forældrebestyrelserne. Det vil jeg meget gerne have et svar på fra Socialdemokraterne, om de kan svare på, om det kun er institutionerne, der kan søge, forældrebestyrelserne, eller begge to kan søge den her pulje.

Lars Hutter (L): Det er da centralt, at Venstre interesserer sig for, hvordan Socialdemokratiet reagerer. Socialdemokratiet er, det ved vi jo alle i Borgerrepræsentationen, i det væsentligste det parti, der afgør, hvordan politikken skal udvikles i København.

Jeg kan da godt forstå, at Venstre er dødhamrende irriteret over, at man ikke har kunnet trække Socialdemokratiet derhen, hvor de har været de 2 sidste budgetforlig med nedskæringer, forringelser og ødelæggelse af den offentlige sektor og udlicitering. Det kan jeg da godt forstå.

Derfor må det vel nok være tilladt, at vi andre, som først og fremmest tænker på københavnernes vel, at der også skal være plads til de svage i samfundet og ikke kun de stærke, som Venstre taler for, er glade for, at vi for en gangs skyld kan få lov til at rose Socialdemokratiet. Vi håber, men vi er langt fra sikre, at I forbliver dér.

Så vil jeg bare have lov til at tilføje endnu en detalje omkring Venstres irritation over, at man tillader sig at lytte til københavnernes. Grundloven sikrer i princippet rettigheder for alle. Men det er jo ikke alle, der har kæmpemuligheder for at købe sig til medieplads og købe sig til indflydelse via lobbyvirksomhed i Venstre eller andre steder, men kun har det, som de har, at kunne ytre sig ved demonstrationer, ytre sig ved underskriftsindsamlinger og nægte at ville arbejde under forringede forhold og dermed gå i strejke.

Jeg synes, det er glimrende, at man lytter til københavnernes, at man går i dialog med københavnernes og stopper en konflikt, fordi det er sund fornuft. Jeg synes, det er interessant, at Venstre under ingen omstændigheder fuldstændig bombastisk, ultimativt erklærer, og det synes jeg, man skal notere sig, under ingen omstændigheder vil give efter for at lytte, når man af fortvivlelsen er blevet drevet ud i en konflikt, ud i en strejke. Det skal man notere sig.

Vi har endnu en gang i aften fået bekræftet, at Venstre ikke vil løse en konflikt, når man har været ude i strejke. Så kan man strejke sig til ødelæggelse af hele samfundet, Venstre vil ikke give sig. Det skal man notere sig. Endnu en gang: Jeg er glad for, at Socialdemokratiet er så fornuftigt, at de gør det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Hanne Nielsen (A): Det, der får mig på talerstolen, er hr. Benhaddous udsagn om, at samtænkningen er død. Det var dog en voldsom udlægning af det resultat. Vi besluttede at udsætte den proces, der hedder morgenlukningen af institutionerne, på nuværende tidspunkt, men omvendt har vi afsat en pulje til at udvikle hele det her projekt. Så jeg synes, det er lidt ejendommeligt, at man kommer med sådan en udmelding.

Og så spørger Benhaddou, hvem det er der kan søge puljerne. Det er jo sådan, at vi faktisk også med det papir, der lå til grund for beslutningen blandt aftaleparterne, at det nu er et fællesprojekt for skolebestyrelserne og fritidshjemmenes forældrebestyrelser, der sammen skal igangsætte det her projekt. Så alle er velkomne til at søge, når man har fundet ud af, hvad det er man vil diskutere ude lokalt.

Martin Geertsen (V): Jeg ved ikke, om det var fordi Lars Engberg skulle have rigtig, rigtig god tid til at tænke sig om, at han først har trykket sig ind, efter at jeg har gjort det.

Jeg har ikke tid til at vente på Lars Engberg, så derfor fremsætter jeg på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre følgende ændringsforslag:

»Uddannelses- og ungdomsforvaltningen pålægges for Uddannelses- og Ungdomsudvalget at fremlægge en indstilling, hvor de arbejdsretlige bøder anvendes til fordel for børn med særlige behov.«

Lars Engberg (A): Nu tror jeg sådan set, at en videreudvikling af samarbejdet mellem fritidshjem og skole også er noget, der tilgodeser børnenes behov, men det får nu ikke os til at stemme for Venstres forslag, fordi vi synes faktisk, at vores er noget mere præcist hvad det angår.

Jeg vil godt sige til Martin Geertsen, at vi har jo et budgetforlig, og som Martin Geertsen udmærket ved, så dækker det jo langt omkring, det må man sige, der er taget højde for mange ting og lavet aftaler om det. Men det er ikke et hundrede procent forlig. Vi kan alle sammen komme i tanker om politikområder, som ikke er omfattet af forliget. Der er heller ikke noget i budgetforliget, det vil alle kunne bekræfte, som siger, at når der kommer penge ind, som ikke er foruddiskonteret, ja, så skal man aftale, hvordan de skal bruges. De her 6 mill. kr. holder sig inden for budgetrammen, og alene af den grund er det naturligvis ikke noget, som er forligsbelagt.

Borgmester Per Bregengaard har spurgt mig, hvad med de penge, som familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har sparet? Det er ca. en halv million. Nu er det sådan, at vi bruger

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

jo kun de 6 mill. kr. nu ud af alt i alt 8,8 mill. kr., som er det, som kommunen ligesom har »tjent« på strejken. Og der er jo også forståelse, eller enighed måske endda, mellem aftaleparterne om, at de resterende 2,8 mill. kr. altså også skal bruges inden for dette område. Så senest på det tidspunkt, når de sidste 2,8 mill. kr. bliver brugt, vil familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen jo også komme til at bidrage til deres del af festen.

A. Benhaddou (D): Jeg vil blot sige, at på vegne af CD kommer jeg med et ændringsforslag til det socialdemokratiske forslag, der hedder:

»Det er kun forældrebestyrelserne, som kan søge på puljen.«

Borgmester Søren Pind: Lars Engberg havde god tid til at tænke sig om, sådan at han i 3. runde ligesom kunne komme med den afsluttende bemærkning og sætte tingene på plads.

I løbet af det, Lars Engberg sagde, sagde Lars Engberg følgende, og jeg citerer, og det var altså omkring vores budgetforlig: Det er ikke et hundrede procents forlig. Jeg vil godt spørge overborgmesteren: Er det sådan, at vi skal til at lave procentforlig i Københavns Kommune? Skal vi sådan til, lige før vi går ud af forhandlingsdørene, at sige: Dette er et 82,5 pct.s forlig eller et 77 pct.s forlig eller et 13 pct.s forlig? Er det sådan, man skal lave budgetforlig fremover i Københavns Kommune? For så vil jeg da gerne høre om det, det er nyt for mig.

I tilknytning hertil er det jo sådan, at denne udbetaling må finde sted i skikkelse af en tillægsbevilling. Den diskussion har overborgmesteren og jeg haft før, vi har haft den i Økonomiudvalget, og vi har haft den forsøgsvis i skriftlig form. Der var der en tilkendegivelse fra overborgmesteren om, at selvfølgelig ville det fremover være sådan, at der som et naturligt led i det budgetforlig, der var indgået, skulle være enighed om tillægsbevillingerne. Så er det, jeg spørger nu: Er det noget, jeg også denne gang har misforstået, eller står det fast, hvad der er blevet sagt tidligere?

Afstemning vedr. sag nr. 439/2000:

Indstillingen blev godkendt med 52 stemmer.

Afstemning vedr. sag nr. 438/2000:

Indstillingen blev godkendt med 52 stemmer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Afstemning vedr. sag nr. 440/2000:

Ændringsforslaget af A. Benhaddou (D) til ændringsforslaget af Lars Engberg om, at det kun er forældrebestyrelserne, som kan søge på puljen, blev forkastet med 47 stemmer mod 5.

Ændringsforslaget af Lars Engberg (A) blev godkendt med 31 stemmer mod 19; 1 undlod at stemme.

Hermed bortfaldt ændringsforslaget af Martin Geertsen (V).

Ændringsforslaget af Jens Johansen (F) vedrørende restbeløbet blev forkastet med 43 stemmer mod 8; 1 undlod at stemme.

2) BR 422/2000. Anlæg af vej til handicapinstitutionen Rymarksvej 5-7

Indstilling om kapitalbevilling på 1.200.000 kr. til anlæg af vej til handicapinstitutionen Rymarksvej 5-7.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er tilladt at blive i salen, skal jeg hilse og sige.

Indstillingen blev godkendt.

3) BR 437/2000. Indretning af børnehaveplader i Tingbjerg Fritidscenter

Indstilling om, at den integrerede institution Tingbjerg Fritidscenter, Terrasserne 40, udvides med 20 børnehavepladser, samt at der gives en kapitalbevilling på i alt 276.000 kr. hertil, der anvises på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2000 på konto 6.50.1, og der gives en indtægtsbevilling på 1 mill. kr. på samme konto.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Kommentar [CJ4]: 00037198
DOC

Kommentar [CJ5]: 00035863
DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Indstillingen blev godkendt.

4) BR 404/2000. Renovering af ejendommen Vordingborggade 15

Indstilling om, at der i forvaltningens uddannelsescenter i Vordingborggade 15 anvendes 2.995.000 kr. til indvendig renovering, at der anvises kassemæssig dækning for udgiften på 2.995.000 kr. på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2000 på konto 6.50.1, samt at der gives en indtægtsbevilling på 1.000.000 kr. på samme konto.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Kommentar [CJ6]: 00035988
DOC

Indstillingen blev godkendt.

5) BR 191/2000. Det Sociale Råd

Indstilling om godkendelse af, at overborgmesteren alene modtager navnet på fællesmedlemmet til Det Sociale Råd.

(Familie - og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Kommentar [CJ7]: 00036257
DOC

Indstillingen blev godkendt.

6) BR 417/2000. Lokalplan "Musikhuset Utterslev Mose" samt tillæg til Kommuneplan

Indstilling om forslag til lokalplan for området, afgrænset af Rådvalsvej, Mosesvinget og Utterslev Mose ("Musikhuset Utterslev Mose") med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 med henblik på offentliggørelse, samt at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigelsesfrist på 2 måneder.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Kommentar [CJ8]: 00037167
DOC

Indstillingen blev godkendt.

7) BR 430/2000. Lokalplan "Øresundshospitalet"

Kommentar [CJ9]: 00037710
DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Indstilling om, at forslag til lokalplan for det tidligere Øresundshospital på Østerbro, "Øresundshospitalet", tiltrædes med henblik på offentliggørelse, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil fremkomme med endelig indstilling om vedtagelse af lokalplanen, samt om at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

8) BR 410/2000. Fælles gårdanlæg i karreen Tagensvej, Slangerupgade og Brynhildegade

Indstilling om offentliggørelse af et byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter karreen Tagensvej 116-126, Slangerupgade 7-31 og Brynhildegade 7, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil komme med endelig indstilling om byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt, samt om, at indsigelsesfristen fastsættes til 8 uger.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

9) BR 411/2000. Analyse af de overordnede trafikforhold i den sydvestlige del af København

Indstilling om kapitalbevilling på 400.000 kr. fra Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3 Vejanlæg) til en analyse af de overordnede trafikforhold i den sydvestlige del af Københavns Kommune samt dele af motorvejsnettet i Københavns Amt. Udgiften forventes fordelt med 200.000 kr. i 2000 og 200.000 kr. i 2001.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

10) BR 405/2000. Havneparken på Islands Brygge

Kommentar [CJ10]: 0003644
5DOC

Kommentar [CJ11]: 0003645
0DOC

Kommentar [CJ12]: 0003599
2DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Indstilling om, at Havneparken på Islands Brygge afsluttes i 2000 uden at delprojekterne Pontonbroen, Beboerhaven og Festplads Øst gennemføres, at budgettet for projektet reguleres med en udgiftsbevilling på - 2,6 mill. kr. og en indtægtsbevilling på - 1,25 mill. kr. (funktion 0.21.3), at Bygge- og Teknikforvaltningen overdrager, som det forefindes, et byggefelt i Havneparken til Kultur- og Fritidsforvaltningen til opførelse af medborgerhus, at Forvaltningen optager forhandlinger med Kultur- og Fritidsforvaltningen om betingelserne for overdragelsen, herunder anlæg og drift af friarealerne i byggefeltet for medborgerhuset, samt at Økonomiudvalget forudsætter, at der opnås en aftale mellem Kultur- og Fritidsforvaltningen og Bygge- og Teknikforvaltningen om overtagelse af et byggefelt i Havneparken samt at udgifter og indtægter på Bygge- og Teknikudvalgets konto 0.21.3, parker og legepladser, reduceres med 1,25 mill.kr.”

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

11) BR 423/2000. Omlægning af Tranehavevej m.fl. veje

Indstilling om, at projektet Den Grønne Nerve danner grundlag for fremtidige omlægninger af Tranehavevej, Borgbjergsvej, Mozartsvej, Hammelstrupvej og Stubmøllevej, at pladsen ved Borgbjergsvej/Gustav Bangs Gade og pladsen ved Hammelstrupvej/Stubmøllevej/Mozartsvej, samt Mozartsvej omlægges som de første etaper, at der anvises kassemæssig dækning for den oprindelige ramme på 19,4 mill. kr., hvoraf der resterer cirka 19,1 mill. kr., på Økonomiudvalgets konto 0.15.3 ”Kvarterløft”, og at midlerne overføres til Vej & Park, der er bygherre for projektet, at Københavns Kommune overtager dele af de private fællesveje Rubinsteinsvej og Gustav Bangs Gade for at realisere de to pladser i Den Grønne Nerve, samt at Kvarterløft Kongens Enghaves forslag til detailudformning følges med undtagelse af fortovene, som i stedet for klinkebelægning, anlægges som københavnerfortove.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

12) BR 418/2000. Regnskab for restaurering af Frihedsstøtten

Kommentar [CJ13]: 0003720
4DOC

Kommentar [CJ14]: 0003717
1DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Indstilling om tillægsbevilling på 1,3 mill. kr. på konto 3.64.3 til dækning af merudgift vedrørende restaurering af Frihedsstøtten, og at Økonomiudvalget anviser finansiering heraf, samt om at finansieringsbehovet til Frihedsstøtten i 2000 er 1,3 mill. kr., der dækkes via provenuet fra kommunens salg af aktier i Bus Danmark A/S og Renoflex.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

13) BR 429/2000. Valg til Byfornyelse København

Indstilling om valg af 7 medlemmer blandt forsamlingens medlemmer til bestyrelsen for Byfornyelse København for perioden indtil næste ordinære generalforsamling.

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

14) BR 443/2000. Dispensation fra lokalplan "Titangade"

Indstilling om, at der meddeles dispensation fra lokalplan nr. 76 "Titangade", § 3, stk. 1a, om anvendelse, § 4, stk. 3, om hjørneafskæring, og § 5, stk. 1, om bebyggelsesprocent ved opførelse af en institutionsbygning i 4 etager på ejendommen matr.nr. 5473 Udenbys Klædebo Kvarter, København, Sigurdsgade 33/Titangade, idet det samtidig accepteres, at institutionsbyggeriet opføres uden parkeringspladser på egen grund.

(Bygge- og Teknikudvalget) Standsningsret)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om nogen ønsker ordet?
(*Ophold*). Det er ikke ... jo, det gør Ole Hentzen.

Ole Hentzen (C): Nu varede freden ikke længere, hr. formand, til at kunne køre igennem ... (*Afbrydelser*). Ja, det var et godt forsøg, det er helt rigtigt, og man kan selvfølgelig også opfatte denne her sag som om det er et godt forsøg. Den lider sådan set bare af den mere principielle vinkel, at det er kommunen selv, der skal bygge, og at kommunen vil fremme sine egne sager

Kommentar [CJ15]: 0003762
9DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

ved at dispensere sig ud af parkeringskravene, som man stiller til enhver anden i denne kommune.

Jeg er klar over, at vi jo alle har et dybtfølt behov for at finde pladser og arealer til at kunne bygge institutioner, fordi der er et kraftigt behov derfor, derom ingen tvivl. Men det er ingen undskyldning for, at kommunen ikke efterlever de krav, man stiller til alle andre bygherrer.

Det, jeg snakker om her, er selvfølgelig at skulle skabe en parkeringsdækning for en relativt stor institution. Det er ikke engang belyst og muligt belyst i sagen, om det er muligt at etablere et areal, som sikrer, at alle disse børnefamilier, som kommer kørende til institutionen for at aflevere og hente deres børn, om det overhovedet kan etableres på en forsvarlig måde, idet man ikke kan få svar på det. Så derfor vil vi af principielle grunde stemme imod det her. Vi mener, at kommunen er inde på et frygteligt skråplan, man vil dispensere sig ud af alle de krav, man stiller over for alle andre bygherrer.

Samtidig siger den samme kommune med byens på papiret fremmeste mand i spidsen, at denne by lider af mangel på parkeringspladser, for beboerne kan efterhånden ikke engang finde plads til deres egne biler.

Nu placerer man altså en institution, hvor man ved, at daginstitutionspersonalet ganske simpelt jo er bilejere, og for at få deres hverdag til at hænge sammen er de også nødsaget til at kunne medbringe bilen på arbejde, men de kan altså ikke parkere, fordi kommunen siger: Op i revyen. Det er os selv, der skal bygge, så vi dispenserer bare, og der skal ikke være nogen parkeringspladser her.

Derfor agter Den Konservative Gruppe at stemme imod denne lokalplan.

Johannes Nymark (A): Jeg vil ikke lægge skjul på, at det er en sag, der har været vendt meget i både Bygge- og Teknikudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Det er et dobbelthensyn, at vi skal finde plads til de stadig flere børn, vi heldigvis har i København, men også indrette os lokalplanmæssigt, så det er i orden.

Så vil jeg sige, der er det særlige forhold ved en institution af den her karakter, at den skal ligge inden for et geografisk forholdsvis snævert område. Derfor er vi pisket til at vende og dreje os en gang imellem. Vi er nået til den fælleserkendelse i 2 udvalg, det meget, meget store flertal, at her vejer hensynet til, at københavnerbørnene kan blive passet i daginstitutioner, tungere end nogle principielle overvejelser omkring lokalplanlægning og parkering.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Og så i øvrigt den bemærkning, at det, som beboerne har svært ved, har problemer med, er natparkeringen, og jeg gætter på, at daginstitutionen nok skal vige sædet, når natparkeringen skal finde sted.

Ole Hentzen (C): Jamen det er det samme Socialdemokrati, som dispenserer fra parkeringskravet for beboernes natparkering, som nu stiller sig op og siger, at så snart kommunen bygger noget selv, så er det ligegyldigt, så dispenserer vi os ud af ethvert problem.

Det er da vældig troværdigt over for enhver anden virksomhed, forening eller noget andet, der agter at bygge i København, at man skal sådan set bare sige til Københavns Kommune, at det er os selv, der bygger. Så er det ligegyldigt med parkeringspladskrav, det er ligegyldigt med højder, det er ligegyldigt med udnyttelsesgrader, det er ligegyldigt med friarealkrav, fordi det jo er os selv, der bygger, og vi har jo særlige grunde, ja, at vi har helt ekstraordinære, dybtføjte, særlige grunde til, at vi har nogle socialdemokratiske særkrav, som gør, at vi ønsker at dispensere.

Det er søreme svært at fortælle borgerne, andre institutioner og så i øvrigt ellers virksomheder, at deres særlige krav, hvor godt de end måtte være begrundet, lider under, at det ikke er kommunalt byggeri, og derfor kan der principielt næsten ikke dispenseres, i hvert fald ikke i det omfang, som man gør her.

Her dispenserer man med, at der er nul parkeringspladser, nul, Johannes Nymark. Byplan- og trafikordføreren for Socialdemokratiet må sidde og have en brækførmelse i halsen over alle de henvendelser, han får vedrørende parkeringsproblemer, og så samtidig skulle stå heroppe på talerstolen og sige, at det er helt i orden at dispensere sig ud af, at vi ikke laver parkeringspladser, når det er kommunen, der bygger selv, fordi vi bygger jo aldrig noget, som kræver parkeringspladser.

Må jeg sige, at vi andre er i hvert fald parate til at brække os over denne dobbelthed, der er i Socialdemokratiet i denne sag. Fy for pokker!

Mikkel Warming (Ø): Hvis Ole Hentzen er ved at blive syg, skulle han måske tage hjem i stedet for at stå heroppe.

Så vil jeg bare lige sige om det med, at kommunen dispenserer for sig selv, det er jo ubestrideligt rigtigt, det gør kommunen i denne sag, at hvis der kom en privat bygherre med et byggeri, som meget gerne ville bygge uden at anlægge parkeringspladser, så tror jeg godt, jeg kan garantere, at Enhedslisten vil være meget velvillig for at støtte en sådan dispensation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Men det er sådan set ikke hovedsagen for os i denne sag. Det handler for os om meget simpelt, at når man anlægger en daginstitution, skal man have ordentlige friarealer til de børn. Den måde, man kan sikre bedst muligt de friarealer, har for os at se været at anlægge institutionen uden at bruge arealet til parkeringspladser. Derfor stemmer vi for denne her dispensation.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det Radikale Venstre har støttet dette byggeri, fordi vi føler, at der er behov for det, og vi så, at anlæg af parkeringspladser ville betyde færre pladser i daginstitutionen, og det syntes vi ikke var noget godt signal at sende.

Men til gengæld ønsker vi også at sende et signal til familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen om, at den her slags sager ser vi helst ikke fremover. Vi må overholde de regler, der er i Københavns Kommune. Vi er godt klar over, at det er små grunde, der indimellem er, og vi har det også på samme måde, som Mikkel Warming havde med hensyn til, at selvfølgelig skal der være friarealer til det her.

Det, som vi nok synes er lidt besynderligt, er, at man ikke med denne her kan få lavet en aftale om, at der kan skaffes plads ude foran daginstitutionen til af- og påsætning af børn. Det burde være det eneste rimelige. Vi ved, at der kommer forældre i bil og afsætter deres børn. Det kan ikke være rigtigt, at vi skal have parkering rundt omkring. Vi ved, hvordan sådan nogle ting sker: Det vil ske på gadehjørner. Derfor må der etableres mulighed foran daginstitutionen for af- og pålæsning af børn.

Selvfølgelig ville fordelene være, hvis vi havde alle disse mødre, der kom med deres små cykler og sådan noget, men det ved vi jo ikke altid er tilfældet.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Måske er det fædrene, der kommer i deres store biler eller hyad, Lars Rimfalk, det ved jeg ikke, hvad det er for en statistik, han bygger sin bekymring for mødrenes cykling på.

Nej, jeg vil godt sige for det første, at det sidste, som Lars Rimfalk fremhæver, om korttidsparkering for forældre og sådan noget, synes jeg personligt er noget, som Bygge- og Teknikudvalget skal forholde sig til.

Men det, der kaldte mig på talerstolen, var Ole Hentzens meget temperamentsfulde indlæg, utrolig engageret, måske en anelse for følsomt til mit temperament. Men socialdemokratiske særkrav og dispensere sig ud af ethvert problem. Historien om denne sag hedder, at vi for en gangs skyld beder om en konkret, individuel vurdering, som vi plejer at kalde det i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

sociallovgivningen. Det er jo sådan, at det er vanskeligt at lave æggekage uden at slå æg i stykker, og hvis man vil opnå pladsgaranti i denne by, hvis man vil opnå at passe børnene under nogle rimelige vilkår både udendørs og indendørs, og jeg synes såmænd ikke, vi stiller så store krav, så må man en gang imellem prøve at tage de hensyn, der skal tages.

Jeg kan ikke huske, at vi har været ude i dispensationssager, som i den grad kunne hidse sindene op. Men nu er Ole Hentzen jo ikke med i budgetflertallet og dermed heller ikke med i forpligtelsen til at tilvejebringe pladser måske på samme måde. Jeg synes, man bliver nødt til at tage det helhedssynspunkt, hvad det er for en by, vi vil have, begrænse trafikken osv., den diskussion deltager jeg gerne i.

Men bemærkningen om, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen – den havde Lars Rimfalk også en lille snært af – nu skulle dut og nu skulle dit. Det er vores fælles ansvar, at byen hænger sammen for børnefamilierne, også for de børnefamilier, der har bil, og at vi dispenserer i ganske særlige tilfælde, og jeg synes faktisk, at vi økonomiserer med dispensationerne.

A. Benhaddou (D): Jeg vil blot tilkendegive, at CD på samme måde som De Konservative vil stemme imod forslaget, fordi vi mener også, at der er tale om et troværdighedsproblem i forhold til erhvervslivet og andre private bygherrer i Københavns Kommune.

Men det, der tiltrak mig, var sådan set Johannes Nymarks bemærkning heroppefra, hvor han sagde, at ja, de ansatte kunne jo bare vige pladserne for beboerne, så de kunne parkere om aftenen. Så kan jeg slet ikke forstå, hvorfor man har indført parkeringsrestriktionerne på Vesterbro, for der er der også tale om, at der er nogle, der kommer og parkerer om dagen, men ikke om aftenen, de er jo væk igen om aftenen. Så hvis man havde den argumentation i Socialdemokratiet i forbindelse med indførelsen af 2-timers-parkeringen i brokvartererne, så havde vi nok ikke behøvet at indføre den regel.

Martin Geertsen (V): Jeg vil starte med at sige til borgmester Winnie Larsen-Jensen, at der simpelt hen må have bredt sig en misforståelse i Den Socialdemokratiske Gruppe om, at vi har forladt år 2000. Det har vi ikke. Så derfor er det stadig væk sådan, både til fru Winnie Larsen-Jensen og til Lars Engberg, at vi ikke har forladt 2000. Derfor er der på det forlig, som man under en eller anden procentdel har indgået med de borgerlige partier, om det så er 50 eller 75, sikkert mange forskellige bud, men det gælder altså stadig, fru borgmester.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Så maner borgmester Winnie Larsen-Jensen til ro og besindighed og klandrer den konservative ordfører for at have valgt et ordvalg, som man ikke bryder sig om i Den Socialdemokratiske Gruppe, som er vendt tilbage til 50 år gammel blokaderetorik.

Men jeg er sådan set enig i fru borgmester Larsen-Jensens betragtninger om, at vi skal mane til besindighed og falde lidt ned, og det var jo faktisk også det, vi var nået til i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Vi havde en god diskussion, og vi var nået frem til et kompromis, som hed 5 parkeringspladser. Vi var nået frem til et kompromis, der hed 5 parkeringspladser. Den her diskussion, den her sag kunne være løst i mindelighed. Jeg vil tilføje, at pladsprisen i forhold til den oprindelige indstilling lå nogenlunde på samme pris.

Vi var jo nået frem til en løsning i mindelighed, et kompromis, der hed 5 parkeringspladser, så kompromiset var nået. Vi kunne have løst den her i det, som borgmester Winnie Larsen-Jensen efterlyser, at man ligesom prøver at veje lidt af, prøver at tage forskellige hensyn, selvfølgelig tager hensyn til friarealerne, men også tager hensyn til princippet om parkeringspladser i den her kommune.

Så det passer ikke, når borgmester Winnie Larsen-Jensen siger, at det ikke var løst i mindelighed. Det her er et spørgsmål om, at det er lykkedes borgmester Winnie Larsen-Jensen at overtrumfe den socialdemokratiske gruppeformand, som så desværre for trafikken og for parkeringen i Københavns Kommune også sidder i Bygge- og Teknikudvalget.

Borgmester Søren Pind: Når jeg tager ordet i denne meget ophedede debat, så er det for at gøre opmærksom på nogle meget principielle forhold, der her gør sig gældende.

Det er fordi på mødet i Bygge- og Teknikudvalget tog debatten en drejning i retning af favorisering af én type kommunale institutioner i forhold til en anden. Her taler vi om børneinstitutioner og skoler, og vi taler i øvrigt også om forholdet til private.

Spørgsmålet om kommunens – i anførselstegn – tilbøjelighed til at klare egne problemer gennem dispensationer har i de seneste 2-3 år været på dagsordenen i By- og Boligministeriet og hos Ombudsmanden. Vi, og hermed mener jeg forvaltningen, har i vores sagsbehandling gennem mange år været meget opmærksomme på ikke at behandle kommunale bygherrer anderledes end private, og netop derfor, netop derfor, har Københavns Kommune ikke haft problemer, når vores dispensationspraksis skulle granskes eller forklares over for ministeriet. Men her er der imidlertid en fare for, at debatten i den konkrete sag kan resultere i et uheldigt og forkert signal udadtil, for parkeringsbestemmelserne i BR 95 er sålydende:

»2.1.3. Bebyggelsens parkeringsarealer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Stk. 1. Der skal udlægges (reserveres) tilstrækkelige parkeringsarealer til, at bebyggelsens beboere, de beskæftigede i bebyggelsen, besøgende, kunder, leverandører m.v. kan parkere biler, motorcykler, knallerter, cykler m.v. på ejendommens område.

Stk. 2. Hvor stor en del af grundens areal, der skal udlægges (reserveres) til parkeringsareal, og« – det her er fremhævet – »hvornår det skal anlægges, fastsættes af kommunalbestyrelsen og skal fremgå af byggetilladelsen.

Stk. 3. Ved udformningen af parkeringspladser skal et passende antal parkeringspladser udformes, så de kan anvendes af personer, hvis bevægelsesevne er nedsat.«

Antallet af parkeringspladser er i nærværende tilfælde fastsat i lokalplanen. Men pligten til at vurdere det aktuelle behov er som beskrevet i bestemmelsen ovenfor stadig gældende. Hvis man erkender et behov, men forudsætter det løst ved anvendelse af f.eks. parkeringsrestriktioner på gadeareal, af- og pålæsning, så mener jeg, at man har dokumenteret, at man har et problem.

Samtidig har vi så vidt jeg erindrer ikke tidligere givet dispensationer, ud over hvad der udtrykkeligt er ansøgt om.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Ole Hentzen (C): Kære borgmester. Vi vedstår alt, hvad vi i fællesskab har lagt navn og bryst til af godt og ondt, og det har vi gjort med åbent sind. Det agter vi også at gøre i resten af år 2000, selv om jeg forstår, nye tider allerede har flyttet årsskiftet herhen, uden at vi har lagt mærke til det.

Men det er måske starten på det her nye fyrværkeri af dispensationer og særaftaler i enhver henseende, som bryder almindelig anstændighed, vi nu skal til at være vidne til. Det vil jeg så bare rejse en meget advarende finger om, fordi Søren Pind har nævnt den ene vinkel, nemlig den rent juridiske, at ministeriet jo altså kigger på sådan nogle ting. Den anden er den anstændighedsvinkel, som pressen tager sig af, nemlig at der skal være positiv særbehandling af alt, der er kommunalt i denne by.

Nu har vi i fællesskab trukket denne by i positiv retning, det lange, seje træk, og hvis Socialdemokratiet nu mener, at vi er på så god vej, at man bare kan skrotte alt, hvad der er af anstændighed, over for alle andre i denne by, så siger jeg bare velbekomme. Så bliver det ikke for ét år, at man står uden den borgerlige fløj i budgetforlig, for så kan I rende os et vist sted, fordi så er I ude på et så moralsk skråplan, at så skal I have lov til at rulle direkte dernedad, i fuld fart, forhåbentlig, for resten af byen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Lars Rimfalk Jensen (B): Det er sådan set bare for at klargøre over for borgmesteren, at vi undlader at stemme, fordi vi ønsker dette byggeri, der er behov for i området, men vi kan ikke acceptere, at der ikke er løst p-problemet for denne institution.

Med hensyn til at sige, at det skal Bygge & Teknik tage op, nej, det skal Bygge & Teknik tage op, når institutionen anmoder om at få mulighed for at få lavet en af- og pålæsningszone foran institutionen.

Indstillingen blev godkendt med 30 stemmer mod 17.

15) BR 441/2000. Budgetforslag for Skorstensfejervæsenet

Indstilling om godkendelse af budgetforslag for 2001 for Skorstensfejervæsenet i København samt forslag til forhøjelse af taksterne i "Takstregulativ for skorstensfejning mv. i Københavns Kommune" for 2001.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

16) BR 406/2000. Etablering af automatisk spulesystem

Indstilling om godkendelse af, at der til etablering af automatisk spulesystem og installation af automatiske tromlesier m.v. gives en kapitalbevilling på 6 mill. kr., og en indtægtsbevilling på 2,13 mill. kr. fra Frederiksberg kommune.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Kommentar [CJ16]: 0003625
0DOC

17) BR 428/2000. Oprydning af jordforurening på yderligere to legepladser

Indstilling om kapitalbevilling på 1,65 mill. kr. til oprydning af jordforurening på yderligere én institutionslegeplads og én offentlig legeplads.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Kommentar [CJ17]: 0003762
0DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Indstillingen blev godkendt.

18) BR 419/2000. Idrætsskolen for udviklingshæmmede

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tilslutter sig forslaget fra Folkeoplysningsudvalget om, at der i henhold til Folkeoplysningslovens § 6, stk. 7, afsættes midler til årlige tilskud til Idrætsskolen for udviklingshæmmede i 2001 og 2002 under forudsætning af, at Idrætsskolens aktivitetsniveau fortsætter uændret i 2001 og 2002, og at Kultur- og Fritidsforvaltningen (Folkeoplysningssekretariatet) får tilsendt Idrætsskolens årlige regnskab og beretning, samt at udgifterne dækkes på konto 3.72 (Oplysningsforbund).

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Kommentar [CJ18]: 0003718
3DOC

19) BR 420/2000. Overførsel af Ungdomskommuneforsøgsmidler

Indstilling om bemyndigelse til Kultur- og Fritidsudvalget til i et samarbejde med Undervisningsministeriet at anvende de resterende af de af staten bevilgede ungdomskommuneforsøgsmidler på 274.691 kr. til ungeprojekter i København frem til forsøgsperiodens afslutning den 31. december 2000.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Kommentar [CJ19]: 0003718
7DOC

20) BR 436/2000. Valby Multihal

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling i 2000 på 2,6 mill. kr. til isolering af Valby Multihal (Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid, konto 0.30.3).

Økonomiudvalget anviser finansiering, at der gives en driftsbevilling i 2000 på 1,2 mill. kr. til drift af Valby Multihal (Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og fritid, konto 0.30.1).

Økonomiudvalget anviser finansiering, at der træffes beslutning om, at der indarbejdes 1,2 mill. kr. (p/l 2000) i Kultur- og Fritidsudvalgets ramme fra 2001 og fremover (Kultur- og

Kommentar [CJ20]: 0003826
9DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Fritidsudvalgets bevilling Kultur- og Fritid, konto 0.30.1), at Valby Multihal stilles til rådighed for skoler og institutioner i dagtimerne på hverdage. Kultur- og Fritidsforvaltningen og Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen indgår en aftale med Københavns Idrætsanlæg og Valby Multihal Fonden om, hvordan hallens faciliteter kan anvendes af skoler og institutioner, samt at Kultur- og Fritidsforvaltningen til Kultur- og Fritidsudvalget fremsender en redegørelse for skolers og institutioners anvendelse af Multihallen, når Kultur- og Fritidsforvaltningen og Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen har indgået aftale om dette med Københavns Idrætsanlæg og Valby Multihal Fonden.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg skal meddele, at Det Radikale Venstre ønsker, at der bliver delt afstemning i denne sag, således at der bliver stemt dels om de 2,6 mill. til isoleringen, dels om de 1,2 mill. kr. til drift.

Det ønsker vi, fordi vi ikke kan støtte, at der bliver givet 1,2 mill. kr. til drift. Vi synes, at sagen er belyst på en sådan måde, at vi mener, der skal findes andre måder at tackle hele driftssituationen. Hvis vi siger ja i dag, så siger vi også ja til fremover at give 1,2 mill. kr. til drift.

Det er altså en tendens, der er ved at komme herinde, at der er flere kulturelle institutioner, som ikke har styr på deres budget og derfor bare kommer løbende og ønsker at få flere penge. Vi har tidligere oplevet det med Vega, og nu oplever vi det med Valby Multihal, som åbenbart havde et fuldstændig urealistisk syn på, hvad man kunne tjene, ikke mindst på koncerter. Der er vel ikke noget at sige til, at man ikke kan tjene noget på koncerter, når man hverken sørger for, at der er omklædningsfaciliteter eller for den sags skyld toiletfaciliteter, så kan man ikke tro på, at man kan afholde en koncert for 3.000 eller 4.000 mennesker. Derfor synes vi, at det må være på tide, at Multihal Fonden prøver at lave lidt mere realistiske budgetter.

Dels er det jo også sådan, at de 1,2 mill. kr., som vi nu giver til drift, er penge, som går direkte til KI, idet det er KI, der står for alt, der hedder drift omkring Multihal Fonden. Multihal Fonden har kun, det er en ansættelse, der skal ske i bestyrelsen, og resten beder man KI om at støtte.

Så derfor er 1,2 mill. kr. til drift 1,2 mill. kr. til KI, og det eneste, man får for det, er, at der kommer en mand over og tænder lyset om formiddagen, så skolebørnene kan få lov til at bruge hallen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Lars Engberg (A): Det er jo ikke nogen hemmelighed, også fordi det jo fremgår af indstillingen, at Multihallen har haft og vel endnu stadig har økonomiske problemer, og det skyldes så afgjort forhold, som man ikke kan bebrejde Multihallen selv, men forhold, der er blevet påtvunget Multihallen udefra.

Derfor er det vigtigt og rigtigt, at vi støtter denne indstilling om bevilling af i alt 3,8 mill. kr. fordelt sådan, at vi dels betaler 2,6 mill. kr. til en bedre isolering af hallen, det vil også nedbringe driftsudgifterne til opvarmning af hallen, dels giver et driftstilskud på 1,2 mill. kr. i 2000 mod, at kommunen får stillet hallen vederlagsfrit til rådighed i dagtimeme.

På baggrund af den meningsudveksling, der var på økonomiudvalgsmødet i tirsdags, skal jeg anbefale, at Borgerrepræsentationen tilslutter sig den indstilling, der ligger med Økonomiudvalgets beslutning, men at Kultur- og Fritidsudvalget bliver hørt vedrørende finansiering af udgifterne på 400.000 kr. til transport af børn og unge til Valby Multihal.

Kaja Jacobsen (F): Den her sag er virkelig uheldig, fordi det er uheldigt, at man får søsat sådan nogle projekter, der så løber af sporet igen og igen. Det er nok heller ikke sidste gang, vi kommer til at diskutere Valby Hallen. Jeg tror, de fleste vil være enige i den forudsigelse.

Men det er faktisk slet ikke det, der er interessant i aften. Man kunne bruge en masse tid på at snakke om, hvad for nogle konstruktioner man laver, når man skal bygge nye haller og sådan noget. Det, der er interessant i aften, er, at nu sker der det, der altid sker på BR-møder, hvor dagsordenen er lidt tynd: Så opstår der hurtigt en sag i sagen. Den her sag i sagen handler om 400.000 kr., som man har fundet ud afovre i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, at det koster at transportere børn i busser. Det har de så taget op på økonomiudvalgsmødet og så kører den, og så er der en kulturborgmester, som foreslår, at han nok kan finansiere det. Det er der nogle, der er uenige med ham i, og så kører den, og det kan vi nok få meget sjov og ballade ud af.

Vi er for så vidt enige i, at principielt skal man ikke henlægge nye opgaver til udvalg, hvor der ikke følger finansiering med. Det er lidt det samme som, at når man vedtager love inde i Folketinget, så har man det dersens Udvidede Totalbalanceprincip, som man bruger, og der er jo meget fornuft i, at man har det på den måde.

Så vi vil gerne stemme for forslaget om, at man finansierer det her, selv om det virker ærlig talt en lille smule latterligt på mig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Jens Kjær Christensen (Ø): At vi befinder os i en så ubehagelig situation her i aften, jeg tænker ikke på spørgsmålets substans, omkring selve Multihallen, men omkring finansieringen af buskørsel, skyldes kulturborgmesteren.

Det er selvfølgelig sjovt at have en kulturborgmester, der ved enhver lejlighed siger, at der er masser af penge på budgettet, så man egentlig godt kunne afvikle kulturen, så mange penge er der, og så kan skatten gå ned. Det må være det, der er filosofien.

Det er ikke særlig interessant, når man som menigt medlem, og jeg tror, der er flere andre medlemmer af Kultur- og Fritidsudvalget, der har det på den måde, bliver påduttet, at det hele flyder simpelt hen i mælk og honning. Jeg tager det mere som egentlig et udtryk for, at kulturborgmesteren ikke har særlig interesse for særlig mange af de ting, der ligger i vedkommendes ressortområde, og derfor med jævne mellemrum i Økonomiudvalget siger: Jamen det kan Kultur- og Fritidsudvalget da godt betale.

Se, nu skal man jo ikke lege med ilden, men vi har lidt svært ved at acceptere, at man bevilger pengene til Multihallen til et særligt formål, også at skolebørnene skal kunne benytte den i dagtimerne, uden selvfølgelig klart at anvise, hvorfra midlerne kommer. Det er noget underligt noget. Vi er alle sammen enige i aktiviteten her i denne Borgerrepræsentation, men der er stor uklarhed om, hvem der skal finansiere det.

Økonomiudvalget har været så venlige, at de vil høre Kultur- og Fritidsudvalget. Nå, det er da interessant, tak for det. Hvad nu hvis udvalget, som man vel kan formode, vil sige nej tak? Hvad så? Det kan man forudse, og det burde borgmesteren kunne forudse. Hvad gør en ansvarlig borgmester så? Han støtter Enhedslistens forslag, og nu vil jeg have lov at læse det op. Det lyder som så:

»Udgifterne til kørsel på 400.000 kr. finansieres for 2001 og fremover som rammeløft til Uddannelses- og Ungdomsudvalget af kassebeholdningen.«

Jeg vil bare sige, at vi har selvfølgelig meget, meget svært ved at skulle støtte et forslag, der ikke er finansieret, uanset at vi har stor sympati for selve forslaget. Jeg er faktisk i tvivl om, om det er muligt at få gruppen til overhovedet at støtte forslaget, hvis finansieringen ikke er på plads. Så derfor beder jeg intenst Socialdemokraterne om at tænke hurtigt. Jeg er sikker på, at Thustrup Hansen og De Konservative vil støtte det.

Leslie Arentoft (V): Denne sag er rigtig kedelig, og den er faktisk det, der gør politik til en dum affære. Jeg synes, vi har set det før. Vi har set projekter, der ikke kunne finansieres, ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

hænge sammen, og så må vi politikere komme løbende efter et mislykket projekt og sørge for, at tingene alligevel hænger sammen.

Jeg forstår udmærket godt, at De Radikale i denne sag siger, jamen det er ikke meningen, det er ikke vores opgave. Vores opgave er som politikere at lave løsninger, der rækker fremad, ikke konstant at komme løbende efter mislykkede sager og generere penge til de her mislykkede ting. Det kunne være sjovt én gang at sige: Jamen mangler I penge, så må I finde pengene. Hvis ikke I har pengene, så må I gå konkurs.

Desværre er det her et brandgodt formål, vi skal til at redde, det drejer sig nemlig om idrætten. Derfor har Venstre den indstilling, at vi må finde de penge, og vi er også indstillet på at stemme for den indstilling, der ligger.

Så er det rigtigt, at vi har et problem med transport. Det er blevet påpeget, at vi mangler 400.000 kr. Der vil jeg så sige, at det at tage de penge fra kassen er uansvarlig politik. Jeg vil godt være med til at finde de penge i Kultur- og Fritidsudvalgets kasse. Der må være nogle kontoer dér, vi kan bruge til det.

Så vil jeg også lige knytte en kommentar til det 4. »at«. Det er jo heldigvis sådan, at kapaciteten i hallen ikke er udnyttet fuldt ud, og det er jo heldigt, fordi så kan kommunen gå ind og lade som om man kan få noget for de her driftsmidler, man giver. Men det er jo i virkeligheden sådan lidt fæke, fordi det var vel meningen, det var vel designet, at der skulle være en fuld kapacitetsudnyttelse i den her hal. Det var vel meningen, at tingene skulle kunne hvile i sig selv. Så det er lidt ærgerligt, at vi nu skal gå ind og opfinde et formål til noget, som vi troede på ville kunne hvile i sig selv.

Men som sagt, Venstre vil gerne finde de 400.000 kr., så vi kan få brugt den her ubrugte kapacitet, så vi støtter De Konservative, når de fremsætter et forslag om det.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Multihallen i Valby er en fin hal, og det er den største hal, vi har i Danmark, og det er rart, vi har fået den, og der er ikke andet at gøre end at løse de økonomiske problemer, der nu er opstået. Man fandt en særlig konstruktion for bestyrelse, man fandt også en særlig konstruktion for fremskaffelsen af penge til Multihallen. Der er nogle ting, man ikke har taget højde for. Det bliver klaret nu.

Jeg synes, det er godt, at man fra Kultur- og Fritidsudvalgets side fandt frem til en ordning, hvor man siger: Lad skoleungdom fra hele byen få lejlighed til at komme i denne overdækkede hal. Hvorfor skal idrætsdage kun kunne finde sted, når vi har sommer? Hvorfor ikke også kunne lave idrætsdage i vintertiden, når vi har så pragtfuld en hal stillet til rådighed?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Så dette at skoleungdommen kan komme ind i en rigtig fin og flot hal og dyrke idræt også i den kolde tid er en vældig god ting. Det synes vi så i Kultur- og Fritidsudvalget skulle være betalingen for, at man indarbejder det årlige underskud, man har, på 1,2 mill. kr., i den fremtidige drift, altså disse midler stilles til rådighed mod, at skoleungdommen får mulighed for at dyrke idræt i denne hal.

Så pludselig viser det sig, at hvis man gerne vil have skoleungdom, ikke bare fra de nærliggende skoler, men fra hele byen ind i hallen, jamen så skal de jo transporteres, og så regner man sig frem til, at det vil koste nogle hundrede tusind kroner.

Det kan man så lave en kæmpehistorie ud af. Alle ved, at kommunen skal betale selvfølgelig disse par hundredetusinde kroner her, men det, vi så kan bruge voksne menneskers tid til, er at diskutere, hvilket kontonummer der skal belastes af disse penge. Det er selvfølgelig aldeles latterligt, når vi ved, at når beslutningen er truffet, om, at børn og unge fra skolerne skal komme ind i hallen, ja så er der også truffet beslutning om, at de skal bringes dertil, naturligvis.

Jeg spurgte i Økonomiudvalget, om de aftaler, der blev truffet imellem Socialdemokratiet og SF og Enhedslisten om forskellige puljer på idrætsområdet, ikke netop blev truffet for, at man skulle have midler til et sådant formål her, og jeg forstod faktisk på Økonomiudvalgets formand, at han syntes, at det var noget af det, der var ideen bag de idrætspuljer, der var blevet lavet, at man kunne bruge penge til sådanne formål.

Jeg har med meget stor glæde set, og lad mig så sige det nu, at der er blevet tilført idrætten ganske mange penge i forbindelse med de afstemninger, der var omkring budgettet. Og at bruge 400.000 kr. af disse midler til det bedst tænkelige formål, nemlig at unge kan komme ind og i dagtimerne bruge den flotte Multihal i Valby, er dog en selvindlysende ting.

Så jeg var glad for, at jeg fandt forståelse blandt et flertal i Økonomiudvalget for, at nogle af de penge, der blev fyldt ind i disse idrætspuljer i forbindelse med den lidt kaotiske afstemning omkring budgettet, kan bruges til dette formål.

Med disse nyt idrætsmidler synes jeg dog, det er helt fjollet, at man skal ud og forgribe sig på en kassebeholdning. Jeg har ikke lod i og ansvar for de aftaler, der blev truffet under budgetdebatten, men jeg synes dog ligegodt, at det er lidt mærkeligt, hvis man skal ud og forgribe sig på kassen nu, lige efter at vi har haft en budgetdebat, hvor man blev enige om at stille en bunke midler til rådighed for idrætten i forskellige puljer. Det er et idrætsformål, dette her, som skal tilgodeses.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Borgmester **Søren Pind**: Når jeg tager ordet, så er det sådan set fordi min hukommelse er den samme som Thustrups, uden at jeg dog af den grund skal referere fra udvalgmøder. Men jeg vil sige følgende: Vi mener helt principielt, at når man lægger nye opgaver ud, så skal pengene også følge med. Vi må erkende – det vil bl.a. Enhedslisten kunne håne os for – at vi i de budgetår, hvor vi har været budgetforligspartnere, naturligvis ikke har kunnet stemme i overensstemmelse med den principielle holdning.

Men sådan er det jo ikke længere, og derfor er det vores principielle holdning, at hvis man lægger nye opgaver ud, så skal pengene naturligvis følge med. Derfor vil jeg godt bede Socialdemokratiets ordfører om at komme herop og garantere Venstre, at pengene ikke tages fra midler, der i forvejen skal anvendes til idrætten, og at pengene i øvrigt tages fra Kultur- og Fritidsudvalgets pulje.

I så fald vil Venstre stemme for. I modsat fald vil Venstre støtte Enhedslistens forslag om et naturligt rammeløft til næste år.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Lars Rimfalk Jensen (B): Først til borgmesteren. Det er rigtigt, at det er den største hal i Danmark, det er en flot multihal. Der er bare ét problem: Det er ikke altid størrelsen, der gør det, Thustrup Hansen. Det er en skrabet hal uden indhold.

Det, der vil ske nu, når vi åbner op om formiddagen, er, at der vil komme en masse skolebørn, og disse skolebørn skal naturligvis have omklædningsfaciliteter, så de kan komme til at udnytte hallen maksimalt. Det vil betyde en yderligere nedslidning af omklædningslokalerne i tribunen. Derfor kunne det være spændende at høre fra borgmesteren, om man har tænkt sig at afsætte yderligere midler til at sørge for, at der foregår en renovering, en istandsættelse af omklædningsfaciliteterne i tribunen.

Endelig skal jeg sige, at naturligvis kan Det Radikale Venstre ikke støtte, at der bliver taget fra kassen til dækning af denne transport. Det må være sådan, at det er udvalget, der sørger for at finde pengene i udvalget, og det er også udvalget, der naturligvis beslutter, om de ønsker at finde disse penge.

Det er vel sådan, at vi ikke har fået magistratsstyre igen, så uanset om kulturborgmesteren sidder i Økonomiudvalget og siger, at han er parat til at betale, så er det stadig væk sådan, at det er Kultur- og Fritidsudvalget, der bestemmer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Borgmester H. Thustrup Hansen: Naturligvis gælder det, når jeg taler i Økonomiudvalget, at jeg kun kan tale på egne vegne. Jeg kan kun sige, at det ikke er meningen med alle de her puljer, som nogle partier fandt sammen om, at de skal bruges til sådan et formål her. Hvorfor hedder de ellers noget med »idræt«, hvis ikke det er meningen, at de kan bruges til noget af det, vi prioriterer allerhøjest, nemlig børn og unges idrætsudfoldelse?

Lars Rimfalk spørger, om jeg vil være med til at forbedre idrætsfaciliteterne i tribunen. Ja, det vil jeg da meget gerne, men jeg er jo ikke med i de aftaler, der er blevet truffet, jeg kender ikke rigtig noget til de aftaler, der er blevet truffet. Men jeg er opmærksom på, at der er problemer derude omkring omklædningsfaciliteterne, jævnfør hele den diskussion, vi har om Bevægelseshuset. Om der er idé i dette, ved jeg ikke, men det er da en sag, vi kan tage op i udvalget.

Det, det drejer sig om i dag, er åbenbart det meget store problem: Hvilken konto skal vi bruge til at sørge for, at de børn og unge, vi gerne vil have til at dyrke idræt, kan komme til hallen, fordi de kommer fra hele København? Der er det, jeg har forstået på overborgmesteren eller også på flere medlemmer af Økonomiudvalget, at det var sådan nogle formål, man tænkte på, dengang man mellem Socialdemokratiet og SF og Enhedslisten blev enige om at stille nogle penge til rådighed for idrætten. Jeg kan jo forstå lidt på debatten i dag, at det måske ikke er det, man er blevet enige om, men det må man jo så afgøre de 3 partier imellem.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal takke kulturborgmesteren for at have fjernet tågen fra denne her diskussion, forsøget på det, det lykkedes jo ikke.

Altså der er afsat en pulje til næste år på 30 mill. kr. Titlen var i øvrigt »Forbedring af kultur- og idrætsfaciliteter i København«. Hvis kulturborgmesteren spurgte sin kollega Ole Hentzen, som også er medlem af KI's bestyrelse, så ville Ole Hentzen kunne fortælle Thustrup Hansen, at bare hele dette beløb i forhold til den tilstand, KI's idrætsanlæg befinder sig i, kunne anvendes til ekstraordinær renovering.

Heri har vi slet ikke medregnet, at de beløb, som endnu ikke er klargjort på en troværdig måde, hvad angår de idrætsfaciliteter, som ligger i KUC, nok skal vise sig at ligge i en størrelsesorden, vil jeg regne med, på ikke under 10 mill. kr. om året i ekstraordinær renovering, hvis møget ikke skal falde sammen. Ud over det burde kulturborgmesteren være selvfølgelig orienteret om, og det var en del af aftalen i øvrigt, at det her ekstrabeløb, der skal betales, de 1,2 mill. kr., jo også tages af denne her 30 mill. kr.s pulje.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Ud over det er der vist også noget med et medborgerhus, og det er derfor titlen ikke bare er »idræt« i denne her pulje. Der er noget med et nyt medborgerhus, som måske har nogle problemer økonomisk. Det kommer Kultur- og Fritidsudvalget også til at dække den vej rundt af denne her pulje. Det er realiteten.

Tilbage til sagen. Kultur- og Fritidsudvalget har diskuteret det, der er substansen, selvfølgelig at redde Multihallen fra en konkurs, og det er der ingen, der her fra denne her talerstol har talt imod. Men Kultur- og Fritidsudvalget har bestemt slet ikke forholdt sig til en finansiering omkring skolebusser. Derfor er det ganske rimeligt, selvfølgelig, som Søren Pind sagde, at når man pålægges nye aktiviteter, ja, så følger der midler med. Derfor er det logiske selvfølgelig at ordne denne lille sag med de 400.000 kr. ved at støtte det forslag, som Enhedslisten har stillet.

Mona Heiberg (A): Nu er det jo ikke sådan, Jens Kjær Christensen, at vi skal tage fat på hele facilitetsdiskussionen her i aften på grund af 400.000 kr. Jeg må mene, at det hører en anden diskussion til, idet vi jo har aftalt, at vi skal diskutere hele fritidsområdet i udvalget. Så jeg synes, vi skal forholde os til det, der er i forbindelse med Valby Multihal.

Lars Engberg udtrykte, at vi ikke har noget imod de første punkter, der står her på dagsordenen. Og så kommer vi til de 400.000 kr. Er det ikke lidt den her diskussion om det blå eller det grønne byudstyr igen? Altså når vi kommer til de mindre summer, så har vi en voldsom diskussion, men når vi tager de store beløb, så går det glat igennem. Det har vi jo kunnet se tidligere på denne her dagsorden, som bare er kørt igennem punkt efter punkt uden problemer, og så kommer vi til 400.000 kr., og så er det der.

Vi har ikke noget imod, at vi finder beløbet i Kultur- og Fritidsudvalget, og jeg synes selvfølgelig, at Kultur- og Fritidsudvalget skal have en debat om det her, når vi nu får det til høring, men principielt synes jeg ikke, der er noget imod. Det drejer sig om børn, og det drejer sig om idrætten. Hvad der er sket, hvem der har sagt hvad i Økonomiudvalget, vil jeg ikke forholde mig til, men hvis jeg skal tage stilling til de 400.000 kr. herfra, så synes jeg, at vi, så længe det er det emne, det drejer sig om, så længe der er det indhold, så længe der er børn og idræt, også kan finde de 400.000 kr., og jeg siger i Kultur- og Fritidsudvalget.

Jeg vil ikke have, at vi indgår i nogle puljer på 30 mill. kr. eller hvad vi ellers har af midler i Kultur & Fritid, men de 400.000 kr. til børnene synes jeg kan være vigtige, at vi siger, at dem tager vi og finder i Kultur- og Fritidsudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Leslie Arentoft (V): Det er Mona Heiberg, der får mig op på talerstolen. Jeg kunne godt tænke mig at få en garanti fra Socialdemokratiet for, at de penge, der skal findes i Kultur- og Fritidsforvaltningen, ikke bliver taget fra de penge, der allerede er sat af til sporten. De 400.000 kr. må vi finde på den hårde måde: Vi må kamme vores budget og sørge for, at det ikke bare er penge, der allerede er afsat til andre idrætsformål. Kunne jeg få en bekræftelse på det?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Det er bare for god ordens skyld. Der skal vel stemmes om et yderligere »at« efter den debat, vi har haft her, der går ud på, at transportudgifterne, 400.000 kr., dækkes af Kultur- og Fritidsudvalgets samlede ramme, idet Kultur- og Fritidsudvalgets erklæring vedrørende denne del af indstillingen indhentes, inden Borgerrepræsentationen træffer endelig beslutning herom. Dette var jo et led i den beslutning, der blev truffet på Økonomiudvalgets møde den 31. oktober 2000, hvor ganske rigtigt Lars Rimfalk Jensen havde en anden opfattelse.

Ole Hentzen (C): Det er bare sådan lidt opklarende over for borgmester Søren Pind og hr. Leslie.

Man får det næsten frem, som om Venstre måtte foretrække, at disse 400.000 kr. skal tages af kassen. Jeg vil sådan set bare gerne have, at Venstres holdning til denne problematik udtrykkes meget klart heroppe fra talerstolen af enten borgmesteren eller hr. Leslie, fordi ellers kan der opstå en lidt mærkelig situation, hvis Venstre sådan set prøver at køre noget spidsrods politik på en sag om de her 400.000 kr. Fordi så vil jeg bare gerne have det afklaret ved, at det er sagt her fra talerstolen, at Venstre går ind for, at de 400.000 kr. skal tages af kassen. Kan jeg ikke få det afklaret, hr. Søren Pind?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det afklarer Leslie Arentoft nu.

Leslie Arentoft (V): De 30 mill. kr., som vi har afsat til idrætten ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Leslie Arentoft (V): *Der er afsat* til idrætten, lad os sige det på den måde ... er et absolut minimumsbeløb. Venstre synes, at det er det mindste, vi kunne være bekendt over for idrætten ... (*Afbrydelse*). Jamen det gør vi. Der må godt grines, men grin kort, fordi det er vores ærlige mening.

Derfor siger vi jamen vi ønsker ikke, når vi finder en eller anden lille udgift yderligere på det her område, at tage pengene derfra. Nej, så må vi tage dem fra finkulturen. Venstre ønsker at tage fra finkulturen og flytte over til idrætsdelen. Det må være rimelig klar tale. Vi er imod, at vi bare siger jamen det skal tages fra kassen. Men i det tilfælde, hvor man vil tage fra idrætten, siger vi, at så er det dog bedre at tage fra kassen. Det er, hvad Venstre mener i denne sag.

Så efterlyser jeg stadig væk et svar fra Socialdemokratiet: Vil I være med til at finde pengene på finkulturen og give dem til idrætten, eller vil I bare finde de her penge fra de penge, der allerede er sat af til idrætten?

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Hr. Søren Pind sendte hr. Leslie herop. Kunne vi så ikke få en videre fortolkning af, hvad Venstre så mener, der skal ske med det forslag, der er fremsat af borgmester Thustrup Hansen? Ønsker man at fortsætte diskussionen her i salen om dette finkulturelle/ikke-finkulturelle 400.000 kr.s beskæftigelsesprojekt, som altså er transportudgifter for børn og unges brug af Valbyhallen? Skal det foregå her fra talerstolen, eller mener man sådan set, at det kan foregå kvalificeret i udvalget, således som det er foreslået?

Mona Heiberg (A): Nu er der jo altid en kvalificeret debat i Kultur- og Fritidsudvalget, så det der er afgjort. Men om det skal tages fra det finkulturelle, eller hvor det skal tages henne, synes jeg, vi skal tage en debat om i udvalget. Jeg mener blot, og jeg gentager, at de 400.000 kr. skal vi nok finde i Kultur- og Fritidsudvalget, og lad os så diskutere dér, hvad for en konto vi skal bruge.

Borgmester **Søren Pind:** For det første kan jeg bekræfte – nu er det godt nok nogle år siden, men ikke så mange – at jeg har siddet i Kultur- og Fritidsudvalget, og jeg vil give Mona Heiberg meget ret i, at det naturligvis er en kvalificeret debat.

Så skal min gamle ven Ole Hentzen naturligvis ikke sidde og tørste efter et svar. Sådan er det jo ikke mellem venner. Jeg vil sige det på den måde, at grunden til, at jeg er optaget af den problemstilling, er, at Socialdemokratiets politiske ordfører, Lars Engberg – hvis ellers Ole

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Hentzen lige beder om svar, så vil jeg gerne have lov at svare, når nu jeg tager sagen op – over for mig tilkendegav, at de 400.000 kr. skulle tages fra de 30 mill. kr., afsat til idrætsformål.

Det går vi ikke ind for, så derfor vil jeg stille et underændringsforslag til Hans Thustrup Hansens forslag, som lyder, altså en fortsættelse af hans forslag:

»... idet disse 400.000 kr. ikke tages fra midler afsat til idrætsformål.«

Hvis det vedtages, så er Venstre fuldt tilfreds; ellers bliver vi nødsaget til at stemme for et rammeløft, for når man lægger opgaver ud, så må penge også følge med.

Lars Engberg (A): Jeg vil gerne støtte op om de kloge bemærkninger, som både Mona Heiberg og Ole Hentzen har sagt, at det nok er en diskussion, der er bedre tjent med at foregå i Kultur- og Fritidsudvalget.

Og så vil jeg sige til Søren Pind, at vi ikke vil føle os forpligtet til på forhånd at tage pengene fra idrætspuljen.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Hr. Søren Pind, borgmester. Kan man ikke her fra talerstolen få at vide: Hvad menes der så med et rammeløft, hvis det ikke skal tages af kassen?

Nu vil Venstre lave rammeløft på en peanut, der hedder 400.000 kr., hvor alle fra denne talerstol altså for 14 dage siden sagde, at vi godt er klar over, at det ikke er 30 mill. kr., der er brug for på idrætssiden, det er 130, og det skal måske ganges med 3 år, hvis disse anlæg skal bringes op på et rimeligt stade. Så er det flueknepperi – for at bruge et nutidigt dansk ord, og det må man ikke, så det har jeg ikke brugt, men hvis jeg måtte, så ville jeg have sagt »flueknepperi«. Nu må I undskylde.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det jo svært for mig at give karakter til ordvalget.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet i denne sag, og derfor skrider vi til afstemning, hvor vi først tager stilling til 1. »at«. Vi tager derefter stilling til 2. og 3. »at«, og så tager vi stilling til 4. »at« og derefter Jens Kjærs ændringsforslag og Søren Pinds underændringsforslag til Thustrup Hansens eller Økonomiudvalgets ændringsforslag ... (Afbrydelse). Til proceduren får borgmester Søren Pind ordet i 4. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Borgmester Søren Pind: Af hensyn til den debat, der har været i salen, så vil jeg godt sige, at jeg mener, konsekvensen bør være, at Hans Thustrup Hansens forslag og vores underændringsforslag kommer til afstemning før Enhedslistens forslag. Det mener jeg, debatten har ligesom angivet, og jeg håber, at Enhedslisten vil tilslutte sig det, jeg siger nu.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg sætter forslagene under afstemning som nævnt før ... (Afbrydelser). Jeg sætter forslagene til afstemning i den rækkefølge, som jeg har angivet her ... (Afbrydelser). Jamen Søren Pind, det kan man ikke ... (Lars Hutter's: Formand. Hvis borgmester Søren Pind er utilfreds med formandens ledelse, så kan han klage på næste møde). Må jeg ikke godt bede om, at den form for ekspertrådgivning finder sted under andre former.

1. "at" om 6 mill.kr. til isolering blev godkendt med 47 stemmer; 4 undlod at stemme.

2. og 3. "at" blev godkendt med 36 stemmer mod 8; 7 undlod at stemme.

4. "at" blev godkendt med 47 stemmer mod 4.

Ændringsforslaget af Jens Kjær Christensen (Ø) blev forkastet med 26 stemmer mod 25; 1 undlod at stemme.

21) BR 434/2000. Valg til Valby Multihal

Indstilling om valg af 1 medlem til bestyrelsen for fonden Valby Multihal for perioden indtil 1. oktober 2002.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Lars Engberg blev valgt.

Kommentar [CJ21]: 0003817
5DOC

22) BR 435/2000. Valg til Team Danmark

Indstilling om valg af 1 medlem til Team Danmarks repræsentantskab for perioden 1. januar 2001 til 31. december 2004.

Kommentar [CJ22]: 0003825
9DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Borgmester H. Thustrup Hansen blev valgt.

23) BR 409/2000. Høringssvar vedrørende ny klubstruktur i forhold til større børn og unge

Indstilling om, at der igangsættes en ændret opgavefordeling klubberne imellem og en opprioritering af klubbernes samarbejde i de enkelte bydele i BR-kommunen, at klubstrukturen i BR-kommunen ændres til klubformer med mulighed for en eller flere kombinationer i den enkelte institution, at forslag til ny klubstruktur etableres i BR-kommunen over en periode på 3 år begyndende den 1. januar 2001 i bydelene Ydre Nørrebro, Sundby Syd, Sundby Nord og Amagerbro, at der oprettes 2 ungehuse som supplement til og i samarbejde med de eksisterende fritids- og ungdomsklubber og som base for samarbejdet mellem klubberne, ungdomsskolen, skoler og foreninger mv., at der efter konkrete beslutninger i Uddannelses- og Ungdomsudvalget åbnes mulighed for at etablere nye ungdomsklubber under Lov om Ungdomsskoler, at der med det formål at øge fokuseringen på børn og unge med særlige behov i den endelige plan, herunder børn og unge med anden etnisk baggrund, nedsættes en arbejdsgruppe mellem Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen og Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, samt at Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen iværksætter handleplan for implementering af ny klubstruktur.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Ligesom i sagen omkring buskørslen så var der også enstemmighed i udvalget omkring den her sag. Jeg forventer dog ikke afstemninger eller den store debat. Jeg synes bare, at man skal markere, at det, vi nu tager stilling til, er vejen frem mod en ny klubstruktur i Københavns Kommune, hvor man skelner mellem fritidsklubber og juniorklubber efter børns modenhed mere end alder, at ungdomsklubberne udvides, at man intensiverer samarbejdet mellem klubberne, ungdomsskolen, skoler og foreninger. Det rækker jo også ud i Kultur & Fritid her.

Ligesådan skal klubberne sætte fokus på unge og børn med nogle særlige behov og vanskeligheder. Selvfølgelig er der nogle af den type, som har en anden etnisk baggrund, hvor de sociale problemer har en etnisk iklædning, og her skal der fungere et samarbejde mellem F & A og U & U.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Men jeg synes, og det synes udvalget også, at vi er inde på en god udvikling inden for klubområdet, som vi forventer os meget af.

Indstillingen blev godkendt.

24) BR 412/2000. Supplerende tilskud til Ferieudflugter og Kolonier

Indstilling om, at der ydes supplerende ekstraordinære tilskud i 2000 til Gabriel Jensens Ferieudflugter på 75.000 kr. og Københavns Lærerforenings Kolonier på 175.000 kr. (Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Kommentar [CJ23]: 0003645
4DOC

25) BR 431/2000. Udskiftning af tag på Rysensteen Gymnasium

Indstilling om, at der i 2000 overføres 2,5 mill. kr. af beløbet til oprensning af arealet på Arsenaløen til vedligeholdelsesarbejder på Rysensteen Gymnasium primært til udskiftning af tag. (Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Kommentar [CJ24]: 0003801
3DOC

26) BR 344/2000. Indstilling om medlemsforslag vedrørende skadestue på Rigshospitalet

Stillet af Peter Skaarup, Louise Frevert, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard og Aage H. B. Petersen (alle O) samt Lars Hutters (L) :

”Det pålægges de københavnske medlemmer af H:S’s bestyrelse at arbejde for at genetablere Rigshospitalets skadestue på Rigshospitalet med virkning fra årsskiftet 2000/2001”, samt Ændringsforslag

(Stillet af Marlene Krogh (F)):

”SF stiller forslag om, at der udarbejdes en samlet plan for sammenlægningen af lægevagt- og skadestuefunktionen til akutklinikker.”

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Kommentar [CJ25]: 0003826
5DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Louise Frevert (O): Nu er ordføreren på området her jo ikke, men jeg er jo en af forslagsstillerne. Jeg skal gøre det ret kort.

Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti hele tiden har været imod, at skadestuen på Rigshospitalet er blevet nedlagt.

Jeg har haft en forespørgsel til HS-direktionen, som jeg faktisk synes er ret interessant, fordi vi har heller ikke kunnet forstå, hvorfor man egentlig skal have den luksusadresse inde i Bredgade, som HS har. Jeg kan fortælle jer, at det koster rent faktisk 4.649.799,16 kr. at have det lejemål inde i Bredgade. Vi ved alle sammen, at det koster ca. 5 mill. kr. at holde hjulene i gang inde på skadestuen på Rigshospitalet.

Så jeg vil sige: Hvorfor skal en direktion og HS have en beliggenhed inde i Bredgade? Det vil jeg gerne spørge det valgte medlem af Borgerrepræsentationen, borgmester Martinussen, om, hvorfor man i alverden ikke kan lægge det ud et andet sted, hvor man ved helt præcis, at kvadratmeterne er billige.

Jeg er helt sikker på, at man kunne få i hvert fald 50 pct. af huslejen dækket ind ved, at man flyttede HS fra Bredgade ud et andet sted i Københavnsområdet, f.eks. Bispebjerg eller i Nordvestkvarteret eller ude i Kongens Enghave. For jeg kan ikke se, at der er nogen grund til, at man behøver at have den herlighedsadresse inde i Bredgade, som sagt, jeg kan slet ikke se nogen som helst grund til at skulle have de faciliteter, hvor man i stedet for kunne bruge lejemålet til noget mere kreativt og noget bedre.

Men det er jo et interessant svar, og det vil sige, det er også meget stort, det kan godt være, man har brug for de kvadratmeter derinde i Bredgade, men huslejeprisen for, at man kan smække sig derinde, synes jeg nu er i overkanten.

Men for at komme tilbage til det mere saglige med hensyn til skadestuen ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg beklager, at jeg grinede. Jeg grinede ikke af Louise Frevert.

Louise Frevert (O): Ja, det kan der være grund til en gang imellem, men så foretrækker jeg, det bliver så højt, så jeg kan deltage i latteren.

... at de borgere, som frekventerer og har frekventeret skadestuen inde på Rigshospitalet, kun ville få ca. 2,5 km afstand ud til en anden skadestue, nemlig Bispebjerg. Ja, det kan godt være, der er nogle i salen, der synes, det er for meget til at tage den her diskussion op hele tiden,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

men der er altså nogle af os, der føler sig temmelig engagerede i denne problemstilling, og det er der også andre partier her i Borgerrepræsentationen der gør. Det skal ikke afholde Dansk Folkeparti fra at have fremsat det her forslag på nogen som helst måde.

Til de personer, som har fået en lidt længere afstand, bliver der sagt, at det ikke betyder noget, og at man bare kan tage ud til en anden skadestue. Det synes jeg er fuldstændig ligegyldigt, fordi at spare 5 mill. kr. ved at have en akutskadestue på denne her måde er helt hen i vejret, når man ved, jeg oven i købet kan anvise pengene til det, at det er en måde at finansiere en del af skadestuen på.

Men jeg kommer tilbage i 2. runde.

Bente Møller (Ø): Jeg skal undlade at rode mig ind i nogen domiciladresse. Det gav Enhedslisten sin utvetydige holdning til, dengang HS i sin tid skulle leje lokaler til direktionen. Vi gjorde endda meget for at se, om vi ikke kunne finde en nedlagt rugbrødsfabrik eller et eller andet i Tingbjerg, hvor man kunne komme til at bo lidt billigt. Men det er lige meget nu, vil jeg sige, det løser under ingen omstændigheder det økonomiske problem, der ville være ved at bevare Rigshospitalets skadestue.

Vi var fra starten modstandere af, at man lukkede Rigshospitalets skadestue, men vi kan ikke i dag støtte et pålæg om at genåbne den, fordi det betyder jo som konsekvens, at man skal finde de penge andre steder på HS' budget, som det vil koste at genåbne den, og det mener jeg alvorligt er umuligt. Så derfor vil vi undlade at stemme.

Jeg må hellere sige, at vi kan heller ikke støtte Marlene Kroghs forslag. De der kan huske debatten fra, da forslaget var oppe første gang, vil forstå hvorfor. Vi går ikke ind for, at man kun skal have lov til at komme på skadestuen, når en læge har visiteret en.

Marlene Krogh (F): Det er en sag, der har været i HS, og den har faktisk været på dagsordenen flere gange. Det er også således, at denne sag omkring skadestuefunktioner og akutklinikker har været diskuteret i HS siden 1995. Det er også derfor, jeg i forbindelse med diskussionen her har rejst spørgsmålet om, om vi ikke godt kan komme i gang med at få lavet de akutklinikker.

Jeg vil sige først, at vi var i SF ikke enige i lukningen af Rigshospitalets Skadestue. Det var vi ud fra, at vi faktisk mente, at den skadestue havde en god placering, den lå et godt sted i forhold til også at skulle dække byen som sådan, og hvor vi også ved, at der sker mange ting, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

at den havde nemme adgangsforhold i forhold til at kunne komme ind og ud, og at den var kendt af stort set alle. Derfor vidste vi på forhånd, at der ville vi stemme imod.

Så kommer diskussionen igen, en manglende planlægning, vil jeg sige, fra HS' side om at komme i gang med at lave de her akutklinikker. SF mener det, og vi mener det især, når vi ser på det underskud, som HS næste år, år 2001, skal udrede. Det er altså et beløb svarende til næsten 300 mill. kr. Vi mener, det er vigtigt, at det bliver os i Københavns Kommune, der peger på nogle steder, hvor vi har mulighed for at få sparet nogle penge, ikke bare spare, men også kvalificeret kunne spare.

Ved sammenlægningen af Lægevagten og skadestuefunktionen ville man få et langt hurtigere og langt bedre apparat, som på den måde kunne sikre borgeren en sikkerhed for, at man ikke skulle løbe det ene sted frem for det andet.

Så vil jeg godt sige herfra, at jeg ikke har lagt mig fast på, om det skal være decideret visiterede skadestuer, hvordan og hvorledes konstruktionen skal være, om man først skal ringe dertil; det tror jeg også ville være utopi for københavnere, at man skulle. Men jeg mener, det er vigtigt, at man i første omgang går ind og ser på strukturen, sparer de ressourcer, man nu kan, på sekretærer og på alt muligt andet, og får lagt de her ting sammen, og så må vi selvfølgelig diskutere strukturen.

SF har lagt op til, at nu må man se på at få lavet en plan for, hvad det er for nogle skadestuer, vi skal have, hvad det er for et beredskab, vi skal have. Lige i øjeblikket, sådan som jeg oplever det, og som SF oplever det, så svømmer de her ting.

Jeg vil godt slå fast, at jeg mener, at det er en katastrofe, at man ikke er kommet i gang med det, når det ligefrem står i HS-planen, som blev vedtaget i 1995.

Jeg vil også sige, at hvis man ikke herinde i Borgerrepræsentationen mener, at man kan stemme for SF's forslag om at få lavet de her akutklinikker, så vil SF stille forslag om, at skadestuefunktionen på Rigshospitalet genåbnes. Det vil vi ud fra, at så er det perspektivløst at fortsætte den her diskussion.

Men vi vil også sige, at vi synes, det er lige så perspektivløst ikke at komme i gang med at få diskuteret, hvordan vores beredskab skal være fremover.

Borgmester Peter Martinussen: Nu har forsamlingen ganske vist været meget hurtig med at behandle de første mange punkter på denne her dagsorden, og noget skal jo tage tid. Det kan være 400.000 kr. til en multihal eller andet. Alligevel vil jeg nu foreslå forsamlingen, at vi ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

én gang til repeterer hele diskussionen om Rigshospitalets skadestue og grundlaget for den her beslutning.

Man kunne jo med den korte udgave sige, også til forslagsstillerne, at det her forslag har været belyst også igen også på baggrund af forslagsstillerens forslag, hvorunder vi også har taget status på skadestuesituationen lige nu. Hvis man læser forslaget, som det står – og det skal man vel i respekt for, at det er stillet på den måde – så må man sige, at der ikke er midler til, uanset hvilke besparelsesforslag der dukker op nu, at genåbne Rigshospitalets Skadestue med den funktion, den havde før, i HS' budget for 2001, og det budget er altså fastlagt af forsamlingen herinde. Der er i øvrigt også taget stilling til det her forslag ved en afstemning i forbindelse med budgettet.

Så det er hverken for at være arrogant eller afvisende eller noget, men bare stilfærdigt sige, at det forslag er altså næsten lige blevet belyst. Og uanset om Marlene Krogh stiller det igen, eller Louise Frevert finder nye besparelsesforslag på talerstolen her i aften, som jeg slet ikke vil kaste mig ud i at kommentere, så er det post festum – oversat til dansk: For sent – og derfor er der sådan set ingen grund til at diskutere den del af det videre.

Når jeg så alligevel går på talerstolen, så er det nok så meget for at korrigere Marlene Krogh, fordi nu fik Marlene Krogh desværre sagt, helt forkert, at HS intet havde foretaget sig i spørgsmålet om muligheden for at etablere akutklinikker, siden HS' plan udkom tilbage i midten af 90'erne. Det er jo lodret forkert, og den usandhed skal ikke stå alene.

Der har været et kæmpe planlægningsarbejde i gang. Marlene Krogh ved det jo også godt, for vi har drøftet det både i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og vi har drøftet det i HS' bestyrelse. Vi er oven i købet gået ind og givet forhandlingsmandat til HS-direktionen på dette område.

Jeg er i og for sig meget enig med Marlene Krogh i ønsket om et mere enstrengt system, jeg tror også, det kunne blive bedre for borgerne. Men det korte af det lange er, at hvis man kigger på virkeligheden – og man skal være så tæt på virkeligheden, at man kan forandre den, det kræver, at man er ret tæt på – så er forhandlingssituationen den, at de praktiserende læger kræver, at alle skadestuer bliver visiteret for at gå med til den sammenlægning, som Marlene Krogh foreslår.

Så enkelt kan det siges, og det vil sige, at støtter man Marlene Kroghs ændringsforslag, så støtter man pr. definition også, jeg ved godt, det ikke er det, Marlene Krogh ønsker, men sådan er virkeligheden bare, så støtter man her og nu i virkeligheden, at alle skadestuer bliver ændret,

som Rigshospitalets er blevet det, med den forskel, at der selvfølgelig ikke skal være traumecenter på dem alle sammen.

Det kan vi ikke i Den Socialdemokratiske Gruppe nu, og derfor – og det er mere en stemmeforklaring – stemmer vi imod Marlene Kroghs forslag i aften, nøjagtig som vi har gjort det i udvalget. Vi stemmer selvfølgelig også imod hovedforslaget, for det er ufinansieret, og det går jeg ud fra, at vi gør sammen med vores budgetforligspartnere på HS-området. Alt andet ville selvfølgelig være mystisk, ja, ja.

Og så kan jeg til gengæld sige til Marlene Krogh, at det planlægningsarbejde, Marlene Krogh ønsker, kommer jo til at fortsætte alligevel, det kan så være en trøst. Det står endda i regeringsaftalen om sygehusområdet, at der inden udgangen af 2001, som jeg lige husker det nu, skal være foretaget sonderinger omkring det her. Og skulle der vise sig åbninger for, at man komme den vej, Marlene Krogh ønsker, uden at det medfører de visiterede skadestuer, så klarer vi det, og så ville jeg også blive glad.

Men der er ingen grund til i aften at lægge sig bastant fast på et forslag, der i realiteten fuldstændig vil ødelægge vores forhandlingsposition over for lægerne.

Grete Henrius (C): Vi har søreme været vidt omkring i denne debat. Der har været talt om lejemål i Bredgade, det har jo ikke en dyt med skadestuen at gøre, og der har været talt om akutklinikker, det har heller ikke så meget med skadestuen at gøre, hvis det er den, der er til debat. Jeg vil gerne tale om skadestuen.

Se, der hvor jeg bor, og der hvor de andre mennesker i min ejendom bor, skal vi forbi Rigshospitalets Skadestue for at komme ud til Bispebjerg. Men det gør vi gerne, vi vil nemlig gerne være sikre på, at når vi en dag fejler noget rigtig alvorligt, har været ude for en stor ulykke, en brandulykke, en skoldningsulykke, et hjertetilfælde, en bilulykke, så kan vi blive bragt til Rigshospitalets traumecenter. Der er jo ikke nogen, der skal tro, at der er blevet indrettet børnehaver eller vuggestue i de lokaler, der før var skadestuen. Det har bare fået et andet navn, og kunderne, altså patienterne, har fået nogle andre lidelser.

Før mødte folk op, når lille Peter havde stukket sig på en knappenål og det blødte lidt mere, end moderen syntes, det skulle, eller, hvis han havde været lidt for tæt på gasblusset og sagde: Av mor, det gør ondt – og moderen ikke rigtig vidste, at hun kunne stikke fingeren ind under den kolde hane, så før hun ud på Rigshospitalets Skadestue.

Og hvad skete der så derude? Jamen der tog man sig da pænt af lille Peter, der havde haft fingeren lidt for tæt på gasapparatet, men han sad altså i køen, eller jeg vil snarere sige, det

kunne han jo heller ikke dø af, men det kunne måske de, der havde de alvorlige lidelser, for de skulle nemlig sidde i kø og vente på, at der var nogle, der havde set på lille Peters finger.

Jeg er mere tryk ved at vide, at den dag jeg eller nogle af mine pårørende kommer til at fejle noget meget alvorligt, så står der nogle bedre kvalificerede læger parat på Rigshospitalets traumecenter til at tage sig af den opgave det er at få et menneske med et hjertetilfælde eller efter en kæmpe ulykke, hvor alt er blod og kaos, klar, i stedet for at disse læger skal være beskæftiget med at trække en splint ud af lille Peters finger eller fortælle moderen, at hun kunne såmænd bare have dyppet fingeren i lidt koldt vand.

Jeg synes, det er udmærket, hvis københavnernes kan få at vide, at det skal de tage ud på Bispebjerg med. Nu er det jo altså ikke alle mennesker, der har længere til Bispebjerg, end de har til Rigshospitalet. Det kunne jo være, de boede et sted, hvor de havde 1.500 meter til Rigshospitalet og 1.400 meter til Bispebjerg, og de mennesker har altså kortere til Bispebjerg end til Rigshospitalet.

Men når selv jeg, som har absolut kort til Rigshospitalet, glad og gerne ville tage ud på Bispebjerg, og hvis det er noget med at køre i en taxa, det er rigtigt, der kan blive et problem, hvis nogle ikke har pengene til taxaen derud. Men det er jo kun differencen på taxaen, altså det stykke, der kommer ekstra for de mennesker, der skal køre til Bispebjerg. Grundgebyret er jo det samme, så det er altså kun de 2 kilometer ekstra, der skal betales, og det er omkring 24-25 kr. Så vidt jeg ved, er det omkring en tier pr. kilometer. Det er jo heller ikke meningen, at det er noget, man skal foretage sig hver dag.

Hvis det endelig er, man er bekymret for, om man nu den ene gang hvert tredje år, man har brug for skadestuen, eller måske hvis man har mange bøm, så er det selvfølgelig nok lidt oftere, men så kunne man jo lave en eller anden lille ordning derhjemme, hvor man lagde 10 kr. til side hver 14. dag. Så når der var gået et vist antal uger, ville man have penge til at dække den taxa for, der skulle bringe lille Peter på skadestuen.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi har nogle højt kvalificerede læger på traumecentret.

Jeg kan i øvrigt fortælle, det har jeg været ude for selv, og der var ingen, der vidste, hvem jeg var, da jeg kom på traumecentret, at det ikke er rigtigt, at man smider selvhenvendere bort. Hvis en selvhenvender møder op, og enhver kan se, at her er der noget rivende galt, så siger man altså ikke: Nej, fru Henius, fordi De er kommet i taxa, så må De tage videre ud til Bispebjerg. Men hvis De bare havde ringet efter en ambulance, så skulle vi nok have taget dem. Sådan er det jo ikke. Man bruger sin sunde fornuft derude, såvel som jeg også håber, vi herinde er i stand til at bruge den lidt endnu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Jeg mener, at vi her i København, altså vi københavnere, jeg er en af den halve million, der bor her, kan være trygge ved, at man nu har højt kvalificerede specialister på Rigshospitalet og så glimrende og udmærkede læger, men ikke de store specialister, på Bispebjerg til at tage sig af de mindre voldsomme skader.

Henrik Morgen (B): Fra radikal side vil vi heller ikke gøre det store nummer ud af at gentage den argumentation, vi har haft så mange gange fra denne talerstol omkring det meget, meget bredtfaavnende, rent politisk set, forslag, der stilles af Solidarisk Alternativ og Dansk Folkeparti.

Jeg vil henholde mig til, hvad jeg og mine partifæller tidligere har sagt fra denne talerstol, at jeg mener ikke, der er nogen gode argumenter for at genåbne Rigshospitalets Skadestue.

I øvrigt vil jeg også henholde mig til Grete Henrius' meget udmærkede og meget detaljerede argumentation og dertil i øvrigt tilføje, at det er også umuligt at finde en parkeringsplads omkring Rigshospitalet – det var en vits.

Med hensyn til SF's ændringsforslag har jeg sådan set et problem, fordi vi fra radikal side jo tidligere og også nu er ét hundrede procent enige i sigtet og går varmt ind for at få undersøgt konsekvenserne og mulighederne for at få sammenlagt akutfunktionerne, altså herunder skadestuen og vagtlægefunktionerne.

Så vi er meget varme tilhængere af sigtet, og som ordlyden kan læses i SF's ændringsforslag, vil vi sådan set kunne gå ind for det. Argumentationen herfor er, at det ligger for længe i den HS-plan, som er vedtaget helt tilbage i 1995, ja i 1996, i HS' eget regi.

Vi er heller ikke helt overbevist om det, når sundhedsborgmesteren, formanden for HS-bestyrelsen, siger, at der er sket meget på området. Vi mener måske nok, at det burde være muligt at lægge mere pres på de praktiserende læger, hvis det er det, der er problemet. Men det har i hvert fald kunnet lade sig gøre i andre amter, og forslaget er absolut interessant.

Når vi alligevel har et problem med det helt konkrete punkt 28 på dagsordenen, så er det, at vi selvfølgelig ikke kan acceptere en sammenlægning af lægevagt- og skadestuefunktionerne til akutklinikker kun på Rigshospitalet. Så jeg vil gerne bede SF's forslagsstiller, Marlene Krogh, om at præcisere, om forslaget er et generelt handlende forslag, eller om det alene henholder sig til Rigshospitalets situation.

Altså nej til en genåbning af Rigshospitalets skadestue, argumenterne er leveret, et ja og et stort og et principielt ja til en samtænkning af de 2 funktioner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Lars Hutter (L): Ja, ja, ja, den politiske elendighed i Det Radikale Venstre vokser og vokser og vokser jo. Alle argumenter er leveret, siger Henrik Morgen fra Det Radikale Venstre. Det er fuldstændig ligegyldigt, at mennesker, som er bekymrede for, hvad der er sket, skal vente i timevis, i timevis, på skadestuen. Det er ikke noget argument, siger Henrik Morgen, det spiller ikke nogen rolle, det gør ikke noget, bliv bare ved med at vente.

Jeg må sige, jeg ser med glæde frem til, at denne sag bliver et af hovedpunkterne i den kommende valgkamp.

Borgmester Peter Martinussen sagde, at den eneste grund til, at Socialdemokratiet vil stemme imod forslaget, er, at forslaget ikke er finansieret. Jeg skal hermed hjælpe Socialdemokratiet og Peter Martinussen og stille følgende ændringsforslag:

»Finansiering af genåbningen af Rigshospitalets skadestue sker af HS' overskud for år 2000.«

– som formanden for HS jo udmærket godt ved er bebudet til at være mellem 20 og 30 mill. kr., som skulle være rigelig dækning. Så nu går jeg ud fra, at man kan stole på Peter Martinussen og han så sammen med Socialdemokratiet stemmer for det her.

Så vil jeg sige, at jeg stiller mig i øvrigt skeptisk over for den måde, økonomien i det her er stillet sammen på. Hvis man ser på de oplysninger, der er kommet, er der intet som helst belyst om, hvad det har kostet at ansætte jeg ved ikke hvor mange afdelingslæger og jeg ved ikke hvad, ude på Bispebjerg. Det er ikke oplyst. Det er ikke oplyst, hvor mange 5-6 ekstra afdelingslæger, der er blevet ansat på skadestuen ude på Frederiksberg Hospital. Det er stort set ikke omtalt.

Og det er heller ikke omtalt, at der, hvor der i øjeblikket er længst ventetid, er netop ude på Frederiksberg Hospitals skadestue, hvor den gennemsnitligt er på over 2 timer. Formanden for HS burde jo egentlig oplyse det, fordi Frederiksberg Hospital har jo meldt tilbage, at det er et af de mål for HS, man ikke har kunnet opfylde ude på Frederiksberg Hospital. Borgmesteren ved jo, at jeg har et meget detaljeret kendskab til, hvad der foregår på Frederiksberg Hospital.

Så jeg synes, det er den rene elendighed i saglig argumentation, som kommer fra de forskellige partier, som er modstandere af det her. Man vil åbenbart ikke det, som folket ønsker. At de har en forsvarlig skadestue. Det er da utrolig billigt, 5 mill. kr., herregud da, og så kan man dække Indre By, Indre Nørrebro, Indre Østerbro og Ydre Østerbro og en del af Vesterbro. Der er ikke nogen skadestue, der er mere centralt beliggende end Rigshospitalets.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Og så har man overhovedet heller ikke i sin fattigdom og sin mangel på indsigt i tingene taget med alle de ambulancetransporter, der drøner rundt, ikke mindst om natten, imellem de forskellige hospitaler, fordi der kommer forskellige patienter ind.

Det er jo fuldstændig til grin at høre Grete Henius, fuldstændig til grin at høre Grete Henius. Det kunne selvfølgelig være interessant, hvis Grete Henius kom herop og oplyste, hvor mange gange Grete Henius har været behandlet på Bispebjergs skadestue, som Grete Henius omtaler sig som utroligt meget vidende om ... (*Grete Henius: Jeg har aldrig været der*). Jamen så lad da være at udtale sig om noget, som fru Grete Henius ikke har en pind forstand på. Grete Henius har oven i købet bestyrelsesansvar i HS' bestyrelse, som jeg vil bede om, at Grete Henius sætter sig ind i.

Prøv engang at sætte sig ind i, hvor mange skader der er kommet, og hvor mange klager der er kommet over fejlbehandling og mangel på, at man ikke havde den tilstrækkelige ekspertise til stede på Bispebjerg, fordi man skulle ind til Rigshospitalet, hvorfra man sagde, at det har man ikke pligt til og jeg ved ikke hvad, alle mulige grænseidiotiske diskussioner. Det er latterligt at høre Grete Henius, som ikke har en pind forstand, og sætte sig ind i det her.

Hvis man vil det her, hvis man vil befolkningen til gavn, finansieringen er der, og hvis man vil have en skadestue med høj kvalitet, som har gavn af en stor ekspertise, så skal man naturligvis stemme for genåbning af Rigshospitalets skadestue. Der er intet argument imod det, og slet ikke den der politiske elendighed, som Henrik Morgen fra Det Radikale Venstre stiller til skue.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Bente Møller i 2. runde.

Bente Møller (Ø): Jeg vil nødig underkende, at fru Grete Henius har meget, meget længere erfaring i sundhedspolitik, end jeg har, men jeg er altid så fascineret af alle de konkrete eksempler, fru Grete Henius kender, på, hvem der benytter skadestuen.

Jeg har da aldrig nogen sinde hørt, hverken fra sygeplejersker, jeg kender, der har arbejdet på skadestuer, eller de ret mange læger, der er en del af min personlige bekendtskabskreds, om folk, der er taget på skadestuen, fordi de har stukket sig på en nål, eller lille Peter har haft fingeren for tæt på gasblusset. Det er ingenting. Det er i hvert fald ikke det, jeg har set de få gange, hvor jeg har været nødt til at tage på skadestuen med mine børn, som det typiske i venteværelset.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Jeg ved, at den måde, modtagelsen er organiseret på på HS' skadestuer, så er der aldrig nogen alvorligt syge, der er kommet bag i køen for at vente på et knappenålspræk, fordi der sker jo også en sundhedsfaglig prioritering, når man vurderer, hvem der skal til først, og hvem der skal til sidst.

Jeg har aldrig været på Rigshospitalets skadestue, da den fungerede, så jeg ved ikke, hvordan det var der, men på Bispebjerg har man jo 3 forskellige modtagelser. Man har en for almindelige selvhenvendere, så har man modtagelse for dem, der bliver leveret ind med ambulance, som skal til her og nu, og så har man endda en særlig børnemodtagelse, hvor de børn, der kommer som selvhenvendere, kan sidde i nogle hyggelige rum, hvor de kan se lidt børnefernysyn og have lidt legetøj og sådan noget, når nu de skal sidde og vente længe, og ikke bare nøjes med lasede numre af »Helse«, eller hvad der ellers måtte ligge ude i venteværelset.

Det ved jeg positivt, at fru Grete Henius også ved, fordi vi har nemlig sammen været ude og kigge på Bispebjergs skadestue med det gamle Hospitalsudvalg, tror jeg det hed, hvor fru Grete Henius roste meget de 3 forskellige indgange, der var til skadestuen.

Så derfor må jeg afvise, at der nogen steder i HS er alvorligt syge, der sidder og venter på skadestuen, fordi der er nogle tåbelige mødre, der ikke kan finde ud af puste på lille Peters finger og sætte et Anders And-plaster på. Det tror jeg nemlig, de allerfleste kan.

Det, der egentlig fik mig til at gå herop, er selvfølgelig Marlene Krogh og Marlene Kroghs udlægning af, hvad der er foregået. Nu ved jeg godt, Marlene Krogh ikke har været medlem af hverken Borgerrepræsentationen eller Hovedstadens Sygehusfællesskab lige så lang tid, som jeg har, men jeg kender jo SF som et demokratisk parti, hvor man overleverer den viden, man har, når man ligesom overdrager ansvarsområder til andre.

Derfor ved Marlene Krogh godt, at hvis man her og nu beslutter at lave en sammenlægning af Lægevagten og skadestuerne, så er det ensbetydende med visiterede skadestuer, fordi det er de københavnske praktiserende lægers krav.

Jeg er bekendt med, at Marlene Krogh har meget svært ved at acceptere et system, hvor der findes noget, der hedder Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Forhandlingsudvalg og Speciallægenes Forhandlingsudvalg, og at der bliver lavet nogle aftaler, og dem har vi bare at underlægge os.

Vi har jo lidt den samme diskussion, når Marlene Krogh og SF taler for, at københavnere ikke skal have lov til at komme til speciallæge, når de har brug for det, og åbenbart heller ikke vil acceptere, at sygesikringsloven er skruet sådan sammen, at enhver borger i Danmark, der er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

medlem af sygesikringsgruppe 1, har ret til gratis speciallægebehandling efter henvisning fra egen praktiserende læge.

Hvis man er medlem af sygesikringsgruppe 2, så kan man bare gå til speciallæge, og så er man berettiget til et tilskud svarende til det, en gruppe 1-patient skulle have. Jeg kan ikke lige huske paragrafferne i sygesikringsloven, men jeg læste dem, da jeg havde dem fremme den anden dag.

Man kan ikke ændre på virkeligheden. I Enhedslisten så vi gerne, at samtlige læger i dette land var offentligt ansatte. Vi er sikre på, at det ville give nogle helt andre muligheder for planlægning og sundhedshuse og tværfaglighed. Sådan er verden bare ikke, og jeg vil ikke støtte et forslag, der betyder, at københavnere ikke kan få lov til at tage på skadestue uden visitering efter 1. januar, fordi SF enten ikke har sat sig ind i substansen eller mener noget andet, end de siger herfra.

Marlene Krogh (F): Jeg kan forstå, at Enhedslistens Bente Møller har overgivet sig til de praktiserende læger og til speciallægerne og ikke mener, at der kan ske noget som helst.

SF og jeg har meldt os ind i Borgerrepræsentationen for at gøre noget ved de her ting, fordi vi mener, at det er styrbart, og fordi vi mener, at pengene skal bruges på den rigtige måde.

Det er også derfor jeg stiller forslaget og har været med til nu her at stille forslaget om de her akutklinikker. Jeg mener ikke, at det er de praktiserende læger, som skal beslutte, hvordan de her ting skal se ud, men selvfølgelig skal de have indflydelse på det. Men det er åbenbart det, Enhedslisten mener, og så kan man ikke gøre noget ved den sag. Det er dog utroligt.

Jeg vil så kort sige til Henrik Morgen fra De Radikale, at selvfølgelig handler det her om alle skadestuer og lægevagter, også dem på Amager, også dem ude i Brønshøj-Husum. Jeg mener, det er vigtigt, at man kan spare nogle penge, og man kan få et langt bedre kvalificeret bud på, hvordan og hvorledes vores akutberedskab skal være i fremtiden. Det mener jeg så sandelig skal være over hele byen.

Så vil jeg sige, at jeg forstår ikke Socialdemokratiet, jeg forstår ikke borgmester Peter Martinussen. Jeg forstår ikke, det ikke er vigtigt for borgmesteren at komme i gang med de her ting. Jeg forstår ikke, at tingene skal trække ud, og jeg forstår ikke, at man ikke lægger et større pres.

Jeg må konkludere, at jeg ser det her som værende sådan lidt en forhaling af den sygehusplan, som er vedtaget. Det synes jeg er ærgerligt. Jeg tror, man på længere sigt kunne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

spare nogle penge, og jeg mener, vi er i en situation, hvor vi skal finde nogle penge på HS-budgettet. Så derfor kan jeg kun opfordre Socialdemokratiet til at stemme for mit forslag.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Jeg er ked af, hvis SF og Marlene Krogh har indtryk af, at Enhedslisten gerne vil overlade magten til de praktiserende læger. Sådan er det ikke. Vi erkender bare, at praktiserende læger er et liberalt erhverv, og man kan ikke tvinge dem til noget som helst, der ligger uden for deres normale funktioner og de normale overenskomster, de har. Og de har sagt, at deres betingelse for at være med på akutklinikker er, at der skal være visitation, og ellers vil de ikke være med.

Det kan da godt være, at Marlene Krogh tror, at hun har en særlig magt over PLO – Praktiserende Lægers Organisation og ikke Yassir Arafats lille palæstinenserforbund – men det har vi erkendt, at vi ikke har. Derfor tror vi, at den her vej frem er dialogen, og vi vil ikke kaste os ud i beslutninger, hvor vi i dag ved, at konsekvensen er, at den mor, der står med et barn, som er kommet alvorligt til skade, men hvor der ikke er basis for at ringe efter en ambulance, men som er så bekymret og så meget i tvivl, og hvor ungen har det ad Pommern til, først skal til at hænge i en eller anden telefonkø, opgive symptomer der og først derefter kan få lov til at tage på skadestuen.

Jeg er også sikker på, at resultatet vil blive – det var nemlig det, jeg ville gøre, hvis det var mit barn – at hun trykker »112«, for så er hun fri for at diskutere med nogen. Og så vil jeg gerne se, hvad rationaliseringsgevinsten er.

(Kort bemærkning).

Borgmester Peter Martinussen: Det skal blive en superkort bemærkning. Altså Marlene Krogh, det nytter ikke noget. Jeg ved godt, at det bedste forsvar her i verden er et angreb, den benytter jeg mig også en gang imellem af, men at skyde os andre forkerte intentioner i skoene, den går bare ikke, hus forbi.

Jeg er helt enig med Bente Møller i udlægningen af, hvordan virkeligheden ser ud. Og jeg må bare sige, at det at stemme for SF's forslag i aften – og det må jeg også sige til Henrik Morgen – er det samme som at give et signal om, at man her og nu ønsker, at samtlige skadestuer i København skal være visiteret nøjagtig som Rigshospitalets er blevet det nu.

Man kan godt sige, at det er ikke det, vi vil, vi vil gerne noget andet, vi vil gerne forhandle, og vi vil gerne en hel masse, men det er konsekvensen, Marlene Krogh. Og de praktiserende

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

læger vil garanteret slå til med det samme og sige: Top, den køber vi. Det vil vi bare ikke i Den Socialdemokratiske Gruppe.

Men jeg vil gerne herfra invitere både Marlene Krogh og Henrik Morgen, også gerne Bente Møller og Martin Geertsen ... (*Lars Hutters*: Hvad med mig?). Hvis Lars Hutters opfører sig ordentligt, kan han såmænd også godt komme med, og Grete Henius skal selvfølgelig også med, til en fortsat diskussion om det, som er kernen i det her: Hvordan indretter vi vores akutberedskab, så ressourcerne bruges bedst muligt til gavn for borgerne?

Men altså lad være med at vedtage det i aften, det vil være et slag i luften, og for at citere, hvad jeg har sagt mange gange fra denne talerstol: Det bedste, man kan sige om dem, er, at de rammer ikke nogen. Men det her ville faktisk ramme nogen – det ville ramme borgerne i København.

Louise Frevert (O): Nå men det ser jo ikke ud, som om denne sag er slut lige med det samme. Det er blevet sagt heroppefra, at der er blevet sagt, hvad der faktisk skulle siges. Men det kan jo ikke have sin rigtighed, fordi der må være et behov for, at der er denne diskussion, eftersom der er så mange borgere, der er bydele, der stadig væk trods alt eksisterer, der kæmper for en bevarelse af skadestuen.

I øvrigt er der også et andet argument, eller måske ikke et argument som sådant, men vores samfund i dag er jo simpelt hen ikke gearret til, at man har de samme hjemmetraditioner, som man havde før i tiden. Husmødrene gik hjemme ved kødgryderne, man havde de gamle husråd. Man var gearret til simpelt hen, at man tog sig af de andres børn, man kunne nemlig sætte et plaster på lille Peters finger, når den var gået i smadder. Man var helt anderledes gearret til i det hele taget at kunne tage vare på de forskellige småkavanker i hjemmet. Man havde gode husråd, man var hjemme også til at kunne passe både de ældre mennesker og børnene.

Så man kan udmærket godt forstå, at folk måske går i panik en gang imellem, hvis de ikke synes, de kan klare det, når lille Ole ligger der og har fået feberkrampe. De, der ikke har prøvet at have et barn med feberkrampe og får det første gang, vil også ringe efter en ambulance, det er i hvert fald helt stensikkert, selv om det ikke er noget, man behøver at dø af. Men man er magtesløs, og man er nervøs.

Så én ting er helt sikker: Vi er nødt til at give borgerne den tryghed. Kan vi være bekendt over for borgerne at sige nej til det her? Jeg synes, det er uartig, at man ikke har den mulighed for, at folk kan føle sig trygge i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Den diskussion med kilometer og 10 kilometer og 9 kilometer fra Rådhuspladsen og 2,6 kilometer fra det ene hospital til det andet er helt irrelevant. Her snakker vi om borgernes tryghed, og det må man sætte i højsædet i stedet for alt muligt andet.

Med hensyn til akutklinikker har Dansk Folkeparti jo en helt anden kæphest på akutklinikkerne, fordi i Sverige har man gjort det, at man har efteruddannet sygeplejersker, så de kan varetage en akutfunktion på en skadestue og derefter sende dem videre. Det er alle tiders idé. Man behøver ikke at have læger indblandet i det, og der kan man så tage det værste pres fra tingene.

Med hensyn til traumecentret ved jeg fra insideviden – og det ved jeg også, at Lars Hutters ved – at det er et dejligt sted, det er velfungerende, men det bliver faktisk ikke brugt optimalt. Man ville sagtens have kapacitet til at have en anden funktion såsom en natskadestue eller en skadestue åben omkring 12 eller 16 timer i traumecentret. Fordi de læger, der har vagt dernede eksempelvis, har hvilende vagter, og de har tilkaldevagter. Nogle gange bliver de ikke engang kaldt ind 6 eller 7 timer – ja, det ved jeg helt tilfældigvis.

Så jeg synes, at man skulle gå ind og se lidt sagligt og økonomisk på det. Hvis det er økonomi, vi taler om, så synes jeg, man skulle bruge de ressourcer, i stedet for at have en kvalificeret læge, enten en røntgenlæge eller en kirurg, gående rundt på hospitalet om natten eller ligge og sove, som får sine penge for det, og kunne varetage de opgaver på en rigtig måde. Hvis det ikke er spild af ressourcer at have et traumecenter, der ikke fungerer, så siger jeg bare: Tak for kaffe.

Jeg håber, at alle er så besindige her i partierne i Borgerrepræsentationen, at de kan stemme for vores forslag.

Grete Henius (C): Da jeg var oppe før, glemte jeg at sige, og jeg havde faktisk lige lavet 2 stikord om det, at for mig og for De Konservative er det ikke et spørgsmål om 5 mill. kr. fra eller til. Ikke et sekund interesserer jeg mig for, om HS vil kunne spare 5, 10 eller 2 mill. kr. på den historie.

Så vil jeg gerne sige til Lars Hutters, som har det med at gentage alle sætninger to gange, det er sådan en retorisk unode, han har haft fra første dag herinde. Jeg ved ikke, om det er i håbet om, at han kan overbevise andre i første hug og så sig selv i andet hug. Men han siger altid sætningerne to gange lige efter hinanden.

Jeg vil sige til Lars Hutters, at jeg har ikke – det gentager jeg ligesom Lars Hutters – jeg har ikke på noget tidspunkt heroppefra i dag sagt noget som helst om skadestuen på Bispebjerg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Hvordan kan Lars Hutters så sidde dernede og høre forkert? Han må tage ud på skadestuen og få skyllet de ører, og han vil ikke blive afvist noget sted, for man vil kunne se, der er noget rivende galt.

Det, jeg har sagt, er, at ved at have et traumecenter – og jeg taler slet ikke om penge – så har man et hospital, eller en skadestue, kald det så en skadestue eller et traumecenter, jeg er sådan set ligeglad, men man har en skadestue med læger, der er på et niveau i deres uddannelse, hvor de kan tage alle de svære ting, og det synes jeg er betryggende.

Jeg har for få år siden bragt en – og jeg ved ikke, hvem det er der ikke bryder sig om eksempler, men jeg synes nu eksemplets magt er så udmærket – hjertesyg pårørende, som havde haft adskillige blodpropper i hjertet, til Rigshospitalets skadestue i en ambulance, der blev tilkaldt, og jeg var med som ledsager.

Dér var skriegen og skrålen og masser af mennesker, som fejlede mindre ting, og de løb ind og ud mellem den brændte finger og ørepinen og hjertepatienten, og der lå flere bag nogle forhæng med hjertemaskineri på. Det er da ikke særligt betryggende. Det ville dog være mere betryggende, hvis folk vidste, at når det er en mindre ting, så tag straks til Bispebjerg.

Jeg har også i en periode af mit liv haft min gang meget i en lille by, der ligger lige midt imellem Randers og Viborg. Der boede faktisk mine forældre, da de var blevet pensioneret. De havde 20 kilometer til Viborg og 20 kilometer til Randers. Det var det, man måtte leve under, hvis man boede dér.

Så vi skal altså ikke pibe her i København, fordi vi har fået 2 kilometer længere ud til Bispebjerg end de 2 kilometer, vi i forvejen havde for at komme til Rigshospitalet. Nej, nu må vi styre os. Vi kan ikke være bekendt at prøve at være så forkælede, at vi snart vil have, der skal være et hospital og en skadestue og det hele i hver en opgang.

Altså det må være muligt at tage 4 kilometer. Jeg har også haft børn og været på skadestuen med dem. Det er da klart, at jeg tog på Rigshospitalets skadestue, for det var den nærmeste. Men jeg ville da ikke dø af at tage på Bispebjerg de gange, hvor den ene havde flækket et øjenbryn, fordi han var faldet ned i et bord, og min datter havde fået revet benet op af et rustent søm. Vi kørte selv børnene, og vi kunne sagtens have kørt dem til Bispebjerg, men nu var Rigshospitalets skadestue altså lige om hjørnet.

Men så vil jeg også lige sige om det med at vente i 2 timer, at det synes jeg er rystende, det vil jeg gerne sige også til borgmesteren, det må der gøres noget ved. Vi hørte, at nu var det ved at blive bedre med disse lange ventetider på skadestuen. Men hvis det er rigtigt, at det nu er oppe på de 2 timer igen, så må jeg bede borgmesteren, som også er formand for HS' bestyrelse,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

om at gøre noget ved den sag. Det kan vi ganske enkelt ikke have, uanset om det er det ene eller det andet, der er i vejen.

Henrik Morgen (B): Det er jo et velkendt forhold i politik, at på enkeltsagspolitikere preller selv de bedste argumenter af, uanset hvor objektivt og sagligt det er.

Det gælder jo desværre også for Solidarisk Alternativs Lars Hutters, i hvert fald når det gælder hospitalsområdet, og jeg vil gerne sige »desværre«, fordi på mange andre områder synes jeg, Lars Hutters har nogle meget sympatiske meninger. Men det er altså også politisk elendighed.

Jeg vil sige, at nu hvor Rigshospitalet åbenbart er genstand for den store kærlighed fra Dansk Folkeparti og fra Solidarisk Alternativ, ligner det jo en tanke, at det er i en situation, hvor Kommunehospitalet ikke længere eksisterer.

Jeg synes stadig væk, at det savner enhver form for politisk sammenhæng det her, og jeg vil godt slå fast for det første, at for Det Radikale Venstre handler det selvfølgelig om at tilbyde borgerne den bedst mulige service på skadestueområdet, på vagtlægeområdet til, jeg vil sige den bedst mulige pris.

Jeg er helt enig i, hvad der ellers er blevet sagt, at ventetider på gennemsnitligt 2 timer jo er helt uacceptabelt på en skadestuefunktion. Men de ting har jo ingen som helst sammenhæng med den nærhed, hvori den lokale skadestue befinder sig, ikke i et område som København. De ting hænger slet ikke sammen.

Jeg vil også godt slå fast, at for Det Radikale Venstre handler denne sag faktisk overhovedet ikke om økonomi, i hvert fald ikke den sag, som SF's forslag om en sammenlægning af lægevagt- og skadestuefunktionerne handler om. Det er ikke økonomi, det handler om. Det handler faktisk om at byde borgerne en bedre service, og det handler om at drage fordel af, at der jo eksisterer et meget stort overlap mellem de henvendelser, der er til skadestuerne og til den almene praksis og til vagtlægeklinikkerne.

Så for det tredje er det altså også et faktum, at i Københavnsområdet, i HS-området, har vi langt, langt flere, hvad vi kan kalde grundløse henvendelser til vagtlæge og især til skadestuerne. Altså selv når vi renser for diverse sociale og demografiske ting, så er der flere ikke akut behandlingskrævende henvendelser til disse vagtlæge- og skadestuefunktioner end i noget andet amt, og det kan jo ikke være rigtigt.

Så den geografiske nærhed til skadestuen er ikke et argument, slet ikke i et tæt bebygget område som hovedstaden med gode kollektive transportforbindelser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Men servicen er et fælles anliggende, som jeg tror, alle partier må være enige om at samles om og sige, at det ikke kan være rigtigt, at vi byder lange ventetider til akutte henvendelser. Prisen herfor må jo måske være, at vi bliver dygtigere til at sortere i mange af de henvendelser og, skal vi sige hjælper til at opdrage borgerne til at benytte disse akuthenvendelsesmuligheder som det, de er, nemlig akutte henvendelsesmuligheder for akutte sundhedsmæssige problemer. Her har vi altså en opdragelsesmæssig opgave, hvis jeg må sige det på den måde, hvor det handler både om stok og gulerod, hvis det skal skæres helt ud i pap.

Jeg var glad for det, jeg hørte fra SF's side om generaliteten i den del af forslaget. Til det må jeg sige til både Peter Martinussen og til SF, at vi ønsker ikke i Det Radikale Venstre en sammenlægning her og nu af de 2 funktioner, skadestue og Lægevagt. Vi ønsker at få klarhed over konsekvenserne. Men vi er meget, meget sympatisk indstillet over for ideen, og vi ønsker at sætte gang i processen nu.

Og Peter Martinussen, det, vi ønsker, er altså handling, og det har vi ikke rigtig set på det område, siden planen blev vedtaget i 1996.

Så derfor vil vi gerne stemme for SF's del af forslaget for at få sat gang i handling, for at få sat skub i det her, for at få løst de opgaver bedre, end vi gør det i dag. Og de andre ting, der ligger omkring den mere samfundsmæssige indretning og brug af de her klinikker, må vi simpelt hen tage en dybere drøftelse af i de fora, der eksisterer for det, primært Sundheds- og Omsorgsudvalget.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Peter Martinussen**: Nu har jeg meget respekt for Henrik Morgen, som godt nok tidligere har været på en i øvrigt meget hyggelig og udbytterig gæstevisit i Sundheds- og Omsorgsudvalget og nu er blevet medlem for en længere periode.

Jeg må alligevel korrigere Henrik Morgen og sige her, at det er ganske simpelt ikke rigtigt, det nytter ikke noget at gentage det, at sige, at der ikke har været handling på det her. Vi har i denne valgperiode, det vil Bente Møller, og Marlene Krogh også for den sags skyld, godt kunne bekræfte, såvel i Sundheds- og Omsorgsudvalget som i HS' bestyrelse behandlet denne problemstilling flere gange, helt uafhængigt i øvrigt af beslutningen omkring Rigshospitalets skadestue.

Vi har behandlet forhandlingsmandat, vi har fået melding tilbage, forhandlingerne pågår med de praktiserende læger. Det, der er sket, er, at vi er havnet i det, der vistnok på nudansk, hvor vi taler om »benchmarking« og den slags gode engelske begreber, hedder »deadlock«.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

fordi det er en forhandling, og fordi lægerne har sagt, at kravet er, at vi først gør alle skadestuer visiteret.

Derfor er jeg faktisk et hundrede procent enig med Henrik Morgen i hele analysen, ønsket om den bedre service, korte ventetider – selvfølgelig, det er der også, det ved Grete Henius fra sidste HS-bestyrelsesmøde – det går den rigtige vej, alt det er vi enige om. Men at vedtage SF's forslag i aften er det samme som at sige, at alle skadestuer skal være visiteret, så enkelt er det.

Til gengæld lover jeg, som jeg sagde, at forhandlingerne fortsætter, og skulle der vise sig en åbning, så bruger vi den.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jeg skal beklage over for Borgerrepræsentationen, og også over for Grete Henius, at jeg i 1. runde så en person heroppe på talerstolen, som grangiveligt talte og lignede Grete Henius, der udtalte følgende, sådan citeret efter hukommelsen: I den ejendom, hvor jeg bor, og de andre, der bor i den ejendom, er vi lykkelige for at kunne tage ud til Bispebjergs skadestue forbi Rigshospitalet. Så kom der senere hen, hvordan og hvorledes, hvor vidunderligt der var ude på Bispebjergs skadestue.

Men jeg kan forstå efterfølgende, at det ikke var Grete Henius, fordi det har Grete Henius aldrig nogen sinde udtalt sig om. Det må jeg så tage tilbage igen. Så håber jeg, at den person, som var heroppe og som grangiveligt talte som og lignede Grete Henius, vil give sig til kende og vedkende sig, at det blev der altså sagt.

Må jeg så sige: Hvad handler denne sag efterhånden om? For Solidarisk Alternativ såvel som for en lang række, jeg tror stort set alle partier i Borgerrepræsentationen, handler det om, at der skal være den bedst mulige service for borgerne. På et vist tidspunkt fra Peter Martinussens side, og jeg har forstået også for De Konservative, som så har trukket det tilbage og for Henrik Morgen, som også har trukket det tilbage.

Så er der lige Bente Møller fra Enhedslisten, der sagde noget om, at det ikke kunne finansieres. Jeg har nu altså bragt til veje, at det kan det. Det handler altså ikke om økonomi mere, kunne jeg så forstå, men den bedst mulige service. Venner, det er ikke den bedst mulige service, at borgerne skal vente i adskillige timer, gennemsnitligt er det 2 timer ude på Frederiksberg Hospitals skadestue.

Hvis man er i tvivl om, hvordan det er, så vil jeg gerne invitere, så man kan følges sammen med mig f.eks. på skadestuen på Frederiksberg Hospital. Jeg er sikker på, at jeg kan få en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

tilsvarende aftale om, at vi kan følges ad ud på Bispebjergs skadestue. Så tager vi del i det og ser, hvordan det er, og så taler vi med borgerne.

Jeg tror, de ville være lykkelige, lykkelige i sådan en aften- eller nattetime før, at der er gode borgerrepræsentanter, de kan fortælle, hvor forfærdeligt det er at stå derude med alvorlige skade indimellem, brækkede arme og ben, hjernerystelser og kranietraumer og hvad ved jeg, stiklæsioner. Jeg tror, de ville være utroligt glade, så jeg stiller det op som noget meget seriøst, jeg skal lægge en liste frem, man kan skrive sig på, og så skal jeg sørge for, at det bliver arrangeret.

Jeg er helt sikker på, at det vil gavne dialogen med borgerne, man vil være glade for det på skadestuerne på hospitalerne, og jeg tror, at der vil komme en fantastisk god saglig indsigt, som vil berige drøftelserne, ikke mindst i Sundheds- og Omsorgsudvalget og i HS' bestyrelse.

Må jeg så sige til Henrik Morgen og i øvrigt også til Grete Henius, jeg tror også, at det er nødvendigt, at vi besøger traumecentret på Rigshospitalet. Og jeg tror, at det er nødvendigt – og det vil jeg også bede seriøst borgmester Peter Martinussen, fordi jeg kan ikke se, det er sket her, men hvis det er sket, så vil jeg gerne have det mundtligt oplyst – at man egentlig kigger, det er meget sjældent, at jeg gør det, men sådan ret provokeret vil jeg faktisk bede om det, at man beregner effektiviteten i forhold til de omkostninger, der døgnmæssigt er på traumecentret, og hvad man får ud af det. For det er rigtigt, hvad Louise Frevert siger, der er ikke så stor travlhed, hvis jeg må sige det på den måde. Det er endda sådan, at der er nogle derfra, der sådan forsigtigt har sagt til mig: Kan du ikke prøve at se, om vi ikke kan få lov til at få lidt at rive i ved, at vi får åbnet den skadestue igen, Lars? Det er faktisk rigtigt.

Så helt ærligt, jeg tror, det her er ved at blive sådan fuldstændig vanvittig, åndssvag sag, at fordi man er kommet til at lukke den skadestue, og selv om der er utroligt mange med sund fornuft, og selv om de ikke har nok at lave på traumecentret, så vil man altså ikke gøre det igen.

Jeg kan finansiere det fra det overskud, der er på HS, men jeg tror ikke engang, man behøver at gå så langt, de findes faktisk bare lige at stable på benene ved at gøre det ude på Rigshospitalets skadestue. Det vil være utroligt flot, hvis man for en gangs skyld helt stilfærdigt erkendte, o.k., lad os dog bare, borgerne vil jo så gerne have det, så hvorfor ikke gøre det?

Birthe Nødgaard (O): Det er jo ret interessant at have hørt alt det her, der er foregået. Jeg ved ikke, om der er nogle herinde, der kan huske, at jeg i 1998 faldt og brækkede en arm og blev kørt på Rigshospitalet og fik armen sat sammen. Det skete ved 9-tiden om aftenen, hvor vi heldigvis var færdige den aften, og da jeg efterfølgende blev udskrevet kl. ca. 1 om natten, sker

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

der det, at jeg får besked på, at for eftertiden skal jeg henvende mig på Bispebjerg til alt, hvad der skulle foregå vedrørende de efterfølgende behandlinger.

Det gør jeg, og på Bispebjerg bliver jeg modtaget. Det koster mig i alt 7 lægebesøg, og de kan kun meddele mig, at de ikke kan behandle mig, for de maskiner, der skal behandle den arm, findes kun på Rigshospitalet. Så henviser de mig til Rigshospitalet, der behandler mig, og så siger Rigshospitalet: Det er i orden, nu har vi behandlet dig osv., og vi sender en besked til Bispebjerg, for der skal du have beskeden. Og så susede jeg frem og tilbage mellem de 2 hospitaler i alt 7 gange.

Jeg vil gerne have at vide: Hvad mener Peter Martinussen, der er sparet på den behandling, jeg har fået? Jeg kunne have nøjedes med 2 gange på Rigshospitalet. Plus at man har det altså ikke særlig godt, når man døjer med at stå op i en bus osv., og man skal møde til en bestemt tid på et hospital langt væk. Rigshospitalet har jeg ikke længere til, end at jeg kan gå hen til det.

Jeg vil gerne have at vide, om I virkelig synes, alle I andre, der nu har stået på talerstolen i aften, at det er en anstændig behandling af patienter, at man i alt fald ikke ved, hvilket hospital der har de respektive maskiner, man skal behandles med.

Ændringsforslaget af Marlene Krogh (F) blev forkastet med 35 stemmer mod 12; 1 undlod at stemme.

Ændringsforslaget af Lars Hutters (L) om, at finansieringen af genåbningen af Rigshospitalets skadestue finansieres fra HS' overskud for år 2000 blev forkastet med 32 stemmer mod 17.

Indstillingen om forslaget af Peter Skaarup (O) m.fl. blev forkastet med 32 stemmer mod 18.

27) BR 425/2000. Medlemsforslag vedrørende Valby Bydel

(Stillet af Martin Günter (F)):

Økonomiforvaltningen udarbejder en teknisk redegørelse for hvordan Valby Bydel kan fortsætte med bydelsstyre efter forsøgsperiodens udløb. Redegørelsen forelægges for Borgerrepræsentationen inden udgangen af november 2000.

Martin Günter (F): Efter folkeafstemningen om bydelsråd den 28. september var den første reaktion hos de fleste, at nu måtte vi lukke og slukke selv de igangværende bydelsforsøg.

Kommentar [C326]: 0003758
6DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Denne reaktion var for så vidt ikke særlig logisk, fordi det hele tiden har været dagsordenen, at afstemningen ikke drejede sig om de 4 bydelsforsøg, hvor udgangspunktet var, at disse skulle fortsætte uanset udfaldet af folkeafstemningen.

Men det er da klart, at et så stort nej, som der blev givet til bydelsråd i hele København, gav stof til eftertanke. Efterhånden som tiden er gået, så står det klart, at der kan være flere veje at gå i den kommende tid.

Derfor ønsker vi i SF at få en saglig og faglig belysning af, hvordan et forløb, hvor kun én bydel fortsætter med at have bydelsråd i en eller anden form, vil indvirke på den samlede funktion og den samlede administration i København.

Vi vil kort sagt gerne have belyst, om det praktisk og økonomisk er forsvarligt at lade bydelsrådet i Valby fortsætte, mens de øvrige bydelsråd ophører med udgangen af 2001. Eller anderledes sagt: Vi vil gerne have klarlagt, om en beslutning om også at nedlægge bydelsrådet i Valby alene er et politisk valg, eller om det også af andre rationelle grunde ikke er hensigtsmæssigt at lade Valby fortsætte.

Vi får senere i denne måned den generelle diskussion her i Borgerrepræsentationen om folkeafstemningen og bydelsrådene. Der er fremkommet flere bud på fremtiden, især for så vidt angår Valby.

Men uanset om man ønsker en folkeafstemning om Valby som selvstændig kommune eller en folkeafstemning om fortsat bydelsråd derude, og det er jo en genial afstemning, fordi hvis man går ind for bydelsråd i hele København, og Valby er en del af København, så kunne selv Morlille jo finde ud af, at så vil man også gerne have bydelsråd i Valby.

Men alligevel, for at kunne tage stilling til de forslag, så er det også vigtigt, at man ved, hvordan en særstatus for Valby vil påvirke resten af København. Derfor vil der også af de grunde være behov for en redegørelse som den, som SF foreslår.

Jeg er jo ikke medlem af Økonomiudvalget, og derfor har jeg som ordfører for SF på bydelsspørgsmål stillet forslag om den her Valbyudredning. Hvis stemningen går i retning af, at man mener, at man på udvalgsniveau simpelt hen bare bestiller en sådan redegørelse simpelt hen som et led i den proces, vi er i gang med, så er det i orden for mig, så kan vi oversende denne sag til Økonomiudvalget.

Men som sagt indledningsvis: Uanset hvor man står i denne sag, hvad man ønsker, fremtiden skal være, så forekommer det rimeligt, at beslutningen træffes på baggrund af saglige oplysninger og ikke ud fra almindelige små lomme filosofiske overvejelser hos den enkelte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Lars Engberg (A): Vi synes ikke i Socialdemokratiet, at der er behov for en teknisk redegørelse om mulighederne for, at Valby Bydelsråd kan fortsætte. Vi mener faktisk, at vi skal rette os efter det afstemningsresultat, der har været ved folkeafstemningen, og det var et klart flertal i København, det var faktisk sådan, at næsten 2 ud af 3 københavnere stemte imod at fortsætte bydelsforsøget. Så derfor er det ikke vores opfattelse, at Valby bydelsråd skal fortsætte.

Så kan man selvfølgelig sige, jamen der var jo flertal for det i Valby. Jamen vi mener principielt, at det er hele København, der afgør også det spørgsmål om, hvorvidt Valby skal fortsætte eller ej, det er ikke noget, som alene tilkommer Valbys borgere at bestemme. Det hænger temmelig meget sammen med, at en fortsættelse af Valby solo i København som bydelsråd uvægerligt vil have nogle langsigtede konsekvenser også for resten af København. Så derfor er det det samlede afstemningsresultat, der afgør også hvad der skal ske i Valby.

Vi skal jo senere, som også Martin Günter har været inde på, her i Borgerrepræsentationen tage stilling til bydelsforsøgenes fremtid. Efter vores opfattelse har vi ikke brug for en teknisk redegørelse for at kunne tage en politisk stilling, og derfor vil vi i aften stemme imod forslaget.

Morten Kabell (Ø): Det klare nej til bydelsrådene, som vi fik ved folkeafstemningen den 28. september, tog Enhedslisten til efterretning allerede kort efter, at folkeafstemningen havde fundet sted. Der var ikke meget at snakke om generelt. Den diskussion får vi også senere i Borgerrepræsentationen, og der har heller ikke været den store tvivl om Enhedslistens holdning her.

Enhedslisten er på den anden side blevet klart påvirket af valbyborgernes meget klare ønske om at fortsætte det nærdemokrati, de har. Hvornår har vi sidst set 2.000 borgere i en bydel stå en regnvåd lørdag formiddag og demonstrere for noget, demonstrere for nærdemokratiet? Hvis det nogen sinde er sket, så er det i hvert fald meget længe siden. Enhedslisten er klart blevet påvirket heraf og vil klart bakke op om det massive krav, vi oplever lokalt fra ... (*Afbrydelse*). Jeg vil bede min gruppe om at forlade salen ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Vi ved, det er svært.

Morten Kabell (Ø): ... nej, jeg har ikke drukket. Godt, for at vende tilbage: Det er klart, at et så massivt lokalt ønske og et så massivt lokalt pres er noget, der må gøre indtryk på alle politikere herinde bag murene. Ønsket om nærdemokrati er netop karakteriseret ved, at man skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

tage hensyn til det, som de lokale borgere ønsker, og ikke bare det, som man kan sige kan gavne de folk, der ønsker en centralistisk løsning, eller de folk, som siger, at hvad der er godt for hele byen, må nødvendigvis også være godt for den enkelte bydel.

Derfor støtter Enhedslisten SF's forslag om en praktisk eller teknisk redegørelse. Vi kan også støtte forslaget om udvalgshenvisning, således at det bliver Økonomiudvalget, der bestiller den hos sin egen forvaltning. Men egentlig er vi også parate til at bakke ønsket op konkret i dag.

Borgmester Søren Pind: Det her er jo den første egentlige formelle lejlighed, vi har til at diskutere bydelsrådsvalget og bydelsrådsresultatet. Og her er så SF's løsning, SF's forslag til en afslutning af bydelsrådsdiskussionen: En teknisk redegørelse for, hvordan Valby Bydelsråd fortsætter. Jeg vil godt rose SF for det storladne initiativ, som vil bringe nærdemokratiet og decentraliseringen er stort skridt videre her i København.

For vores vedkommende må vi nok sige, at vi ikke var overraskede over resultatet, vi var slet ikke overraskede over det klare resultat. Vi havde forventet, at københavnerne relativt massivt ville sige nej til det her forslag.

Men det er klart, at der er et særligt forhold i Valby, og derfor skal min hån af SF sådan set ikke tages som andet end et forsøg på en morsomhed, for jeg er sådan set enig i, at der er grund til at tage resultatet i Valby alvorligt. Der var trods alt et flertal i Valby, om end det var lille, for en eller anden form for fortsættelse.

For os står det ganske klart, at der ikke bare kan være ét bydelsråd i Københavns Kommune, i hvert fald ikke et bydelsråd på de her præmisser. Derfor er det ikke noget, vi kan støtte.

Vi har umiddelbart stillet forslag om, at det, vi kunne overlade til Valby selv at gøre, var at afholde en folkeafstemning, det vil vi trygt overlade til bydelsrådet, og vi er slet ikke gået ind i den juridiske bedømmelse af, om det overhovedet kan lade sig gøre i forhold til bydelsregulativet. Vi vil sådan set godt se overborgmesteren køre ud på Toftegårds Plads og meddele bydelsrådsformanden, at det var en ulovlig afstemning, han ville holde. Jeg tror ikke, at overborgmesteren ville nå så langt.

Hvis bydelsrådet har lyst til at holde en folkeafstemning, om de skal være selvstændig kommune eller ej, ja, så vil de ikke møde modstand fra Venstre.

Men ellers så er valgets resultat for os ganske klart. Vi mener, at resultatet var klar tale, der er ikke nogen grund til at fortsætte det her. Vi skal og vi vil rette os efter de tegn i sol og måne, som befolkningen sendte til os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Der har været en interessant artikel i dag i Berlingske Tidende, en artikel om, at bydelsrådsformanden, socialdemokraten Ejner Jensen, pludselig efter at afstemningsresultatet var kendt begyndte at tale om bydelsråd med selvstændig skatteudskrivning. Det er selvfølgelig et dilemma for os, for hvis der er socialdemokrater i denne sal eller endsige i Valby, som begynder at mene, at det kunne da være en idé at forsøge sig med selvstændig skatteudskrivning i en bestemt del af byen, ja, så ville vi selvfølgelig have vanskeligt ved at afvise det. Så jeg vil tage et ganske lille forbehold for, at et sådant forslag måtte dukke op senere.

Men grundlæggende mener vi ikke, der er grund til at trække pinen ud. Vi mener, at bydelsrådsforsøget må ophøre, og vi vil også derfor stemme Martin Günters forslag ned.

Ole Hentzen (C): Nu burde alle, og ikke mindst borgmester Søren Pind, jo vide, at alt, hvad der står i aviserne, jo ikke altid bærer præg af at være den fulde sandhed, men måske fragmenter af noget, som aviserne synes kunne bære en artikel og ikke mindst en overskrift.

Det får ikke De Konservative til at ændre indstilling til en fortsættelse af det her, uanset om man ønsker selvstændig skatteudskrivning eller ej. Borgerne i København har svaret uendelig klart: Det vil vi ikke have. Selv i Valby har man på 2 ud af de 5 afstemningssteder sagt: Det vil vi ikke have.

Nu er der så nogle inklusive Martin Günter, der siger, at det skal de sgu have, hvad enten de nu vil det eller ej. Det stemmer formentlig udmærket sammen med den øvrige indstilling. SF har, til, hvordan samfundet og kommunen i øvrigt skal styres, fordi det, SF måtte mene skal være her, det skal de bare have i enhver henseende.

Vi ser måske en smule mere demokratisk på det. Folket har sagt: Det vil vi ikke have. Så vil hr. Martin Günter sige, jamen et klart flertal i Valby sagde jo sådan set, at det ville de gerne, så skulle vi nu ikke forsøge at konstruere et eller andet nyt grundlag, så vi kunne komme til Folketinget og sige: Kunne I ikke tænke jer at lukke øjnene og så bare skrive under på et eller andet om, at vi agter at lave et eller andet forsøg i en eller anden periode med nogle ude i Valby, og de vil så gerne have lov til at forsøge et eller andet, og så må vi finde ud af, hvad vi nu skal forsøge i den her 4-årige periode.

Vi synes, man skal gøre pinen kort, og så skal man selvfølgelig lukke det her så hurtigt, som det er muligt. Med det vil jeg også signalere fra konservativ side, at vi er villige til at lukke det før 31. december år 2001, hvis det viser sig, at de 4 forsøgsbydele ikke forsvarligt kører økonomien i år 2001.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Jeg mener også, vi som hovedkommune har en forbandet forpligtelse til meget hurtigt og meget seriøst at få udledt det, der måtte være essensen af disse 4 forsøg, for noget godt er der jo sket i de 4 forsøgsbydele. De har faktisk fået brudt nogle fagforeningsgrænser ned, de har fået brudt nogle faggrænser ned, de har fået smidt noget personale ud, som vi aldrig ville have fået smidt ud. De har fået udliciteret nogle områder, som vi i hovedkommunen har ganske vanskeligt ved at få udliciteret. De har også faktisk fået etableret nogle servicebutikskoncepter, som vi allerede nu snakker om, at vi måske kan nå at indføre om et år eller lignende.

Så kort sagt er der på små delfragmenter nogle positive ting, som denne kommune selvfølgelig ikke skal gå glip af, men skal se at få samlet op.

Men vi kan altså ikke sige ja til, at man nu skal begynde at bruge ressourcer og derved yderligere penge på at lave en eller anden teknisk redegørelse for noget, der er et flertal for at lukke. Det er noget sejpineri.

Selv om der kan være mange politiske grunde til det standpunkt, som nu Martin Günter forfægter, fordi han har sådan set forfægtet det modsatte synspunkt i dagspressen for ikke så længe siden, umiddelbart efter afstemningen, ja, så ligger det måske på linje med denne her helhjertede, ægte, dybtføjte, varme stemmeføring, som Morten Kabell på Enhedslistens vegne havde, da han også ligesom skulle sige, at Enhedslisten naturligvis også synes, at Valby Bydelsråd skulle have en chance mere på en eller anden led.

Vi respekterer, I har nogle baglande, som dikterer nogle ufornuftige ting indimellem, men det behøver jo ikke at betyde, at I herinde ligesom behøver at gøre så meget ud af det. I har sagt det, I skal, og så skal I egentlig bare stemme det ned, ligesom vi andre gør i aften.

Louise Frevert (O): Nu må denne her bydelsfest altså snart til at være slut. Der er blevet talt bydele, ikke-bydele, bydelsforsøg og folkeafstemning og alt muligt andet. Jeg kan ikke forstå, hvorfor Venstre lige pludselig har fået den der leflende idé for bydelsforsøg og begynder at gå ind og lege med Socialdemokraterne. Jeg synes, det er pinligt for Venstre, som vi ellers respekterer og anser for at være et meget seriøst parti.

Men det skal i hvert fald ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti igennem hele forsøget og også stadig væk gang på gang, når der er lejlighed til det, pointerer, at det her ikke kan stoppe hurtigt nok. Vi havde helst set, at det havde stoppet her pr. 31. december 2000, men kan det ikke være anderledes, så skal det i hvert fald stoppe pr. 31. december 2001, det er i hvert fald helt sikkert.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Den form for skindemokrati, som man påstår – det påstår jeg nærmere, men de, der går ind for bydelsforsøg, påstår, at det er et nærdemokrati. Jeg vil kalde det skindemokrati, fordi havde der virkelig været opbakning til de her forsøg, så havde der jo nok også været mere end en tredjedel af københavnere, der havde stemt for, at der skulle indføres bydelsforsøg.

Så jeg synes, at det her forslag er fuldstændig pip, fuldstændig hen i vejret, og det mest stupide, dumme forslag, som Dansk Folkeparti har set længe. Tænk at bruge penge på en redegørelse, der skal være færdig til november. Tænk på, hvor mange mennesker der skal sættes i gang for at lave denne undersøgelse på 1 måned. Det vil være så ressourcekrævende.

Jeg synes hellere, at hr. Martin Günter også skulle have spurgt om, inden hr. Martin Günter fremsatte forslaget, hvor meget det ville have kostet, for at vise, at man var et budgetplausibelt parti. Jeg synes, det er ringe, at man bare kaster et forslag op i luften. Men det er jo meget typisk for venstrefløjten, at de bare tror, at pengene hænger på træerne. Og så laver man en ny redegørelse, man laver nogle nye forsøg, og så er man fuldstændig ligeglad med, hvad det koster.

Ja, det er faktisk, hvad der er at sige til det her. Jeg synes, at det vil være vanvid, hvis man overhovedet havde tanke om at ville stemme for det her forslag.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg skal starte med at sige, at Det Radikale Venstre siger ja til at fortsætte bydelsforsøget i Valby. Der var et flertal i Valby, der var et nej i resten af byen. Akkurat som andre mennesker snakker om, at vi skal respektere nogle afstemninger, så er det også vigtigt, at vi respekterer, at der var et flertal i Valby. Det havde været lidt mystisk, hvis vi havde sagt, at vi gik den modsatte vej.

Søren Pind og Dansk Folkeparti, jamen det er jo lykkedes med deres skrækkampagne med at fortælle, at der skulle bruges 300 politikere m.m. Jeg kan kun sige, at det var korrekt. Der skulle bruges 300 og forhåbentlig endnu flere, fordi er der noget, der er galt i København, så er det vores nærdemokrati. Vi repræsenterer simpelt hen for mange mennesker, det er alt for svært for den enkelte borger at komme i kontakt med politikerne. Så derfor var det måske snarere 450 politikere, vi havde behov for mere.

Det Radikale Venstre ønsker stadig væk nærdemokrati i København. Jeg vil godt fortælle en lille historie, som jeg fik at vide på det radikale hovedbestyrelsesmøde. Hvis man betragter nærdemokratiet som en stor fisk i vandet, så er den eneste måde, man kan fange det nærdemokrati på, ved at smide en krog ud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Hvis vi hiver Valbys krog op, så har vi ikke nogen, så fanger vi aldrig nærdemokratiet. Så derfor ønsker vi fortsat, at der skal være mulighed for at få fat i nærdemokratiet.

Derfor fortsat ja til, at Valby skal have lov til at have bydelsforsøg. Vi skal have mulighed for, at der stadig væk kan afprøves de forskellige demokratiske forsøg her i København.

Vi ønsker ikke flere folkeafstemninger, det mener vi ikke, der er nogen grund til, Valby har sagt ja én gang, der er ingen grund til at holde en ny afstemning. Men vi ønsker heller ikke, at der bliver lavet en ny redegørelse. Vi er klar til hos os at sige, at vi vil have bydelsforsøget fortsat.

A. Benhaddou (D): Så vidt jeg kan huske, så gik afstemningen ud på at spørge alle københavnere, om de ønskede 15 bydele i København eller ej og dermed inklusive Valby.

Men vi har fået et klart, klart og tydeligt signal fra københavnerne om, at de ikke vil høre tale om bydelsforsøg nogen steder og heller ikke i Valby.

Det kan godt være, at der er et lille flertal – og nu siger jeg »et lille flertal« – i Valby. Til trods for at man før afstemningen nærmest gik rundt og pralede med, at man forventede en ja-procent på 80, så synes jeg nærmest, at det er katastrofalt, at kun 52 pct. har sagt ja til Valby, til trods for den store succes, som man pralede med i Valby Bydel. Det erkender jeg. Valby Bydel har gjort nogle rigtig fornuftige ting, men det skal da også ses i relation til, at det er den bedst fungerende, den befolkningsmæssigt bedst sammensatte bydel, som man overhovedet kunne finde blandt de 4 bydelsforsøg. Derfor er det klart, at de ville komme ud med et større succesprocenttal end de andre 3 forsøgsbydele.

Vi skal huske på én ting. Det er, at der deltog over 70, nemlig 70,6 pct., ved afstemningen, 70,6 pct. Selv ved kommunalvalgene har deltagerprocenten ikke været højere siden 1950 med undtagelse af ét enkelt kommunalvalg. Derfor mener jeg, når 70,6 pct. af københavnerne har talt og sagt tydeligt med lidt over 65 pct. nej til 15 bydele, så er det nærmest at være udemokratisk at gå op her og sige, at man vil tvinge Valby til at fortsætte.

Jeg er godt klar over, at det er 52 pct., men husk endelig stadig på, I gik herop, tilhængerne, og sagde: Vi vil spørge alle københavnerne, hvad de vil sige til at indføre bydelsråd i 15 bydele, og det er inklusive Valby. Jeg mener selv, at resten af København også har ret til at bestemme over Valby. Det kan ikke være rigtigt, at det kun er Valby, der skal bestemme over sig selv, så kan vi lige så godt begynde at opdele byen i små kommuner.

Jeg synes, at det forslag, der kommer fra SF, er nærmest latterligt. Jeg kan slet ikke forstå, at man stadig kan fortsætte med at leve i sådan en romantisk drøm. Jeg havde hellere set, at SF

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

drak nogle gravøl og tog det i sig og sagde: Jamen københavnere har talt. Smid dog håndklædet i ringen og sig, at sådan er det.

Det kan godt være, der kan være behov for at indføre bydele om 10 år, det kan vi ikke være herrer over, vi ved ikke noget om fremtiden. Men sådan som det er i dag, vil københavnere ikke høre tale om det, og derfor synes jeg, at vi skal besinde os og sige nej til SF's forslag.

Erik Vinding (A): Jeg har hørt mange, der har stort kendskab til Valby, og det er jo gladeligt, at vi, der kommer derfra, kan blive belært om, hvordan forsøget er gået, også hvordan Valby har stemt.

Jeg vil godt sige, at hvis man sådan tager det historisk, så gik det ud som værende et forsøg, det blev jo startet som et forsøg med forskellige områder, der blev taget ind. Det skulle også vurderes som værende et forsøg, og der skulle også være en konklusion på, hvor det var gået godt og dårligt.

Jeg må nok sige, at hele den del er jo blevet taget ud. Kongens Enghave blev jo taget med som en af de svære bydele. Nørrebro blev taget med, som det var mindre end en mellembydel, og Valby blev taget med, fordi det havde en sådan samlet struktur, så Valby kunne klare sig.

Det, der ligger i det, er jo, at afstemningsresultatet eller afstemningen var jo også en afstemning for eller imod, men det var ikke for og imod bydele. Det var for og imod, om man skulle have en udvidelse, eller man skulle fortsætte med 4 bydele.

Så det, jeg vil sige, er, at det jo er en fortolkning, når man begynder at fortolke nej, for der kan man jo fortolke hver sin vej, for der kan man jo sige, spørgsmålet var, om forsøget ikke er langt nok. Når man tænker på de andre områder, hvor der har været forsøg med bydele, så vil man jo også konkludere på den måde, at det tager lang tid, før man får bygget et system op, så man kan lave en bydelstanke i al almindelighed. Der er nogle, der har arbejdet hele 20 år med at få det, men København skulle altså kun arbejde de der 4-5 år, eller 4 år bliver det jo.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er skuffende, at man ikke vil prøve på at give Valby en eller anden form for håndsrækning til at kunne komme videre. Jeg ved også udmærket, at mit eget parti har en anden holdning, end jeg har, men jeg vil godt bakke op om SF's forslag og sige, at jeg er af den opfattelse, at det er det rigtige, at man sørger for, at Valby på en eller anden måde får en anerkendelse for det resultat, de har lavet.

Så vil jeg godt gøre opmærksom på herinde, når man diskuterer for og imod, at så stemmer vi på én person, når vi stemmer, og der er også noget, der hedder ligeligt. Men jeg vil godt gøre opmærksom på, at resultatet i Valby var altså 52-48. Jeg ved, der også er en del, der interesserer

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

sig for euro-afstemningen, og hvis de havde fået et ja til 52-48, så tror jeg, de havde været meget tilfredse.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Martin Günter i 2. runde.

Martin Günter (F): Jeg skal ikke omklamre Vinding her, men takker da for den støtte, han giver til det her.

Så vil jeg sige, jeg er noget forbløffet over, at det meget nøgterne og ulidenskabelige forslag, der her ligger om en teknisk redegørelse, og hvor jeg i min forelæggelse i 1. runde egentlig slet ikke kom ind på, hvor SF egentlig stod i den ene og den anden retning, men vi alene ønskede at få ikke bare en politisk stillingtagen til, om man nu var for eller imod, fordi som den sidste taler sagde, jamen man kan jo fortolke det her på alle leder og kanter, men også en saglig, teknisk redegørelse for, hvordan ville det egentlig fungere med en sådan fortsættelse.

At det at kunne lave sådanne lidenskabelige udladninger, som det er gjort fra visses side – det kan selvfølgelig ikke undre, at Louise Frevert tager sådan på vej, men jeg synes, mange andre på samme måde har engageret sig mere i spørgsmålet om, hvad københavnere har sagt eller ikke har sagt.

Vi ved godt i SF, at københavnere har sagt, at de ikke ønskede bydelsråd i hele København. Hvordan kan Ole Hentzen hævde, at han er på demokratiets side ved så samtidig at sige, at så har man heller ikke ønsket, at de nuværende bydelsråd skulle fortsætte?

At det er partiernes, at det er SF's bagland, der skulle påtvinge dem disse ufornuftige ting – jeg må sige, hos De Konservative er de så heldige, at de selv kan finde på de ufornuftige ting, kan jeg høre, fordi en fortolkning som den, Ole Hentzen kommer frem med her, kan han da ikke uddrage af den folkeafstemning, der har været. og nu skal jeg ikke sammenligne med alle mulige andre folkeafstemninger.

Jeg troede, vi kunne være fri for den diskussion og så ligesom sige: Har vi ikke brug for, uanset hvor vi står, at få en teknisk redegørelse for, hvordan ligger landet egentlig? Nej, Ole Hentzen har ikke brug for nogen ting, fordi han ved godt, hvor hans land ligger, åbenbart også hans bagland.

Søren Pind nævner, at de heller ikke har brug for nogen teknisk redegørelse, for de vil ikke have bydelsråd i den form, som det fungerer i Valby for tiden. Jamen så kan Søren Pind da stille et forslag om, at den tekniske redegørelse skal indeholde en redegørelse for fortsættelse af bydelsstyre med eller uden forsøg med skatteudskrivning. Så kan Søren Pind måske stemme for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

det. Hvis Søren Pind mener noget, så må det være klogt at sige, jamen hvorfor ikke få denne redegørelse til også at være en redegørelse for, hvordan det kunne fungere med selvstændig skatteudskrivning, det vil vi da overveje at stemme for.

Jeg skal stadig væk ikke tage diskussionen om for eller imod bydelsråd, for eller imod Valby som fortsat bydelsråd her, fordi det var ikke meningen med det her forslag. Den får vi på et senere tidspunkt.

Egentlig har vi først så sent som i aftes, har jeg da forstået, været helt klar over, hvor Socialdemokratiet stod i denne sag. De ønskede sagen udsat på et økonomiudvalgsmøde i sidste uge, fordi der var ting, de skulle have afklaret. Men nu har de altså holdt et internt møde, og det synes jeg da er fair nok. De har også skullet tale med nogle, de skulle finde ud af nogle ting, inden de lagde sig fast.

Jeg synes ikke, at denne sag skal være afgjort med de tilfældige udsagn, der er kommet i aften, så derfor vil jeg foreslå, at man drøfter i Økonomiudvalget, om der ikke er brug for en redegørelse af den ene eller den anden art, dels det, jeg foreslår, men også andre måder, at fisken i Valby kunne fanges på. Derfor vil jeg foreslå, at forslaget ved forhandlingernes afslutning henvises til Økonomiudvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Winnie Berndtson ... Undskyld, borgmester Søren Pind for en kort bemærkning først. (*Borgmester Søren Pind*: Nej, jeg frafalder). Så får Winnie Bemdtson de par minutter mere.

Winnie Berndtson (A): Ih tak. Nogle gange foregår der altså nogle mærkelige ting også herinde.

For en gangs skyld har vi spurgt københavnerne, og de har givet os et rimelig klart svar, og så går vi straks i gang med at finde ud af, om vi skal lave en teknisk redegørelse på noget, der er en klar politisk sag. Holdningen til bydelsstyre er jo ikke noget teknik, som der kan fifles rundt med på embedsmandsplan. Så kunne vi jo have ladet dem tage sig af det. Spørgsmålet om bydelsstyre er en politisk sag, og det er derfor, vi så ivrigt har diskuteret den i meget lang tid, og det er derfor, vi alle sammen med stor interesse har fulgt både de gode og de mindre gode sider ved det forsøg, som vi har sat i gang på københavnernes vegne.

Så hvad i himlens navn man skal bruge en teknisk redegørelse til, som om det skal være vores svar på noget, der er politisk, forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg er fuldstændig enig med Louise Frevert: Det er da det største spild af tid og penge at bede om inden udgangen af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

november i år, altså den november måned, vi er i gang med, at få en teknisk redegørelse om noget, som vi tager politisk stilling til.

For mig er det ikke et spørgsmål om teknik, hvordan vi skal opdele byen. For mig er det her et spørgsmål omkring nærdemokrati, omkring demokrati, og det har vi politiske holdninger til. Nu har vi prøvet én model, og det var ikke den model, københavnere ville have. O.k., så må vi i gang med noget andet.

Og at tro, at fisken, nærdemokrati, kun kan fanges ved bydelsstyre, vil jeg godt sige til De Radikale, at det synes jeg er utrolig ærgerligt kun at have ét skud i bøssen og så opgive det hele. Det synes jeg ikke, man skal. Jeg synes, vi skal gå videre og så finde ud af, at det ikke var den her måde, man ville have det på, så lad os komme videre.

Jeg forstår heller ikke sammenligningen med de øvrige afstemninger. Jeg forstår godt, der er nogle, der snakker om ØMU-afstemningen, der fandt sted samme dag, men det er jo ikke sådan, at de kommuner, der stemte ja til ØMU'en, indfører den. De respekterer jo trods alt, at det samlede Danmark, for det var det, der var afstemningsområdet, sagde nej, og det respekterer man også i Folketinget. Man går jo ikke ud og diskuterer, om man skal indføre den på de afstemningssteder, der stemte noget andet.

Bydelsforsøgene er Københavns Kommunes forsøg, det er vores forsøg på københavnernes vegne. Københavnerne sagde nej, og det synes jeg ærlig talt bare Borgerrepræsentationen skulle respektere og så komme i gang med andre måder at lave nærdemokrati på.

A. Benhaddon (D): Det var lige netop det argument, jeg også har til det, det er lige netop det, som Winnie Berndtson var heroppe med, at så kunne Ringkøbing Amt jo bare indføre euroen, de skal da ikke bruge kronen mere, for de har stemt noget andet end resten af landet. Sådan spiller melodien ikke. Københavnerne har klart givet os et signal, og det kan vi altså ikke løbe fra.

Så siger Martin Günter, at med det her forslag er der ikke ment noget med, at SF signalerer for eller imod bydele. Så må man meget undskylde, for her står i teksten:

»Økonomiforvaltningen udarbejder en teknisk redegørelse for, hvordan Valby Bydel kan fortsætte.«

Er det ikke et klart signal om, at man virkelig ønsker, at Valby Bydel skal fortsætte? Det synes jeg er noget, som man slet ikke kan sætte noget spørgsmålstegn ved. At man så ønsker, embedsfolkene skal sidde og ævle og kævle og skrive herfra og til slutningen af november, er rent bureaukrati for pengene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Lad mig også minde om teksten, der blev sendt ud til afstemning i forbindelse med bydelsråd. Der står klart og tydeligt, jeg refererer:

»Skal der med virkning fra 1. januar 2002 indføres bydelsstyre i alle bydele i Københavns Kommune?«

Resultatet blev, at 33,6 pct. stemte ja, 66,4 stemte nej. Stemmeprocenten blev 70,5, eller omkring 70,6. Er der ikke nogen klare signaler ud fra det? Er det ikke gået op for SF? Og det er »alle bydele«, der står i teksten. Der står ikke noget om, at nogle andre. Det vil sige, og det er det, jeg så når frem til, at nogle af de tilhængerpartier, der ønsker, at bydele skal fortsætte, har ført københavnere bag lyset, fordi de har jo bedt dem om at tage stilling til noget, der gælder for hele København. Og så siger man bagefter: Gud nej, det gælder for resten ikke Valby. Det er da at føre københavnere bag lyset.

Erik Vinding (A): Jeg er ked af, at Benhaddou ikke læser det hele, for hvis han også havde læst, hvad det var, vi stemte om, i stedet, så havde det trods alt hjulpet.

Det, der ligger i det, er jo også i forhold til Winnie Berndtson, det er da rigtigt, at det er kommunens forsøg. Men det er jo også rigtigt, at det var et forsøg, der skulle evalueres, når det var færdigt. Det bliver det jo ikke. Det var noget, vi har vedtaget. Det er også en vejledende afstemning, så spørgsmålet er i det hele taget, hvor den vejledende afstemning skulle være, og hvordan og hvorledes evalueringen skulle foregå.

Så kan man jo godt sige, at det var ren teknik, det, der bliver stillet som forslag. Det er det jo ikke. Det er jo et spørgsmål om at finde muligheder for, at man kan køre forsøget videre, og det er et forsøg for, hvordan man i den bydel, der har stemt ja, kan få tingene til at køre videre.

Så jeg må nok sige, at afvisninger kan man bruge mange af, men spørgsmålet er, når man går ned i den nøgterne del af det, hvor de afvisninger i og for sig holder. Jeg synes, at tromleriet er selvfølgelig en udmærket ting, men jeg synes, sandheden trods alt er bedre at fremføre end sådan løse påstande.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil starte med at sige, at det kan være en indbydelse til Winnie Bemdtson om, at Det Radikale Venstre stiller gerne op til nye forsøg, hvis det skulle være det. Men det var sådan, at afstemningstemaet var, at et ja ville betyde 15 bydele, et nej ville være at fortsætte i de 4.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Det var faktisk Socialdemokratiet, der ønskede det. Det var den måde, vi skulle stemme om. Det var ikke os andre. Vi ønskede et klart ja eller nej. Det var Socialdemokratiet, der ønskede, at et nej ville svare, at de 4 skulle have lov til at fortsætte.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan Socialdemokratiet så pludselig tolker et nej som at det ikke er de 4, der skal fortsætte, men nu skal det hele lukkes.

Ole Hentzen (C): Jamen så tager vi den diskussion også.

Jeg har forgæves ledt efter, spurgt om, hvor det står, at borgerne tager stilling til, at de 4 skulle fortsætte. Ja, jeg har endda siddet til møde med den navnkundige tidligere formand for Borgerrepræsentationen, SF'eren Martin Günter, der postulerede på dette møde, at det var en helt usvigelig sikker ting, at de 4 fortsatte.

Jeg sagde: Hvor står det henne? Og Martin Günter begyndte så at læse højt af en eller anden erklæring, og jeg bad ham gentage den, for det stod ikke i den erklæring. Hvis Martin Günter mener i aften, at det står på noget stykke papir, han er i besiddelse af, så synes jeg, han skal indfinde sig her på talerstolen og læse det højt for forsamlingen, så de kan få svar på, hvor det står, at befolkningen tager stilling til, om der skal være nogle yderligere, men at de 4 bliver der. Det har Martin Günter hverken på det møde, som der var offentligt, tv på, kunnet besvare, og det kan han givetvis heller ikke i aften.

Så når nu De Radikale fremfører det samme standpunkt, jamen så kan det være, at De Radikale ligger inde med den dokumentation, som nu Lars Rimfalk egentlig står her og markedsfører. Jeg ved ikke, om det radikale medlem var medlem af Økonomiudvalget på det tidspunkt, om han var med i forhandlingsgruppen. Så har han måske et stykke papir, hvor det står på, for så er det selvfølgelig væsentligt.

For så mener jeg sådan set, at den diskussion skulle da have været oppe, så man kunne have fortalt borgerne om det i de pjecer, som altså en enig Borgerrepræsentation vedtog skulle udsendes til borgerne inden afstemningen. Den er husstandsomdelt til hver eneste husstand – på nær dem, hvor postvæsenet har svigtet.

Men intet sted står der noget om det, som den radikale Lars Rimfalk Jensen står heroppe og siger var en del af aftalen. Havde det ikke været meget naturligt, ja, for at sige helt naturligt, hvis der lå en aftale om, at man ved afstemningen ikke tog stilling til, om de 4 kunne nedlægges, at det så havde stået i det materiale, som kommunen officielt sender ud, det materiale, som De Radikale, som SF, Enhedslisten, Venstre, Socialdemokratiet, De Konservative, CD'erne, Fælles Kurs har sagt ja til?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Og De Radikale var altså også med i denne beslutning, både i Økonomiudvalget og her i Borgerrepræsentationen, hvor den var. Det er muligt, man har sovet. Så synes jeg, man skal gå herop og sige det. Men at komme på talerstolen i dag og postulere, at det er det modsatte, som Borgerrepræsentationen har besluttet, synes jeg er en stramhed.

Morten Kabell (Ø): Man kan sige, at det at vi kan nå til en debat her i aften om, hvad det i virkeligheden var, folk stemte om for en måneds tid siden, illustrerer jo med al ønskelig tydelighed, måske al beklagelig tydelighed, at debatten og ikke mindst folkeafstemningstemaet var uklart. Så meget vil jeg gerne medgive dem, der har været oppe og kritisere forligspartierne. Det er noget, vi kan se i bakspejlet, ja, der har vi nok ikke været gode nok.

Der er ingen tvivl om, at klarheden skal være betydeligt større ved eventuelle fremtidige folkeafstemninger. Det tror jeg, alle vi forligspartier må tage på os, det skal jeg gerne tage på mig på Enhedslistens vegne.

Jeg vil faktisk godt bekræfte Lars Rinfalks ord om, at det måske nok har været en forståelse, i hvert fald blandt nogle af de partier, der indgik aftalen, at man gerne ville have de 4 til at fortsætte.

I Enhedslisten insisterede vi på, at det måtte stå åbent, for det måtte afhænge af resultatet. Som udgangspunkt var det, at et nej er et nej, hvis det var sådan, det måtte blive, men at vi naturligvis også gerne vil lytte til de mennesker, der har været ude og stemme.

Når det så er sagt, så vil jeg gerne anholde lidt det, som Benhaddou og Winnie Berndtson har været oppe og parallelisere, om man kunne forestille sig, at i de kommuner eller i de amter, hvor der var et ja til euroen, da indfører man den. Jeg synes alt andet lige, at der altså er pokkers til forskel på at indføre en valuta og så indføre bydelsråd for et nærområde.

Jeg må indrømme, jeg synes, der er lidt forskel i på at begynde at have ét land, 2 valutasystemer, og så at have én kommune og stadig have bydelsforsøg i nogle dele af kommunen. Der synes jeg, der er bare en anelse forskel, må jeg nok indrømme.

Jeg tror også, de fleste mennesker, hvis man går ud på den anden side af de her mure, vil være ganske enige i, at et valutaskift er alt andet lige nok et større skridt end at indføre et bydelsforsøg i en enkelt bydel og fortsætte forsøg. Men lad nu det være det.

I Enhedslisten bakker vi op om, at valbyborgerne bliver spurgt igen, om de har lyst til at være en forsøgsbydel og har lyst til at have bydelsstyre, at vi spørger dem ved en folkeafstemning i løbet af 2001 om det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Det er klart, det er ikke noget, vi vil udlede af afstemningsresultatet den 28. september, der var temaet et andet, men vi synes, de skal have chancen for at blive stillet et klart og tydeligt spørgsmål: Skal Valby have et fortsat bydelsforsøg, ja eller nej? Så må vi se, hvad Valbys borgere siger til det.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Jeg har flere gange hørt repræsentanter for Enhedslisten stå her på talerstolen og prale af eller i hvert fald være stolte over den sammenhæng, der er mellem Enhedslisten på landsplan og så Enhedslisten på lokalt plan.

Uanset hvad man mener om flere forskellige valutasystemer inden for det samme land, så har jeg i hvert fald hørt Enhedslistens repræsentanter på landsplan ved utallige lejligheder fremføre det synspunkt, at et nej er et nej, et nej skal respekteres, forbeholdene står fast. Det ene og det andet parti fifler med forbeholdene, fifler med Danmarks placering i det globale verdenssamfund osv., osv.

Morten Kabell, må jeg ikke minde om det med paralleliteten mellem Enhedslistens folketingsgruppe og så Enhedslistens borgerrepræsentationsgruppe, altså det at der næsten altid er sammenhæng mellem de 2 enheder i Enhedslisten, når vi sammenholder Enhedslistens synspunkter på euroen med Enhedslistens synspunkter i forhold til bydelsrådsafstemningen. Altså et nej er et nej til euroen, og et nej er et nej til fortsat bydelsforsøg.

Winnie Berndtson (A): Jeg vil bare sige, at de, der ikke vil respektere, at det her forsøg faktisk er Københavns Kommunes forsøg, og det er københavnernes, der har stemt, er dem, der taler for, at man godt kan fortsætte i én bydel, på trods af at der er sagt nej.

Fordi konsekvensen af at fortsætte i én bydel er, at man fortsætter et forsøg, som københavnernes ikke vil have. Bydelsforsøget er ikke sat i gang for at sætte noget i gang i én del af byen. De 4 forsøgsområder er udvalgt til at køre forsøg for resten af byen. Resten af byen har sagt: Det er ikke et forsøg, vi kan bruge til noget. Og så er der ingen grund til at blive ved.

Og det kan godt være, vi skal have rapporter og evalueringer og alt muligt andet. Det ændrer ikke ved, at det er Københavns Kommunes bydelsforsøg, og københavnernes har sagt nej.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Morten Kabell (Ø): Den korte bemærkning retter sig primært til Martin Geertsen. Der er jo ikke tale om, at vi fra Enhedslisten ønsker at påtvinge nogen af de bydele, der har stemt nej, at de skal have en bydelsordning fremover. Det er noget af det, vi lægger vægt på.

Vi siger, at vi ønsker at give et tilbud til dem, der faktisk har været ude og stemme ja. Vi ønsker ikke at påtvinge borgerne på Indre Nørrebro noget som helst. Vi ønsker ikke at påtvinge Indre Østerbro noget, vi ønsker heller ikke at påtvinge Kongens Enghave noget. De har stemt et klart og tydeligt nej. Det tager vi til efterretning, det respekterer vi, sådan må det være.

Men valbyborgerne var faktisk ude og stemme ja, og derfor er det, vi siger, o.k. dem ønsker vi at se, lad os tage en folkeafstemning på, om ikke de har lyst til at fortsætte som bydelsforsøg i årene fremover, og så må valbyborgerne jo bestemme om det.

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Så må man lede ud af det, som Morten Kabell siger heroppefra, at Enhedslistens folketingsgruppe vil bede Ringkøbing Amt om at stemme én gang til og tage stilling til euroen. Det er jo lige på samme måde. De sagde ja i forhold til resten af landet, derfor skal de have en chance til. Jeg synes, at Morten Kabell skal sende en skrivelse om til sin folketingsgruppe om at stille forslag om det i Folketinget.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Martin Geertsen for en kort bemærkning, og så vender vi tilbage til den tekniske redegørelse ved Martin Günter her om lidt.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Det er jo ved at være helt surrealistisk, det her, Morten Kabell. Hvad så med de 2 afstemningssteder ude i Valby, hvor man har stemt nej? Skal de så fortsat have lov til at sige nej til bydelsforsøget, mens de afstemningssteder, hvor man har sagt ja, jamen der indfører man bydelsstyre? Eller skal man i forhold til euroen dele befolkningen op sådan, at man siger, at alle de, der har stemt ja, får lov til at købe med euro, og alle de, der har stemt nej, fortsat skal have lov til at betale med kronen?

Altså vi kan jo gå så langt ned i enkeltheder, så det bliver fuldstændig absurd. Kommunen har, københavnernes har sagt nej til bydelsforsøg, det bliver vi nødt til at respektere.

Jeg ved, at Morten Kabell er fuldstændig enig med mig i, at danskerne ikke er dumme i forhold til euroen, og de er det heller ikke i forhold til bydelsforsøgene. De har forstået

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

afstemningstemaet, lige så vel som de har forstået afstemningstemaet omkring euroen. Herom er ingen tvivl, Morten Kabell.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Sidste korte bemærkning til ... ok., så får Martin Günter lidt mere tid ... (*Lars Hutter*s: Hov, hov, jeg har ikke ...). Nej, men det er også derfor, debatten er blevet så kort.

Martin Günter (F): Det er en utrolig diskussion, at Benhaddou og Winnie Berndtson bringer ØMU'en på bane. Der er jo overhovedet ingen sammenhæng imellem de to former for afstemninger.

Det, man kunne gøre i København i en enkelt bydel, og som vi har gjort i 4 bydele, kan man naturligvis ikke gøre, når det gælder en fælles mønt. Altså når man skal bruge sådan nogle argumenter imod at lade en bydel fortsætte, så har man simpelt hen ikke forstået noget af det, eller også har man overhovedet ikke nogen holdning til det, for de kan overhovedet ikke paralleliseres.

Det er heller ikke rigtigt, som Martin Geertsen siger, at københavnernes har sagt nej til bydelsforsøg. Jeg går ud fra, at københavnernes har taget stilling til det, der stod på deres stemmeseddel. Nu skal jeg ikke gå ind i en diskussion om, hvad der står på stemmesedlen, jeg vil bare gerne gøre opmærksom på her som en lille, interessant detalje, det kan vi diskutere om 14 dage, at det, som vi besluttede skulle være afstemningstemaet, faktisk ikke var det, der stod på stemmesedlen, præcis den samme ordlyd.

Jeg skal ikke gå ind her og problematisere, hvilken betydning det har haft. Men under alle omstændigheder går jeg ud fra, at det, man har taget stilling til, er det, der stod på stemmesedlen. Der stod der ikke noget om, og det vil jeg da gerne understrege over for Ole Hentzen, når nu han siger her, at Martin Günter ikke kan dokumentere, at hvis det blev et nej, så skulle de 4 bydele ikke nedlægges.

Jamen det kan jeg da dokumentere på så mange leder og kanter. Det lå ikke i den aftale, der er indgået mellem disse partier, at hvis det blev et nej, så skulle de 4 forsøgsbydele lukke ... (*Afbrydelse af Ole Hentzen*). Det kan du tydeligt se i den tekst, der er vedtaget, og det kan jeg da også få overborgmesteren til at bevidne, idet jeg kan fortælle Ole Hentzen, at i et nyhedsbrev til Socialdemokratiet i Hovedstaden i august måned udtalte overborgmesteren helt eksplicit, at et nej til bydelsråd i hele Københavns Kommune ville medføre, at de 4 nuværende bydele skulle fortsætte, fordi det var besluttet af Socialdemokratiet tidligere på året.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Det har jeg ikke set nogen indvendinger fra Winnie Berndtson imod. I dag siger hun helt tydeligt, jamen et nej i København betyder selvfølgelig, at de skulle lukke. Her taler Winnie Berndtson imod det, som var fortolkningen, den autoritative fortolkning fra Socialdemokratiets chefforhandler på det punkt i indlægget i SIH's blad i august måned.

Det vil sige, det er ikke aftalt med disse 4 partier, at et nej betød, at de 4 forsøgsbydele skulle lukke. Det er helt klart, og det har Lars Rimfalk sagt heroppefra nu, det har Morten Kabell også sagt, det lå der ikke i det. Men at man fra Enhedslistens side ville se på størrelsen af nej.

Det har jeg da også sagt på SF's vegne hele tiden, at et meget markant nej måtte selvfølgelig betyde, at vi drøftede de her ting. Det er også det, vi har gjort, og det er derfor, vi i dag ikke eller heller ikke om 14 dage vil foreslå, at de øvrige 3 forsøgsbydele fortsætter.

Jeg synes derfor, det er rimeligt, at man også får et sagligt grundlag at tage stilling på og måske også dermed får mulighed for at få afklaret, hvad det egentlig er, der skulle være stemt om, hvad det var, der blev stemt om, og hvad det egentlig var, der stod i det, som Borgerrepræsentationen besluttede herinde den 16. juni, og man derfor oversender sagen til behandling i Økonomiudvalget.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det Lars Hutters. Det er sådan, Lars Hutters, at i 3. runde får man ordet i den rækkefølge, man trykker sig ind, og derfor kom Martin Günter før Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Jamen det er da korrekt, at københavnernes har stemt nej, men hvad er det så, Borgerrepræsentationen skal sige ja til, hvad er det, Borgerrepræsentationen skal sige ja til? Har man stemt nej til, at københavnernes som den eneste storby i Norden ikke skal have et lokalt demokrati? Det tror jeg næppe. Det vil jeg nemlig gerne have, at Søren Pind så dokumenterer.

Man kan ikke komme uden om det, man kan ikke bare lige trække en regnemaskine op og så dermed mene, at man har hug- og stikfast de politiske svar, en politisk situation kræver. Borgerrepræsentationen kan ikke komme uden om det ansvar, at de er nødt til positivt at tage stilling til, hvad der så skal ske.

Jeg vil indrømme, at man er jo altid ret forbavset, når der er så mange kloge mennesker, der har sagt en lang række ting, at man ikke sådan vil have embedsmændene til sagligt og teknisk at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

vurdere problemerne, stille det op. Der bliver jo ikke truffet nogen beslutninger ud fra, at embedsmændene gennemgår sagerne.

Jeg forventer, at embedsmændene altid er med til, når de på en ret god, analytisk måde har stillet tingene op, gør det nemmere politisk for Borgerrepræsentationen at tage stilling til fremtiden, som jo ikke skal være negativt, men positivt og skal altså være ja til noget.

Jeg har lyttet til denne her debat i aften, og den er jo som sædvanlig spidsfindig politisk, hvor man kan dunke hinanden oven i hovedet. Men det bringer os jo ikke ret meget længere.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det afrunding ved borgmester Thustrup Hansen.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg kvitterer egentlig for, at Morten Kabell siger, at det var en dum måde, vi tilrettelagde denne afstemning på.

Jeg erindrer om, at forsamlingen her fik lejlighed til at stemme om mit forslag, der gik ud på, at borgerne kunne stemme om 3 muligheder: Bydele, bydelsråd over hele kommunen, fortsat i de 4, eller det skulle standse, og det blev stemt ned med Morten Kabells og hans partis stemmer i øvrigt.

Det var klart for alle her, at det var et meget, meget uklart afstemningstema. Det erkender Morten Kabell nu, og det er fint, og det er i orden, og han siger også, vi skal tage ved lære af det. Det håber jeg så, at man gør.

Man kan meget fint tolke det, der skete, på følgende måde: Vi siger til borgerne, at vi har nu haft et forsøg med bydelsråd i 4 bydele. På grundlag af det forsøg vil I da have bydelsråd i hele byen, eller vil I det ikke? På grundlag af det forsøg sagde borgerne: Så vil vi ikke have det.

Det synes jeg egentlig er den mest naturlige måde, når nu temaet er uklart, at tolke det på. Vi havde et forsøg i 4 bydele, så borgerne kunne se, hvordan det virker, det er kørt til ende, og hvad siger I så, ja eller nej til, at vi får bydelsråd i hele byen? Nej, sagde borgerne.

For mig er der ingen anden konklusion på dette her end, at det er blevet klart forkastet at have opdelt byen i bydelsråd.

(Kort bemærkning).

Martin Günter (F): Med sin konstatering af her, borgmester Thustrup Hansen, at der burde have været 3 afstemninger, nemlig om bydelsråd i hele København, fortsættelse af de 4 bydele eller afskaffelse af bydelsråd, har borgmester Thustrup Hansen jo også erkendt, at der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

ikke i stillingtagen til bydelsråd i hele København lå en stillingtagen til afskaffelse af bydelsråd, for ellers var der jo ingen grund til at have det som det tredje afstemningstema, hvis det lå allerede i det første.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror, vi kan undgå debatten nu næste gang. Jeg tror, det var Ole Hentzen, der var først, han så også mest energisk ud.

Ole Hentzen (C): Goddag mand – økseskaft, hr. Martin Günter. Hvorfor har Martin Günter så ikke stillet forslag om, at de 3 andre skal fortsætte også?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., det var retorisk.

A. Benhaddou (D): Altså jeg tror, hovedproblemet for SF er netop, at det blev et samlet klart nej, fordi det, der står i teksten her, er: »Skal der pr. 1. januar 2002 indføres bydelsstyre over hele København?«

Havde man nu set et ja, så ville det reelt betyde, at forsøget standses og overgår til reelt bydelsstyre. Det, der er problematisk ved det her for SF, er, at det blev et nej. Så erkend det i stedet for. Der blev et samlet nej.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., der kan siges meget mere, men det er der ingen grund til. Vi er færdige nu.

Forslaget om henvisning af medlemsforslag vedrørende Valby Bydel blev forkastet med 38 stemmer mod 14.

Forslaget af Martin Günter (F) blev forkastet med 35 stemmer mod 14.

28) BR 407/2000. Medlemsforslag vedrørende krav om bopælspligt

(Stillet af Mikkel Warming og Jens Kjær Christensen (begge Ø) samt Jens Johansen (F)) :

”Der indskrives krav i alle nye lokalplanforslag om, at boliger skal være helårsboliger, og der udarbejdes tillæg til eksisterende boliglokalplaner med tilsvarende krav.”

Kommentar [CJ27]: 0003625
3DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Johannes Nymark (A): Som udgangspunkt mener jeg, at nybyggeri skal være helårsboliger. Ideen med byggeriet er selvfølgelig ikke, at boligerne skal være ferieboliger for udlandsdanskere.

Men det er også vigtigt med den udvikling, som finder sted i disse år, hvor arbejdspladser bliver mere internationale, at København også har boliger til medarbejdere i udenlandske virksomheder, måske også forskningsinstitutioner, som måske kun har behov for at bo i byen i et kortere tidsrum.

Selv om der tilsyneladende kun er tale om et begrænset antal boliger, det er 6 pct. i nogle nybyggerier, som muligvis ikke bruges som helårsboliger, så finder vi alligevel behov for en tydeliggørelse af kommunens politik på området, ikke ved et omstændeligt og bureaukratisk tiltag som at udarbejde lokalplantillæg for alle vedtagne lokalplaner.

På den baggrund vil jeg sige her, at vi vil stemme imod det foreliggende forslag, men vil til gengæld stille følgende forslag:

»1) at vi i den nye kommuneplan fastslår, at nye boliger i København som udgangspunkt skal være helårsboliger,

2) at kommunen i alle nye lokalplanforslag som udgangspunkt definerer alle boliger som helårsboliger, idet det ved hver lokalplan konkret vurderes, om en mindre andel af boligerne kan anvendes til bl.a. udenlandske forskere og medarbejdere, og

3) at det i den kommende boligpolitiske handlingsplan skal fremgå, at det er kommunens politik, at nye boliger er med bopælspligt.«

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Ja tak, det lyder som et godt forslag. Jeg skal sige, at der er flere, der står bag det forslag.

Mikkel Warming (Ø): I foråret kom der en ret stor offentlig debat på baggrund af, at det kom frem, og man må sige, at vi vidste det i forvejen, at det er muligt, og det bruges, at man kan købe sig en god, dyr lejlighed, f.eks. ved havnen, bo der i en ferie og lade være at betale skat i København, og det sker. Man kan referere undersøgelser, der siger, at det måske er 6 pct., men at det er et lidt større antal i de helt nye byggerier. En ejendomsmægler fortæller i dag i Berlingske Tidende, at det er 30 pct. af de nye dyre boliger, han sælger, som går til folk, der ikke bor der hele året, som ikke betaler skat i byen.

Hvorfor gør man det? Det er da selvfølgelig, fordi man kan tjene kassen på det. Et lille byggeri, som et flertal herinde gav tilladelse til lige før sommerferien, i Rosengården inde i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Indre By, annonceres i City Avisen, i øvrigt i en stor, dyr annonce, hvor det interessant nok fremgår meget tydeligt, at halvdelen af lejlighederne er uden bopælspligt. Disse lejligheder er sjovt nok ca. 300.000 kr. dyrere end de andre. Så hvorfor gør man det? Selvfølgelig fordi man kan tjene kassen på det.

Vi synes, det er noget bras. Vi synes ikke, det er rimeligt, at man bruger byens herlighedsværdier, befinder sig, bruger de store, nye, dyre lejligheder, der opføres, f.eks. ved havnen, uden også at bidrage til byen gennem at betale skat.

Da debatten kom i foråret, var forargelsen jo stor. Overborgmester Kramer var ude og fordømme en sådan praksis. Det er ikke den måde, jeg forklarer min gamle far Københavns boligpolitik på, sagde overborgmesteren. Også borgmester Søren Pind var meget forarget og mente, at nu skulle der gribes ind.

Dengang stillede vi i Enhedslisten forslag om – vi er i april måned i år – om, at kommunen dog begynder at bruge de muligheder, der er i planloven, for at gøre noget ved problemet, nemlig at definere de boliger, man giver tilladelse til planmæssigt som helårsboliger. Ikke fordi det vil løse alt, fordi det vil det ikke, det kræver en lovændring i Folketinget, men fordi det kan begrænse problemet, sådan som det også fremgår af bilagene til det forslag, der ligger på Borgerrepræsentationens dagsorden i dag, i form af den udtalelse, der er fra kommunens advokat.

Det forslag lå, skal jeg nu sige det pænt, ret længe i Bygge- og Teknikudvalget og ventede. Den 20. september i år var det så oppe, og alle undtagen Enhedslisten og SF mente ikke, at det var nødvendigt at vedtage noget, der begrænsede det her.

Det var derfor vi har bedt om at få sagen igen på Borgerrepræsentationens dagsorden, ligesom den var 14. april. Og så kommer Socialdemokratiet på banen langt om længe, men man skal også være glade for dem, der kommer sidst med. Som vi kunne læse i Berlingske Tidende i dag, og som vi kan høre fra Johannes Nymark, så fremlægger Socialdemokratiet nu et forslag, som er udmærket på flere måder ved at tage fat i den nye kommuneplan, ved at tage fat i, at man fra nu af definerer alle boliger, og det er det centrale for os, i nye lokalplanforslag som helårsboliger, og at man så konkret vurderer: Skal vi dispensere fra det?

Så pointen er, at alle nye boliger i København er helårsboliger, men der kan selvfølgelig være muligheder for, at man dispenserer, og at man slår fast som hensigtserklæring, at der skal være bopælspligt i boliger i København, og at man, går jeg ud fra, derfor også som kommune vil arbejde meget aktivt på at få Folketinget til at vedtage de lovændringer, der gør det muligt, for den magt ligger ikke i kommunen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Det dækker jo det mest centrale punkt i Enhedslistens oprindelige forslag, nemlig at boliger i København er helårsboliger, og at man definerer det sådan i nye lokalplaner.

Vi kan stemme for det af Socialdemokratiet fremsatte ændringsforslag.

Vi synes, det er lidt trist, at man ikke har taget den sidste del af vores oprindelige forslag med, nemlig at tage fat i de lokalplaner, der eksisterer i f.eks. Indre By og i havneområderne, hvor der jo qua eksisterende lokalplaner er mulighed for at lave nybyggeri, lave nye boliger, som ikke, hvis de laves inden for de eksisterende lokalplaners rammer, er helårsboliger.

Derfor skal jeg sammen med SF stille et forslag om en tilføjelse til det socialdemokratiske ændringsforslag, nemlig:

»Forvaltningen pålægges at udarbejde tillæg til eksisterende lokalplaner for Indre By og havnearealerne, der definerer kommende boliger i lokalplanområdet som helårsboliger.«

Jens Johansen (F): Det har været interessant i de seneste dage at følge pressens interesse for denne sag, som jo nærmest er blevet fremstillet, som om det er et socialdemokratisk forslag, vi her har under behandling.

Vi ved jo for så vidt også, at det mere end en mærkesag for Socialdemokratiet har været en mærkesag for Kramerpartiet, som har markeret sig meget tydeligt på sagen, hvad Socialdemokratiet bestemt ikke har gjort i Bygge- og Teknikudvalget. Det er så også baggrunden for, at standsnings- og initiativretten er blevet brugt i denne sag til at stille det forslag, som nu er under behandling.

Jeg vil meget gerne, da vi nu har et ændringsforslag fra Den Socialdemokratiske Gruppe til det udmærkede forslag, der er stillet, spørge den socialdemokratiske ordfører, hvordan han forestiller sig, at det 2. »at« skal administreres, altså »idet det ved hver lokalplan konkret vurderes, om en mindre andel af boligerne kan anvendes til bl.a. udenlandske forskere og medarbejdere.«

Vil det sige, at det er udenlandske forskere og udenlandske medarbejdere, eller er det firmaernes medarbejdere, og skaber det nogle specielle ejerforhold, og hvad hvis de ejerforhold ændres, fordi det sker jo undervejs, at ejerforholdene i boliger ændres? Betyder det så også, at brugen af boligerne i den forbindelse ændres?

Jeg har så et andet spørgsmål, nemlig hvad begrundelsen er for, at der i det nu fremlagte ændringsforslag, som vi nu har fået i dets endelige udgave, i 1. »at« er streget det udtryk, der hedder »med bopælspligt«, mens det er opretholdt i det 3. »at«. Hvori ligger forskellen mellem »helårsboliger« og så »nye boliger med bopælspligt«, altså at nye boliger er helårsboliger, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

nye boliger er helårsboliger med bopælspligt? Det vil jeg gerne høre den socialdemokratiske ordførers forklaring på.

Jeg vil som udgangspunkt også sige, at vi kan tilslutte os Enhedslistens ændringsforslag. Det er jo sådan, at København ikke skal udvikle sig til at ligne Gammel Skagen eller Kandestederne, der er meget attraktive områder, og vi ved også, hvad det betyder for de pågældende kommuner, at en stor del af boligerne dér overgår til at være sommerboliger for velhavere, en stadig stigende andel af boligerne. Vi kan se, at det kunne jo også ramme i hvert fald de nye boligområder i København, når vi i Berlingske kan læse, at 30 pct. af et nyt boligområde nu er solgt til udenlandsdanskere.

Men altså det her par spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, før jeg kan tilkendegive noget om, hvad SF siger til Socialdemokratiets ændringsforslag.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det borgmester Søren Pind.

Jeg skal sige til Jens Johansen, at Københavns Kommunes Feriefond har foretaget en meget succesrig modernisering af Kandeus i Kandestederne.

Borgmester Søren Pind: Jeg kan betro den her forsamling, ikke en hemmelighed, men noget, som jeg måske ikke har delagtiggjort jer i før, men min mormor bor på Samsø. Og da jeg hørte Jens Johansen, følte jeg mig et kort øjeblik henført til debatten i Samsø Posten. Det er sådan en 2-siders avis, hvor der er 5 læserbreve i hver gang, og hvoraf de 3 handler om det forfærdelige i, at ud af de 4.500 indbyggeres huse er der adskillige, som er tomme, fordi det er sommerhuse.

Jeg hørte Jens Johansen stå her og sige i fuld alvor, at Københavns Kommune var på vej mod en situation som i Gammel Skagen. Der må jeg altså sige, og det er det, der irriterer mig ved denne her diskussion, al respekt for, at Mikkel Warming har rejst den, men det er altså at skyde langt, langt, langt, langt over målet.

Og lidt det samme, når jeg hører overborgmesteren sige, det kan ikke være meningen, at man skal bo på et gods på Lolland og have en lejlighed i København. Altså det er næsten som i Estrups tid, systemskiftet igen her i København, nu skal vi gøre op med adelen og adelens privilegier. Og så er det, jeg bliver så frygtelig træt, for det har intet med virkeligheden at gøre – meget, meget lidt i hvert fald.

Situationen er jo rent faktisk den modsatte, nemlig at København, som er ved at smelte sammen med Malmø og være porten til Skandinavien og det nye København og alt det, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

overborgmesteren står og holder store taler om, at København som by har brug for den fleksibilitet, har brug for, at vi har tilbud af mange slags, bl.a. til virksomheder, som vi håber på kommer til byen. Det er vi ikke altid lige gode til, det er vi bestemt ikke altid lige gode til.

Men vi har måttet erkende, at vi hverken er et flertalsparti eller det største parti herinde, og derfor går vi selvfølgelig ind og tager det konkrete slæb og har fundet en, det vil jeg gerne kvittere for over for Socialdemokratiet, synes jeg, forholdsvis fornuftig løsning. Jeg synes, den løsning, vi sammen havde fundet i Bygge- og Teknikudvalget, var bedre.

Men for en gangs skyld kan jeg faktisk ikke sige, at København har en dygtig overborgmester, der gør et stort stykke arbejde for byen, hvorimod vi har et stort Socialdemokrati, som gør et dygtigt stykke arbejde for at forhindre ham i det. I den her sag tror jeg nok, det har forholdt sig en lille bitte smule modsat.

Nu skal jeg selvfølgelig ikke bryde min valgkampstrategi, så derfor vil jeg bare sige, at det her kan vi leve med, og det må vi så arbejde ud fra. Jeg har hæftet mig ved, at, hvad skal man sige, ja, at lorten – undskyld – kommer til at ligge på Bygge- og Teknikudvalgets bord, hver gang vi skal stå og forhandle med en eller anden kapitalistisk bygherre, om det skal være 15, 20 eller 25 pct., og jeg kan da allerede forudse debatten, at Mikkel Warming vil kaste sig frådende over os, når vi har indgået et kompromis, og så vil Socialdemokratiet sige: Det er også Venstres borgmester, Søren Pind, han er alt for liberal, og det er rystende osv., osv. Jeg kan allerede se det for mig. Jeg synes sådan set, det er meget godt tænkt, det vil jeg godt rose.

Vi er nervøse for, at det her ikke er fleksibelt nok, men lad os prøve, fordi når alt kommer til alt, så er vi ikke bange for, at det ikke er vores vælgere, der kommer til at bo i de her ejendomme.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er 2. runde.

Johannes Nymark (A): Først vil jeg sige om ændringsforslaget, at det kan vi ikke stemme for. Vi er ikke umiddelbart til sinds at planlægge baglæns. Det, vi stiller forslag om her, er nogle klare retningslinjer for det fremtidige lokalplanarbejde.

Til Jens Johansen. 2 spørgsmål fik jeg. Det ene er, hvordan det i den 2. pind skal udformes. Jeg vil sige, vi har et eksempel, hvis jeg husker ret, i lokalplanen for Kryolitgrunden. Det er jo en fremgangsmåde, som vi også kan anvende fremtidigt.

Og spørgsmålet om bopælspligten, der ikke er med i den 1. pind. Det er af rent formelle grunde. Det er ganske enkelt ulovligt, bliver jeg gjort opmærksom på, at fastslå, at der skal være

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

bopælspligt, med gældende lovgivning. Vi er indstillet på at arbejde på, at der kommer en lovgivning, som kræver bopælspligt. Derfor står det i 3. pind. Men i 1. pind, som konstaterer, på hvilket grundlag vi skal arbejde nu, har vi måttet se i øjnene, at vi skal stryge bopælspligten, for det er ikke lovmedholdeligt.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Bare for god ordens skyld: Det forslag, der ligger nu, med de 3 pinde, er et aftalt forslag imellem Socialdemokratiet, Venstre og Konservative, og det kan vi fuldt og helt gå ind for.

Ordene »bl.a.« i 2. pind er væsentlige at få indføjret, fordi det er svært at forestille sig alle de situationer, der kan opstå. Men udgangspunktet er, at der er bopælspligt i alt nybyggeri i København. Det er udgangspunktet. Så synes jeg, det er klogt at have en mulighed for at kunne fravige det i nogle specielle tilfælde, og det er så det, der ligger i den 2. pind.

Så alt i alt synes jeg, vi er nået frem til et ganske fornuftigt forslag her.

Mikkel Warming (Ø): Jeg kan ikke rigtig finde ud af, om de borgerlige vil tage æren for det forslag, der ligger, eller de er imod det. Nu må I snart se at bestemme jer, helt ærligt. Altså det er lidt mærkeligt at høre Søren Pind gå op og fortælle, hvor rædselsfuldt det bliver, hvorefter han i øvrigt lader Thustrup gå op og fortælle, at han er medforslagsstiller til det. Altså hvis I selv synes, den hænger sammen, så er I jo velkomne.

Vi er glade for, at det lykkedes. Som dominobrikker er de faldet, først overborgmesteren, så Socialdemokratiet, så De Konservative og så mere eller mindre Venstre her til sidst. Det er vi faktisk glade for, og at det lykkedes os med de muligheder, vi har i planloven, at gøre, hvad vi kan for at forhindre, at man bebor – eller det gør man så netop ikke, bruger nogle af de dyre, attraktive lejligheder, der opføres på de bedste steder, bedste grunde i København, som ferieboliger uden at betale skat.

Det er så også et lille svar til Jens Johansen. Problemet er, at man kan ikke – det står også i det notat fra Horten, som er vedlagt denne sag som bilag – med planloven eller i øvrigt som kommune kræve bopælspligt. Det kan vi ikke, det kræver en lovændring i Folketinget. Det er derfor de bemærkninger måtte stryges, hvis ikke det skulle opfattes som en ret mærkelig hensigtserklæring. Derfor er vi helt med på det.

Men vi kan gennem at definere boliger som helårsboliger begrænse antallet af folk, der måtte gå ind og bruge lejligheder i København som ferieboliger, voldsomt. Det er den anden

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

konklusion i det notat fra Horten. Det er derfor vores forslag på intet tidspunkt har handlet om bopælspligten, men kun har handlet om at definere boliger som helårsboliger.

Så bare lige til sidst til Johannes Nymark. At planlægge baglæns er jo netop det, vi med det her ændringsforslag forsøger ikke at gøre, men at sige, at de steder, hvor der er lokalplaner, som muliggør byggeri, der endnu ikke er opført, som muliggør boligbyggeri, skal vi have sat et tillæg på de steder, hvor det er aktuelt, nemlig Indre By og havneområderne, at boliger defineres som helårsboliger. Vi synes, det vil være at gøre det hele, skal vi sige, lidt fuldendt.

Men man skal glæde sig over de fremskridt, der er, og som sagt, dominobrikkerne faldt, og det ender sgu nok – undskyld – med, at det her bliver enigt, og det synes jeg er ret godt.

Jens Johansen (F): Jeg vil da gerne sige, at det er da interessant at høre Thustrup Hansens udgave af, hvad der er sket i denne sag. Det er klart interessant.

Jeg ved ikke, under hvilken form Thustrup Hansen har været til stede i Bygge- og Teknikudvalget, når sagen har været behandlet, og deltaget i de samtaler, som har fundet sted der og fundet sted imellem forslagsstillerne både til det oprindelige forslag og ændringsforslaget. Det er måske åndeligt. Men det er også fint nok altså, tingene kan have en vis interesse at få udmalet.

Det er selvfølgelig ikke tilfældigt, Søren Pind, at jeg bruger Kandestederne og Gammel Skagen som eksempel, Samsø kunne være et eksempel, på, hvor galt det kan gå for en kommune, hvis boliger bliver brugt som ferieboliger. Det er jo klart. Eksemplet i dets klarhed belyser, hvilke problemer de kommuner er rendt ind i, og som Københavns Kommune render i, dels ved vigende skatteindtægter, dels ved, at der ikke bliver fundet nogen løsninger på de boligproblemer, som er i byen.

Jeg synes, at Søren Pind med sine bemærkninger heroppe helt klart bekræfter i hvert fald én ting, nemlig at han har forstået, hvad problemet er. Og jeg synes også, det er godt at høre, at Søren Pind har tilsluttet sig forslaget nu om, at der er nogle ting, der skal fastslås i Københavns Kommune.

Jeg synes, der er lidt vel meget gummi i ændringsforslaget, som det ligger, men det er jo det, der skal til for at få de borgerlige med, det er ligesom sikker politik med gummi.

Men jeg vil da i hvert fald aflevere et underændringsforslag til det socialdemokratiske ændringsforslag, nemlig at i 1. »at« fjernes udtrykket »som udgangspunkt«, at vi i den nye kommuneplan fastslår, at »nye boliger i København skal være helårsboliger«. Det er et for blødt forbehold efter min opfattelse, så det vil jeg hermed stille som underændringsforslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 3. runde.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg ved egentlig ikke rigtig, hvad det var Jens Johansen mente med sin arrogante bemærkning om, at jeg ikke var medlem af Bygge- og Teknikudvalget. Jeg har rent faktisk været byens boligborgmester igennem 20 år, og jeg har været forvalter af den midlertidige boligreguleringslov.

Jeg kan bare fortælle til oplysning for Jens Johansen, hvis ikke han er klar over det, at i de 20 år, jeg forvaltede den midlertidige boligreguleringslov, skete det ikke én gang, ikke én gang, at der blev opført en bolig, som ikke var en helårsbolig. Fordi man havde den gode aftale imellem den afdeling, jeg stod i spidsen for, nemlig magistratens 6. afdeling, og magistratens 4. afdeling, at man konfererede hver gang der var nyt boligbyggeri og sørgede for, at det var med inde i selve byggesagsbehandlingen, at der kun måtte opføres helårsboliger med bopælspligt.

Jeg var ude i en mangeårig strid, som vistnok kostede Ritt Bjerregaard en politisk karriere på det tidspunkt, om dette her med, om man betalte sin skat i København, eller man ikke gjorde det, når man boede her.

Så det nytter ikke noget, at hr. Jens Johansen prøver her på at pådutte, at det her vistnok er noget helt nyt for mig, og det her har jeg vist ikke noget forstand på. Jeg har rent faktisk været forsvarer af boligreguleringsloven, som nævnt, i 20 år. Problemet er opstået efter min tid, og jeg kunne godt tænke mig, at Jens Johansen kunne prøve på at finde et eneste eksempel på, at en bolig er taget i anvendelse som feriebolig i de 20 år, hvor jeg havde ansvaret for at overholde den midlertidige boligreguleringslov.

Sådan er rent faktisk sammenhængen.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Nu har Thustrup Hansen det jo med for tiden at blive meget ophidset. Det så vi lige efter budgetvedtagelsen, og jeg kan høre det igen her. Det er da interessant med den historiske udredning. Pensionister skal vel også lave erindringer i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg synes efterhånden, at SF måske skulle tænke over at skulle tage navneforandring til »Danmarks Arrogante Parti«. Jeg ved ikke, med hvilken baggrund hr. Jens Johansen ønsker at udnævne de bemærkninger, jeg kommer med her, som er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

en tilrettevisning af hans standpunkter, som en pensionists opfattelse. Jeg synes ikke, at det er en bemærkning, et parti kan være bekendt at fremsætte.

Rent faktisk skete der det, at Jens Johansen talte imod bedre vidende. Han mente ikke, jeg havde forstand på disse ting, jeg havde ikke siddet med i udvalget, jeg vidste ikke noget om, hvordan debatten havde været. Så siger jeg, at jeg har rent faktisk stået for dette område i 20 år. Tak for erindringerne fra en pensionist, siger Jens Johansen.

Ændringsforslaget af Mikkel Warming (Ø) blev forkastet med 32 stemmer mod 14; 2 undlod at stemme.

Underændringsforslaget af Jens Johansen (F) til det socialdemokratiske forslag, hvor der i 1. "at" udgår "som udgangspunkt" blev forkastet med 35 stemmer mod 13.

Forslaget af Johannes Nymark (A) blev godkendt med 45 stemmer mod 3.

Hermed var der også taget stilling til det af Mikkel Warming (Ø) stillede forslag til selve hovedforslaget.

29) BR 432/2000. Medlemsforslag vedrørende økologisk mad

(Stillet af Bo Asmus Kjeldgaard og Charlotte Wieth-Klitgaard (begge F)):

Forslag om at kommunen ved fremtidige leverancer til receptioner og modtagelser på Rådhuset og Borgerrepræsentationsmøder køber økologisk mad.

Kaja Jacobsen (F): Altså det her forslag er stillet, ikke fordi SF tror, at man kan redde grundvandet ved at købe økologisk mad til BR's møder og til modtagelser, men fordi vi synes, der er et vigtigt signal i, at man fejer for sin egen dør. Det er sådan set det, der er meningen med forslaget.

Vi er klar over, at der for øjeblikket er en udbudsrunde i gang, udbudsmaterialet er sendt ud af Kultur- og Fritidsudvalget, og at man derfor ikke kan principielt vedtage det her forslag, eftersom udbuddet allerede er gået i gang. Men det forhindrer jo ikke nogen i at tilkendegive, at de er enige i forslaget, og det forhindrer jo heller ikke udvalget i at lytte til de tilkendegivelser.

Kommentar [CJ28]: 0003802
2DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

Så det, vi ønsker med forslaget, er at få tilkendegivelser på, at man synes, at det her er en god idé, og så smide den over i Kulturudvalget og så lade Kulturudvalget tage stilling til det, når man skal afgøre, hvilke leverancer man ønsker i fremtiden.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg bemærkede, at det er Bo Asmus Kjeldgaard og Charlotte Wieth-Klitgaard, der har stillet dette beslutningsforslag. Jeg vil nu bare gerne for at opretholde fred og ro i SF-gruppen gøre opmærksom på, at jeg synes, at Kaja Jacobsen og Martin Günter gør en fantastisk indsats, det vil alle medlemmer af mit udvalg kunne bifalde, for at sørge for økologisk mad og sundhed for borgerrepræsentanter og byens gæster.

Derfor står det mig selvfølgelig en lille smule uklart, hvordan det kan være, at det er nogle folk, som ikke er medlem af det udvalg, som bruger timer på at diskutere mad, der stiller dette beslutningsforslag.

Det eneste rigtige er selvfølgelig, at dette beslutningsforslag henvises til udvalget, hvor jeg ved, at Kaja Jacobsen og Martin Günter vil kunne varetage de interesser, der her er udtrykt, på allerbedste vis.

Jeg kan sige, at Kultur- og Fritidsudvalget den 14. september tiltrådte en indstilling om udbud af madleverancer til arrangementer på Københavns Rådhus, og tiltrædelsen betyder, at leverancerne til henholdsvis modtagelser og besøg m.v. og møder i Borgerrepræsentationen udbydes på ny i en prækvalifikationsrunde med henblik på senere afgivelse af tilbud.

Det fremgår af sagsfremstillingen, at der kræves tilbud på økologisk sammensatte menuer, takket være Kaja Jacobsen og Martin Günter.

Annoncering om prækvalifikation fandt sted onsdag den 18. oktober d.å.

Kultur- og Fritidsudvalgets tiltrædelse af indstillingen betyder, at Kultur- og Fritidsforvaltningen på baggrund af de foretagne udbud via Kultur- og Fritidsudvalget fremkommer med en indstilling til BR om valg af fremtidig leverandør.

Så på denne baggrund må det anses for mest nærliggende, at det omhandlede beslutningsforslag af 2 andre madglade medlemmer af forsamlingen af Borgerrepræsentationen her på mødet henvises til Kultur- og Fritidsudvalget med henblik på, at beslutningsforslaget kan blive behandlet i udvalget, og så senere af BR i forbindelse med en kommende indstilling om valg af fremtidig leverandør kan blive behandlet.

Men jeg kan love dem, der stiller beslutningsforslaget, at deres beslutningsforslag er i meget gode hænder. Det er et udvalg, der absolut tager spørgsmålet om madleverancer alvorligt, som jeg foreslår, at dette beslutningsforslag bliver henvist til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. november 2000

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi takker Thustrup Hansen. Så er roen i partiet atter genoprettet.

Mona Heiberg (A): Det er jo sådan set meget godt, at den ene borgmester kan berolige den anden, formand, det er vi ret trygge ved.

Vi synes faktisk, det er et rimelig godt forslag, og vi har stor sympati for det, og det havde vi også sidste gang vi havde det her emne på banen, hvor vi oplevede, at Den Socialdemokratiske Gruppe stemte sådan lidt forskelligt. Denne gang lover vi, at vi gerne vil stemme ens. Vi skal jo ikke stemme om forslaget i dag, men når vi skal forholde os til det i Kultur- og Fritidsudvalget, fordi det er jo dér, forslaget sådan set hører hjemme nu, idet udbuddet er gået ud og vi skal tage stilling til det på et tidspunkt.

I udvalget har Den Socialdemokratiske Gruppe megen sympati og selvfølgelig synes, at økologisk mad er en god ting. Ud over at vi vil tænke økologi, så vil vi også tænke kvalitet på alle leder og kanter, hvilket ikke er ensbetydende med økologi. Det kan det være, det er det nødvendigvis ikke.

Men vi synes, det er et godt forslag. Vi glæder os til at behandle udbuddet, når resultaterne kommer af denne her licitation, i Kultur- og Fritidsudvalget. Vi vil så selvfølgelig også tage højde for den økologiske del af det, der kommer tilbage.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal ud over selvfølgelig Kaja Jacobsen og Martin Günter rette en tak til hele SF's borgerrepræsentationsgruppe, fordi der nu er sket det, at man har indrettet sig på det, der hele tiden har været Enhedslistens politik. Vi er meget glade for i Enhedslisten, at vi også har nogle gode forkæmpere for den politik i Kultur- og Fritidsudvalget, hvor jeg også selv sidder.

Den anden ting, jeg kort vil gøre opmærksom på, er, at jeg er hundrede procent sikker på, at denne her Borgerrepræsentation i den korte periode, vi har tilbage, vil komme igennem den ene udliciteringsproces efter den anden. Det har allerede vist sig, at det er noget klams, det meste af det, vi ryger ind i, så lang tid i hvert fald der er et flertal herinde, der fastholder, at det er prisen, der er det afgørende parameter i valg af leverandør. Og sådan er det. Hvis det ikke ændres, så vil vi blive ved med at sidde og hakke i fiskeosen derude i Snapstinget, som vi gjorde i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Så skal jeg fra Ole Hentzen i øvrigt bede om noget, og det er, at man stadig væk kan få nogle usunde, altså selvdøde hestemuler proppet i røde pølser. Det kan nok arrangeres, at særligt Ole Hentzen bliver serviceret på den måde. Der er næppe muligheder for den økologiske tanke, hvad den del af Det Konservative Folkeparti angår.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Der findes jo også økologiske grise.

Ole Hentzen (C): Vi har jo haft én demokraturdebat tidligere i aften, og jeg kan forstå, det også er rigtigt demokrati det her: Flertallet bestemmer, hvad alle de andre skal spise.

Og nu er der altså et flertal, og jeg forstår, at i Socialdemokratiet har man indrettet det sådan, at den her fleksibilitet, der har været om, at alle kunne have forskellig mening, har man løst ved en eller anden afstemning om, at man ved fremtidige afstemninger om økologisk mad stemmer sammen, og så står vi selvfølgelig sammen om det. Jeg har fuld forståelse for, at Socialdemokratiets gruppe har brug for mange fælles afstemninger. Da man ikke har så meget andet fælles, så må man finde dem, man kan være fælles om.

Men at ville påtvinge alle at skulle æde gulerødder eller lignende, som er af økologisk art, fordi I nu siger, det er sundt, der synes jeg, at I skulle sætte grænsen. Det er ligesom det her vidunderlige demokrati, alle bestemmer, hvad der er sundt, og hvis nogle enkelte af jer i flokken, der absolut har forhøjet blodtryk, så skal vi alle sammen spise den mad, som gør, at vi alle sammen ikke får forhøjet blodtryk.

Husk nu, at demokrati er respekt for de andre også. Jeg vil gerne have lov til også at kunne komme til Borgerrepræsentationens møder uden at skulle medbringe madpakke i stedet for at æde jeres økologiske vrøvl.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Kaja Jacobsen (F): Jeg vil gerne både på Martin Günters og Bo Asmus Kjeldgaards og Charlotte Wieth-Klitgaards og egne vegne sige mange tak for alle roseme.

Det her forslag har jo haft en lang historie også, det er jo blevet stillet for mange, mange, mange år siden af det hedengangne VS, og man kan sige, at diskussionen i dag viser jo, at når SF løfter i flok, så får man faktisk lavet om på nogle ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Forslaget om henvisning til Kultur- og Fritidsudvalget blev godkendt med 45 stemmer, 3 undlod at stemme.

30) BR 427/2000. Skatteankenævnet

Meddelelse fra Enhedslistens gruppe om, at Birgit Hagelberg udtræder som medlem af Skatteankenævnet, og at Elisabeth Kaufholz, Tranevej 2, 2.tv., 2400 København NV, indtræder som nyt medlem af nævnet.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Kommentar [CJ29]: 0003758
9DOC

31) BR 403/2000. Klagerådet vedr. Hjemmehjælp

Meddelelse fra Venstres gruppe om, at Poul Nielsen (O) udtræder som medlem af Klagerådet vedrørende Hjemmehjælp, og at Grete Henius (C) indtræder som nyt medlem af Klagerådet.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Kommentar [CJ30]: 0003629
1DOC

32) BR 426/2000. Fremtidigt Ungdomsråd

Meddelelse fra den Socialdemokratiske gruppe om, at Sif Holst udtræder som medlem af Udvalg om fremtidigt ungdomsråd, og at Karen A. Hækkerup (A) indtræder som nyt medlem.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Kommentar [CJ31]: 0003758
8DOC

33) BR 433/2000. Orlov

Godkendelse i henhold til Lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Preben Bille-Brahe (V), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 15. november 2000 og til den 15. december 2000. 2. stedfortræder Lise Helweg indkaldes.

Betingelserne i § 15, stk. 2, ansås for opfyldt og orloven blev givet.

Kommentar [CJ32]: 0003806
0DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 2. november 2000**

Dørene lukkedes kl. 22.10